

INVESTIGATING RELATIONSHIP MAINTENANCE FROM THE
INVESTMENT MODEL AND SOCIO-ECOLOGICAL PERSPECTIVES
AMONG DATING YOUNG ADULTS

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

ELİS GÜNGÖR

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF DOCTOR PHILOSOPHY
IN
THE DEPARTMENT OF PSYCHOLOGY

OCTOBER 2021

Approval of the thesis:

**INVESTIGATING RELATIONSHIP MAINTENANCE FROM THE
INVESTMENT MODEL AND SOCIO-ECOLOGICAL PERSPECTIVES
AMONG DATING YOUNG ADULTS**

submitted by **ELİS GÜNGÖR** in partial fulfillment of the requirements for the degree
of **Doctor of Philosophy in Psychology, the Graduate School of Social Sciences of
Middle East Technical University** by,

Prof. Dr. Yaşar KONDAKÇI
Dean
Graduate School of Social Sciences

Prof. Dr. Sibel KAZAK BERUMENT
Head of Department
Department of Psychology

Prof. Dr. Bengi ÖNER ÖZKAN
Supervisor
Department of Psychology

Prof. Dr. Nebi SÜMER
Co-Supervisor
Sabancı University
Department of Psychology

Examining Committee Members:

Prof. Dr. Özlem BOZO ÖZEN (Head of the Examining Committee)
Middle East Technical University
Department of Psychology

Prof. Dr. Bengi ÖNER ÖZKAN (Supervisor)
Middle East Technical University
Department of Psychology

Assoc. Prof. Dr. Ayda BÜYÜKŞAHİN SUNAL
Ankara University
Department of Psychology

Assoc. Prof. Dr. Mehmet HARMA
Kadir Has University
Department of Psychology

Assoc. Prof. Dr. İrem METİN ORTA
Atılım University
Department of Psychology

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Name, Last Name: Elis GÜNGÖR

Signature:

ABSTRACT

INVESTIGATING RELATIONSHIP MAINTENANCE FROM THE INVESTMENT MODEL AND SOCIO-ECOLOGICAL PERSPECTIVES AMONG DATING YOUNG ADULTS

GÜNGÖR, Elis

Ph.D., The Department of Psychology

Supervisor: Prof. Dr. Bengi ÖNER-ÖZKAN

Co-supervisor: Prof. Dr. Nebi SÜMER

October 2021, 127 pages

The purpose of the present study was to explore three relational outcomes: relationship maintenance behaviors, shared leisure time activities, and the marriage intention of dating young adults. The investment model was used as a theoretical framework, and the socio-ecological perspective was taken into account, specifically examining the role of relational mobility (RM). Firstly, a qualitative pilot study was conducted with 42 dating young adults to develop Shared Leisure Time Activity Scale. Their shared time activities and motivations for engaging in those activities were explored in the pilot study. The most frequently mentioned activities included watching movies/series/TV, traveling, and sports. In addition, the most frequently mentioned motivations included being similar with the partner, feeling comfortable/being yourself in the relationship, and enjoyment. A total of 321 dating young adults participated in the main study via filling an online survey. The results

showed that relationship satisfaction and investment size significantly predicted relationship maintenance, and only relationship satisfaction significantly predicted shared leisure time activities among three investment model variables. However, all three investment model variables, including relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size, significantly predicted marriage intentions. After controlling for the effects of the investment model variables, RM did not significantly predict outcome variables. Still, it approached significance in predicting relationship maintenance behaviors and shared leisure time activities. The present study contributed to the current literature in better understanding various behaviors in the close relationship from the perspective of person-situation interaction. The major findings and limitations of the study were discussed, and future suggestions were presented.

Keywords: Relationship Maintenance Behaviors, Shared Leisure Time Activities, Marriage Intention, Investment Model, Relational Mobility

ÖZ

GENÇ YETİŞKİNLERDE İLİŞKİ SÜRDÜRME DAVRANIŞLARININ YATIRIM MODELİ VE SOSYO-EKOLOJİK PERSPEKTİFTEN İNCELENMESİ

GÜNGÖR, Elis

Doktora, Psikoloji Bölümü

Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Bengi ÖNER-ÖZKAN

Ortak Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Nebi SÜMER

Ekim 2021, 127 sayfa

Bu çalışmanın amacı, yatırım modelini teorik bir çerçeve olarak kullanıp sosyo-ekolojik perspektifi dikkate alıp ilişkisel hareketliliğin rolünü inceleyerek, ilişkisi olan genç yetişkinlerin ilişki sürdürme davranışlarını, paylaşılan boş zaman aktivitelerini ve evlilik niyetini olmak üzere üç ilişkisel sonucu açıklamaktır. Öncelikle Paylaşılan Boş Zaman Aktivite Ölçeği geliştirmek üzere 42 genç yetişkin ile nitel bir ön çalışma yapılmıştır. Paylaşılan boş zaman etkinlikleri ve bu etkinliklere katılma motivasyonları ön çalışmada araştırılmıştır. En sık bahsedilen aktiviteler film/dizi/TV izlemek, seyahat etmek ve spor yapmak olarak bulunmuştur. Ayrıca partnerle benzer olma, ilişkide kendini rahat hissetme/kendi gibi olma ve keyif alma motivasyonları da en sık belirtilen motivasyonlardır. Ana çalışmaya ilişkisi olan 321 genç yetişkin çevrimiçi bir anket aracılığıyla katılmıştır. Sonuçlar, üç yatırım modeli değişkeni arasından ilişki doyumu ve yatırım miktarının ilişkinin sürdürülmesini anlamlı olarak yordadığını ve sadece ilişki doyumunun paylaşılan boş zaman

etkinliklerini anlamlı olarak yordadığını göstermiştir. Bununla birlikte, ilişki doyumunu, seçeneklerin niteliğinin değerlendirilmesi ve yatırım miktarı dahil olmak üzere üç yatırım modeli değişkeninin tümü evlilik niyetini anlamlı olarak yordamıştır. Yatırım modeli değişkenlerinin etkilerini kontrol ettikten sonra, ilişkisel hareketlilik sonuç değişkenlerini anlamlı olarak yordamamıştır, fakat evlenme niyetini anlamlı olarak yordamamıştır. Yine de, ilişki sürdürme davranışlarını ve paylaşılan boş zaman aktivitelerini yordamada anlamlılığa yaklaşmıştır. Bu çalışma, yakın ilişkideki çeşitli davranışların kişi-durum etkileşimi perspektifinden daha iyi anlaşılmasında mevcut literatüre katkıda bulunmuştur. Araştırmanın başlıca bulguları ve sınırlılıkları tartışılmış ve geleceğe yönelik öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İlişki Sürdürme Davranışları, Paylaşılan Boş Zaman Etkinlikleri, Evlilik Niyeti, Yatırım Modeli, İlişkisel Hareketlilik

ACKNOWLEDGMENTS

Firstly I am deeply grateful to my co-advisor, Prof. Dr. Nebi Sümer, who supported me from the beginning to the end of this journey. As being a great professor, he is also a role model with his humanity. I am also grateful to Prof. Dr. Bengi Öner Özkan, who accepted to be my supervisor and encouraged me with his positive attitude. I am also thankful to my dear thesis monitoring committee members, Assoc. Dr. Ayda Büyükaşahin Sunal and Prof. Dr. Özlem Bozo Özen, and two other jury members, Assoc. Dr. Mehmet Harma and Assoc. Dr. İrem Metin Orta, for their insightful comments, feedback, and suggestions.

I am also grateful to each member of the Atılım University Psychology department. They made me feel like a home where I was valued rather than a workplace. They always believed in me and encouraged me to pursue my career. My office mate, Mustafa Özeydin, deserves special thanks, who successfully managed my ups and downs during this journey and was the first to offer help. I am also thankful to Utku Baydan, who helped me with translations and proofread my thesis whenever I needed it. He also cheered me up when I felt down.

I would like to thank Kübra Gökhan for being an essential part of my life. I would not survive tough times without her endless support. I am also grateful to my dear friends Deniz and Mehmet Dönmez for being with me in all my good and bad times. I also appreciate my close friend, Nurşah Tığrak, who always believes in me, offers love and makes me feel supported from miles away. I am also thankful to Murat Uçar for checking my Turkish summary and being a supportive friend. I feel so lucky to be surrounded by such wonderful friends.

I would like to express my love and gratitude to my whole family. We struggled together with the loss of my father during my thesis writing process. I know that my

beloved father watches from somewhere and feels very proud. Finally, I would also like to thank all people whose names I could not mention here but have contributed to this thesis process in one way.

TABLE OF CONTENTS

PLAGIARISM	iii
ABSTRACT.....	iv
ÖZ	vi
DEDICATION	viii
ACKNOWLEDGMENTS	ix
TABLE OF CONTENTS.....	xi
LIST OF TABLES.....	xiv
LIST OF ABBREVIATIONS.....	xv
CHAPTERS	
1. INTRODUCTION	1
1.1. General Introduction.....	1
1.2. Relationship Maintenance Behaviors.....	2
1.3. Relationship Maintenance and Related Variables	4
1.4. Relational Mobility	6
1.5. Shared Leisure Time Activities.....	6
1.6. Marriage Intention	9
1.7. Investment Model Variables	11
1.8. The Relationship between Investment Model Variables and Outcome Variables of the Present Study	13
1.9. The Relationship between Relational Mobility and Outcome Variables of the Present Study	16
1.10. Gender Differences in Outcome and Predictor Variables.....	18
1.11. Present Study	19

2. PRE-STUDY: EXPLORING SHARED LEISURE TIME ACTIVITIES	21
2.1. Aim of the Study	21
2.2. Method	21
2.2.1. Participants	21
2.2.2. Materials and Procedure	22
2.3. Results	23
2.3.1. Shared-Time Activities.....	23
2.3.2. Activity Motivations.....	26
2.4. Discussion	30
3. MAIN STUDY	32
3.1. Aim of the Study	32
3.2. Method	32
3.2.1. Participants	32
3.2.2. Materials	35
3.2.3. Procedure.....	42
3.3. Results	42
3.3.1. Data Screening, Cleaning, and Preliminary Analyses.....	42
3.3.2. Descriptive Statistics and Correlations among the Study Variables	43
3.3.3. Gender Differences in Study Variables.....	44
3.3.4. Hypotheses Testing	45
3.3.5. Supplementary Analysis.....	50
3.4. Discussion	53
4. GENERAL DISCUSSION.....	58
4.1. Overview of the Major Findings	59
4.2. Limitations and Directions for Future Research	59
4.2.1. Potential Changes of Relationship Dynamics during Covid-19.....	64
4.3. Contributions and Implications of the Study.....	67

4.4. Conclusion	68
REFERENCES	68
APPENDICES	
A. APPROVAL OF METU HUMAN SUBJECTS ETHICS COMMITTEE	83
B. INFORMED CONSENT FORM FOR THE PRE-STUDY	84
C. INTERVIEW QUESTIONS FOR THE PRE-STUDY	85
D. RELATIONSHIP MAINTENANCE BEHAVIOR SCALE.....	86
E. RELATIONSHIP STABILITY SCALE	88
F. RELATIONAL MOBILITY SCALE.....	90
G. SHARED LEISURE TIME ACTIVITY SCALE	91
H. MARRIAGE INTENTION SCALE	93
I. DEMOGRAPHIC FORM.....	94
J. INFORMED CONSENT FORM FOR THE MAIN STUDY	96
K. CURRICULUM VITAE	98
L. TÜRKÇE ÖZET / TURKISH SUMMARY	99
M. THESIS PERMISSION FORM / TEZ İZİN FORMU	127

LIST OF TABLES

Table 2.1. Demographic Information of the Participants	22
Table 2.2. Frequency and Percentage of Indoor Activities	24
Table 2.3. Frequency and Percentage of Outdoor Activities	24
Table 2.4. Frequency and Percentage of Other Activities.....	25
Table 2.5. Frequency and Percentage of Relationship-Oriented Motivations	26
Table 2.6. Frequency and Percentage of Self-Oriented Motivations	28
Table 2.7. Frequency and Percentage of Partner-Oriented Motivations	29
Table 2.8. Frequency and Percentage of Other Motivations.....	30
Table 3.1. Demographics and relationship-related characteristics of the sample	33
Table 3.2. Factor Loadings with Varimax rotation for Turkish form of RMBM.....	36
Table 3.3. Factor Loadings with Varimax rotation for Turkish form of RMS.....	40
Table 3.4. Descriptive Statistics of Study Variables	44
Table 3.5. Correlations Among Study Variables	44
Table 3.6. Gender Differences in Study Variables.....	45
Table 3.7. Regression analysis for investment model variables and RM predicting relationship maintenance (N = 319)	46
Table 3.8. Regression Analysis for investment model variables and RM predicting time spent on shared-time activities (N = 319)	48
Table 3.9. Regression Analysis for investment model variables and RM predicting marriage intention.....	49

LIST OF ABBREVIATIONS

RM: Relational Mobility
RMB: Relationship Maintenance Behavior
RMBM: Relational Maintenance Behavior Measure
RSS: Relationship Stability Scale
RMS: Relational Mobility Scale
NMS: The Negative Maintenance Scale

CHAPTER 1

INTRODUCTION

1.1. General Introduction

Relationship science is an interdisciplinary field that employs different techniques to understand the initiation, development, maintenance, and dissolution of interpersonal connections (Finkel, Simpson, & Eastwick, 2017). Understanding relationships is critical since stable and high-quality relationships are the critical sources for better health and happiness (Berscheid & Reis, 1998). The present study focuses on the development and maintenance phases of dating relationships. It attempts to explore factors associated with relationship maintenance behaviors, time spent on shared leisure time activities, and the marriage intentions of dating individuals.

Previous research on relationships mainly focused on individual differences and relational characteristics to understand why individuals maintain their relationships, engage in shared leisure time activities, and intend to marry. The present study attempts to understand these dynamics from a person-situation interaction perspective.

The present study takes both relational characteristics and socio-ecological context into consideration to explore relationship maintenance, time spent on shared leisure time activities, and the marriage intentions of dating individuals. First, I attempt to figure out how much of the variance in these outcome variables could be explained by three critical relational characteristics in the investment model: relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size. In addition, after controlling for the effect of these critical relational characteristics, how much of the unexplained

variance is explained by a socio-ecological factor, relational mobility (RM). RM refers to “the degree to which a particular society or group provides individuals with opportunities to choose relational partners based on personal preference” (Yuki & Schug, 2012, p.137).

In the following sections, first, three outcome variables of the study, namely relationship maintenance, shared leisure time activities, and marriage intention will be described, and previous literature will be presented. Then, predictor variables, including investment model variables, and relational mobility, will be covered, and their relationships with the outcome variables will be explained. After that, gender differences in outcome and predictor variables will be mentioned. Lastly, the hypotheses and research questions of the current study will be presented.

1.2. Relationship Maintenance Behaviors

During the course of a relationship, probably the longest time and most efforts are made to maintain a relationship, rather than starting or ending the relationship (Duck, 1988). A relationship can be initiated or terminated in one day, but maintenance requires lifetime effort (Canary & Yum, 2015). All romantic relationships need some maintenance; otherwise, they may deteriorate (Stafford & Canary, 1991).

Relationship maintenance has been conceptualized in different ways in the extant literature (Stafford & Canary, 1991). However, there are four common definitions of relationship maintenance: keeping the relationship in existence, keeping the relationship in a specific state, keeping the relationship satisfied, and keeping the relationship in repair (Dindia & Canary, 1993). Montgomery (1993) reconceptualized the concept with a dialectical perspective and suggested that relationships are constantly changing and partners make arrangements to preserve their relationship. Therefore, researchers from a dialectical perspective preferred to use the term “sustainment” instead of “maintenance”.

What qualifies as maintenance behavior differs in different approaches (Canary & Zelley, 2000). However, the most frequently used definition in the literature was offered by Stafford and Canary (1991). They described relationship maintenance as the behaviors that partners engage in to maintain desired “relational characteristics”, including commitment, love, and satisfaction. Numerous studies have been conducted to categorize relationship maintenance strategies (e.g., Ayres, 1983; Baxter & Dindia, 1990; Canary, Stafford, Hause, & Wallace, 1993; Dindia & Baxter, 1987). However, Stafford and Canary’s (1991) typology is perhaps the most frequently used in extant research on relational maintenance (Dindia, 2000). Stafford and Canary (1991) claimed that relationship maintenance behavior (RMB) is operationally defined with five factors: positivity (being cheerful and staying positive in the relationship), openness (openly discussing the issues, and using of self-disclosure in the relationship), assurances (showing commitment, love, and loyalty), sharing tasks (equal share of work in the relationship), and networks (use of common associations like friends and family).

Dainton and Stafford (1993) argued that relationship maintenance can be strategic or routine. Strategic maintenance implies that actions that aim to maintain the relationship are intentional. However, a simple routine activity such as preparing dinner may not be performed with the aim of maintaining the relationship but still serves this purpose. Strategic and routine behaviors are mutually exclusive since the same behavior can be strategic for someone, while it can be routine for others. Dainton and Stafford (1993) found that the most frequently reported maintenance behavior was sharing tasks that underline the importance of routine maintenance. Dainton and Aylor (2002) suggested that when partners encounter a novel or critical occasion, they are more likely to use strategic maintenance. On the contrary, when there is no uncertainty in the relationship, they are more likely to use routine maintenance. In addition, some behaviors that were used strategically can also be routinized over time (Dindia, 2000).

Recently, Stafford (2011) criticized their previous work (Canary & Stafford, 1992; Stafford & Canary, 1991) and suggested a revised relationship maintenance scale that

measures strategic and routine relationship maintenance. The proposed Relational Maintenance Behavior Measure (RMBM) included seven factors: *positivity*, *assurances*, *understanding*, *self-disclosure*, *relationship talk*, *sharing tasks*, and *social networks*. Four of the five maintenance strategies remained the same. At the same time, the openness factor splits into two as *self-disclosure* and *relationship talk*, and a new strategy, *understanding*, is identified in the new typology. Stafford (2011) asserted that the newly developed scale explains more variance in relational features than the previous one. In addition, she revised some of the items from the previous measure to overcome the psychometric limitations of the measure, especially with double-barreled items and quantity assessment.

1.3. Relationship Maintenance and Related Variables

Previous studies examined a number of factors associated with relationship maintenance, including relationship type, relationship length, attachment styles, individual differences, culture, and relational characteristics. In comparing four different relationship groups, including dating, seriously dating, engaged, and married individuals, Stafford and Canary (1991) found significant differences in some maintenance strategies, including assurances, openness, and networks. For example, they found that seriously dating and married individuals used assurances more than dating and engaged participants. Furthermore, seriously dating participants used openness more than both dating and married individuals. Lastly, married individuals reported more use of social networks than seriously dating individuals. However, Dainton and Stafford (1993) compared married and dating partners and did not find major differences in relationship maintenance strategies between these two groups.

Another variable that was examined in the past literature is relationship length. It is expected that the longer the relationship, the more opportunities individuals have to develop strategies to maintain their relationship. Still, it was found that the relationship length was negatively related to the number of strategies married couples reported (Dindia & Baxter, 1987). Dainton and Aylor (2002) argued that this negative

association found in studies implies that maintenance behavior tends to be routinized over time, not reported as maintenance by individuals who have longer relationships.

A few studies evaluated the relationship between individual differences and maintenance behaviors such as attachment styles (Simon & Baxter, 1993) and self-efficacy in romantic relationships (Weiser & Weigel, 2016). They found that securely attached individuals and individuals high in self-efficacy in romantic relationships tend to use more maintenance behavior.

Culture also affects the choice of maintenance behaviors, among other individual characteristics. Yum and Canary (2003) argued that individuals from collectivist cultures are expected to use more RMB than individuals from individualistic cultures since collectivists tend to consider their self as relational, while individualists consider their self as separate. However, their findings were just the opposite of their expectations, such that individuals from the United States reported higher use of relationship maintenance strategies than individuals from Korea. Korean relationships seem to be more stable yet less rewarding (Yum & Canary, 2003). Individuals in non-Western countries seem to have different expectations and norms concerning their relationships (Yum & Li, 2007). Yum and Canary (2003) asserted that Koreans are more likely to take their relationships for granted than Americans. For this reason, they are less likely to exert effort to maintain their relationships.

Studies on relationship maintenance using a Turkish sample are very limited. Torun (2005) has shown that both the self-reported and perceived use of relationship maintenance predicts marital satisfaction. Following her study, Akçabozan-Kayabol (2017) found that appreciation in the relationship and perception of relational equity explains the relationship between self-reported use of maintenance behaviors and marital satisfaction. The present study aims to explore the role of relational characteristics and socio-ecological context, specifically the role of relational mobility (RM) in relationship maintenance behavior.

1.4. Relational Mobility

The traditional framework of cultural theory fails to explain such paradoxical findings; therefore, the concept of relational mobility was offered to explain cultural differences (Kito, Yuki, & Thomson, 2017). RM refers to the extent to which a particular social environment provides individuals to initiate and terminate their interpersonal relationships based on their personal preferences. In high RM contexts, individuals have more freedom to form new relationships and terminate old ones, while in low RM contexts, individuals have fewer opportunities (Yuki & Schug, 2012). High RM contexts are “open market” for romantic relationships, and someone can steal one’s desirable partner, so maintenance behaviors are more critical (Falk, Heine, Yuki, & Takemura, 2009).

Previous research has indicated that maintenance activities are strongly associated with relational characteristics such as commitment, satisfaction, liking, and control mutuality (Stafford, Dainton, & Haas, 2000). Studies on RMB have concentrated on relational characteristics and individual differences to understand why and how people maintain their relationships (e.g., Stafford & Canary, 1991; Weigel & Ballard-Reisch, 1999a). However, the present research will examine relational characteristics and consider the effects of socio-ecological contexts, such as RM, to understand individuals’ RMB.

The following section will introduce previous literature on the second outcome variable of the present study, shared leisure time activities.

1.5. Shared Leisure Time Activities

Leisure time is defined as the time free of responsibilities such as work or home (Russell, 1996). Partners’ shared leisure time activities are strong predictors of relationship stability because such activities strengthen their bond by providing enjoyable interaction (Hill, 1988). In addition, Betcher (1987) argued that when

couples spend more time and engage in more activities together, their sense of identity as a couple may strengthen.

It has been suggested that couples consider spending time together as an essential maintenance behavior regardless of the activity (Baxter & Dindia, 1990). However, some studies have shown that merely spending time together does not bring marital satisfaction (e.g., Orthner, 1975; Reissman, Aron, & Bergen, 1993). Crawford, Crawford, Houts, Huston, and George (2002) argued that not merely sharing time together but the interaction between couples during leisure time determines satisfaction. Orthner (1975) examined the differential effects of three types of activities, including individual, parallel, and joint leisure activities, on marital satisfaction. Individual leisure activities are the ones that are done without the partner, and parallel leisure activities are the ones that are done together but require no interaction. Finally, joint leisure activities are the ones that are done together with the partner and require high levels of interaction. He found that individual leisure has a negative correlation with relationship satisfaction. Moreover, parallel activities have a moderate positive effect, while joint activities have a more substantial positive effect on relationship satisfaction. Moreover, Reissman and colleagues (1993) compared couples who engaged in pleasant activities with those engaged in exciting activities and concluded that the shared leisure time activity needs to be exciting to enhance a relationship.

The study of shared leisure time gained importance due to decreased relationship quality after the early years of a relationship, and such activities were suggested to solve the problem (Aron, Norman, & Aron, 2001). According to the self-expansion model, individuals increase their potential by forming relationships and including these relationships in the self (Aron & Aron, 1986). This self-expansion rate is higher at the beginning of relationships; after a while, it decreases rapidly, which in turn causes a decline in relationship satisfaction (Aron et al., 2001). According to the self-expansion model, novel and exciting activities will boost satisfaction later in the relationship (Aron, Norman, Aron, McKenna, & Heyman, 2000). Harasymchuk, Cloutie, Peetz, and Lebreton (2017) showed that engaging in novel and fun activities

is critical, especially when couples face relational boredom. Girme, Overall, and Faingataa (2014) have shown both cross-sectionally and longitudinally that shared leisure time activities that provide more relationship satisfaction, involvement, less stress, and greater closeness are associated with higher relationship quality. Also, they emphasized the importance of the interdependence nature of such activities. They showed that shared leisure time activities contribute to relationship quality above and beyond other maintenance efforts, emphasizing the unique role of such activities.

Although most studies suggested engaging in more joint activities to enhance the relationship, Johnson, Zabriskie, and Hill (2006) suggested that more is not always good for relationships; rather, satisfaction with leisure time is more predictive of relationship satisfaction than frequency. It has been shown that when wives engage in activities that only their husbands enjoy, their relationship satisfaction significantly decreases (Crawford et al., 2002). Shared time activities enhance relationship satisfaction if both couples enjoy the activity.

Although individuals seem busier nowadays than before, it has been found that the percentage of time spent increased over the past four decades, which emphasizes the importance of joint activities in relationships (Voorpostel, Van der Lippe, & Gershuny, 2010). Most studies on shared time activities are conducted with married couples (e.g., Crawford et al., 2002; Hill, 1988; Johnson et al., 2006), and they examined the relationship between shared leisure time activities and marital satisfaction. Kalmijn and Bernasco (2001) compared married and cohabitating couples, and they demonstrated that married couples are more eager to develop a joint lifestyle using shared activities than cohabiting couples. The present study will examine dating individuals' joint leisure time activities who received less attention in the extant literature. To the best of our knowledge, no previous research examined joint leisure activities in a Turkish sample. Therefore, one of the present research aims is to develop a measure covering an extensive range of shared leisure time activities using a qualitative method. Additionally, it aimed to examine the antecedents of time spent on leisure activities that were not explored in the extant

literature. Three investment model variables and RM are used to predict time spent on shared leisure time activities of dating individuals.

Besides RMB and shared leisure time activities, marriage intention is an essential indicator of dating individuals' relationship quality, which will be explored in the next section.

1.6. Marriage Intention

For dating couples, the decision to marry is one of the most critical and difficult decisions that will affect an individual's whole life. Intentions, attitudes, and expectations regarding this decision have an essential effect on the person's marriage decision (Güzel, 2020). This study focuses on the marriage intentions of dating young adults since intention seems to be the best predictor of human behavior (Ajzen & Fishbein, 1974). Marriage intention is described as one's plans or expectations to marry in the future (Christensen, 2014). Marriage intention has not been adequately examined as a separate construct in relationship science literature (Park & Rosen, 2013). Studies on marriage intentions are limited, so marriage expectations are studied as a proxy variable in some studies (e.g., Manning & Smock, 2002).

Marriage is perceived as a critical step in the transition to adulthood (Gassanov, Nicholson, & Koch-Turner, 2008). In a family-based society, being married and being a parent are considered as the most important signs of maturity; thus, they are at the top of the hierarchy of values in such societies (Atak, Tatlı, Çokamay, Büyükpabuşcu, & Çok, 2016). Therefore, considering marriage as a desirable adult status motivate individuals to get married. Furthermore, if culture ascribes higher status to married individuals, the rate of marriage intention increases (DePaulo & Morris, 2005).

Despite the increased divorce rates and decreased marriage rates, marriage is still a valued status in Turkey. The crude marriage decreased from 7.71 ‰ to 5.84 ‰ in the last five years, from 2015 to 2020 (TÜİK, 2021). The mean age of first marriage was

23.7 for women, and 27 for men in 2010, whereas it increased to 25.1 for women and 27.9 for men in 2020 (TÜİK, 2021). Despite the decrease in the marriage rate and increase in marriage age, the marital union has always continued to constitute an important place in Turkish society (Erkol, Şahin, & Avcı, 2021). In a study conducted with 931 university students, 87% reported thinking of getting married in the future (Bener & Günay, 2013). Uçar (2021) suggested that 25-26 ages represent the period in which marriage expectations of the society are satisfied.

Studies examining marriage intentions generally used cohabitants as samples (e.g., Brown, 2000; Gassanov et al., 2008; Manning, Longmore, & Giordano, 2007; Wiik, Bernhardt, & Noack, 2010). In today's world, cohabitation has become a common union type (Guzzo, 2009). Cohabitation can be preferred to marriage when partners' possibility of marrying is limited for several reasons, including insecurity and economic disadvantage (Kasearu, 2010). However, rather than being a substitute for marriage, cohabitation is mainly seen as a step before marriage, in which partners make less commitment (Stanley, Whitton, & Markman, 2004). Although cohabitation is prevalent in European countries, it is almost nonexistent in Turkey (Engin, Hürman, & Harvey, 2020).

Although there are many different reasons to get married, in Western societies, love is considered to be the main reason (Wiik et al., 2010). Individuals get married because of love, and when they fall out of love, they tend to get divorced (Halat & Hovardaoğlu, 2010). In a sample of cohabitators aged 25 to 35 from Sweden and Norway, Wiik and colleagues (2010) have shown that being more satisfied with the relationship and more committed increases the likelihood of intending to marry. Brown (2004) asserted that greater commitment, higher stability of the relationship, and family pressures motivate cohabitators to marry. Brown (2000) argued that although socioeconomic variables affect marriage intentions, relationship assessment seems more predictive of marriage. The present study aims to explore whether relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size predict the marriage intention of young adults.

Kalmijn (1998) argued that marriage market conditions also influence marriage decisions. However, past studies have left unexamined the effect of socio-ecological conditions on the marriage intention of individuals. Therefore, the present study attempts to understand whether relational mobility, as a critical socio-ecological construct, predicts unique variance in marriage intentions after controlling for the three relational characteristics.

Up to this point, three outcome variables, including RMB, shared leisure time activities, and marriage intention, are reviewed. Potential research questions and expectations on the variables are discussed. In the following sections, predictor variables of the study, including three investment model variables, RM, and their relationships with outcome variables, will be mentioned. Lastly, gender differences in both outcome and predictor variables will be explored.

1.7. Investment Model Variables

The investment model is grounded in interdependence theory which assumes that individuals initiate and maintain their relationships based on rewards and costs (Kelley & Thibaut, 1978). One compares outputs (benefits of the relationship) and inputs (contributions in the relationship) to expectations. Rewards can be support or intimacy received from the partner, money, sex, while costs can be given support and intimacy or kindness (Dainton & Zelle, 2006). The expectations derive from one's comparison level. The decision to remain in the relationship or leave the relationship is assumed to depend on *comparison level* and *comparison levels for alternatives*. Comparison level may change due to previous relationship experience (Rusbult, Arriaga, & Agnew, 2001). In addition to these, it can constantly change in line with the individual's new experiences, relationships and it generally tends to increase over time (Hovardaoğlu, 1996). Comparison for alternatives is related to gains that can be made from alternative relationships, including family members, friends, being with someone else, or being alone (Rusbult, Martz, & Agnew, 1998).

The investment model employs the constructs of interdependence theory and attempts to predict the persistence of relationships (Rusbult, 1980; 1983). The core concept in the investment model is commitment, which refers to the feelings of attachment and desire to remain in the relationship. According to investment theory, three concepts determine commitment in a relationship, including relationship satisfaction, quality of other alternatives, and investment size. Relationship satisfaction results from comparing rewards and outcomes in the relationship, which is called comparison level in interdependence theory. Quality of alternatives is related to outcomes that can be made in other relationships called comparison level for alternatives in interdependence theory. Investment is a new construct not covered in interdependence theory (Etcheverry, Le, Wu, & Wei, 2013). Rusbult (1980, 1983) stated that there are two types of investments in the relationship: intrinsic and extrinsic investments. Intrinsic investments can be time investments, emotional efforts in the relationship, and self-disclosure, while extrinsic investments can include material investments, mutual friends, shared activities, and memories. Rusbult (1980) suggested that the magnitude of investment in the relationship determines the stability of the relationship along with relationship outcomes and outcomes for alternatives. Higher levels of satisfaction and investment and lower quality of alternatives are positively associated with relationship commitment (Rusbult, 1983).

In addition to predicting commitment in the relationship, the investment model determines individuals' stay/leave decisions in their relationships (Rusbult, 1983). For example, Rusbult (1983) compared stayers and leavers. She found that rewards, satisfaction, and investment size increased over time for stayers, and costs rose slightly, while the quality of alternatives declined. On the other hand, rewards did not increase very much for leavers; satisfaction, commitment, and investment size declined, while costs increased significantly, and the quality of alternatives greatly improved. In a Turkish sample, Büyüksahin (2005) showed that relationship satisfaction and investments in the relationship predict the relationship's future.

1.8. The Relationship between Investment Model Variables and Outcome Variables of the Present Study

The first component of the investment model, *relationship satisfaction*, is probably the most studied relational concept in the relationship science literature. It refers to the positive and negative feelings experienced in the relationship (Rusbult et al., 1998). It is a barometer of the relationship's well-being (Karney & Bradbury, 1995). Relationship satisfaction is a crucial component in determining various relationship outcomes (Le & Agnew, 2003).

Studies have shown that satisfied partners tend to engage in more relationship maintenance behaviors than less satisfied ones (e.g., Dainton & Aylor, 2002; Stafford & Canary, 1991). Dainton, Stafford, and Canary (1994) found that all five relationship maintenance strategies are positively correlated with relationship satisfaction. Furthermore, Stafford and Canary (1991) have shown that 56% of the variance in relationship satisfaction can be explained by maintenance behavior. Positivity and assurances were the best predictors of relationship satisfaction (Dainton et al., 1994). A meta-analysis by Ogolsky and Bowers (2013) has shown that positivity and assurances show a strong correlation with relationship satisfaction, and openness, networks, and tasks show moderate correlation. Across 35 studies, a significant and positive correlation was demonstrated between maintenance behaviors and relationship satisfaction.

Engaging in shared leisure time, especially those that demand higher communication, was also significantly associated with relationship satisfaction (Holman & Jacquart, 1988). Orthner and Mancini (1991) argued that studies that examined the relationship between joint activities and marital satisfaction have consistently demonstrated this association. Due to the self-expansion model, as self-expansion decreases in the relationship over time, shared time activities can be a protective factor for relationship satisfaction (Aron et al., 2001). In addition, when individuals are satisfied with their relationships, they tend to be more future-oriented (Büyükşahin & Hovardaoğlu, 2007), and tend to have higher marriage intentions (Wiik et al., 2010).

The second component of the investment model, *quality of alternatives*, refers to the extent to which an individual's requirements can be met in alternative relationships, including other romantic involvements, family, friends, herself/ himself (Rusbult et al., 1998). If an individual's alternatives are inferior, that person is more likely to persist in the current relationship. Therefore, as the quality of alternatives decreases, the probability of engaging in relationship maintenance behavior increases. Knowles (2002) argued that alternatives are highly associated with leisure time spent with the partner. When alternatives are more rewarding, an individual can prefer spending more time with alternatives (friends, family, herself/himself) than her/his partner. In addition, although not previously studied in the literature, alternatives are likely to lower the intention to marry.

The third variable of the investment model, *investment size*, refers to the magnitude and significance of resources attached to the relationship (Rusbult et al., 1998). Rusbult (1980) states that investment size contributes to the stability of a relationship. As the size of investment increases, the relationship cost of ending the relationship increases (Rusbult et al., 1998). Relationship maintenance behavior can be considered as a form of investment. Individuals display relationship maintenance behavior, especially when they do not want to give up their investments in the relationship (Rusbult, Zembrodt, & Gunn, 1982). Also, they are expected to engage in more shared time activities together. Lastly, when partners are heavily invested in their relationship, they are more likely to have marriage plans.

In sum, when individuals are satisfied with their relationship, lack alternatives, and are heavily invested in their relationships, they have a stronger intention to stay together (Rusbult et al., 2011). In addition, these couples are more likely to spend higher leisure time with their partners. Lastly, higher levels of satisfaction, commitment, desire to maintain the relationship, and lower quality of alternatives are positively associated with positive attitudes toward marriage (Riggio & Weiser, 2008). Up to this point, the relationship between relational characteristics and outcome variables is discussed. Next, the effect of the individual's environment will be explored considering a socio-ecological factor, RM.

Previous researchers attempted to understand the differences in how individuals think, feel, and behave in terms of cultural effects, but a group of researchers (e.g., Oishi & Graham, 2010; Yuki & Schug, 2012) took a different approach and examined the role of social ecology to explain these differences. The socio-ecological perspective focuses on how physical, societal, and interpersonal relationships affect individuals' emotions, cognitions, and actions and how they affect their environment (Oishi & Graham, 2010). A socio-ecological variable that has recently attracted many relationship researchers' attention is relational mobility (Yuki & Schug, 2012).

Relational mobility (RM) refers to the number of opportunities to meet with new individuals when needed in a given society or social context (Yuki et al., 2007). Individuals in high RM contexts have many chances to form new relationships. In contrast, individuals in low RM contexts have relatively fewer chances to form relationships, and they are more likely to be embedded in their existing social relationships. It is vital to note that high RM does not necessarily require individuals to move between relationships frequently; instead, it refers to opportunities to form new relationships. Hence, despite the chances of meeting with new individuals in a high RM context, one may prefer to remain in the existing relationship if s/he is satisfied with her/his relationship. RM does not refer to a personal characteristic, but it describes a socio-ecological characteristic surrounding each member of the given society (Schug, Yuki, Horikawa, & Takemura, 2009).

In high RM social environments, relationships represent a personal preference, while in low RM environments, relationships tend to be more externally determined and more obligatory (Yuki & Schug, 2012). The level of RM can differ across countries, cultural regions, or even between individuals in the same region (Oishi, Schug, Yuki, & Axt, 2015). Given that the degree of RM in society affects how individual members form and maintain their relationships (Oishi et al., 2015), it is critical to understand the interplay between RM and the outcome variables of the current study.

1.9. The Relationship between Relational Mobility and Outcome Variables of the Present Study

The level of RM in a society primarily affects strategies and “adaptive tasks” in that social context (Yamagishi, Hashimoto, & Schug, 2008). On the one hand, the primary adaptive task in high RM environments is acquiring new relationships and maintaining the beneficial ones. On the other hand, in low RM environments, the adaptive task is to maintain harmony and avoid damaging existing relationships (Oishi et al., 2015).

Yamagishi (1998) theorized that individuals tend to be less committed in their relationships in high RM societies than in low RM societies because it is more adaptive in an environment with limited opportunities to form new relationships. In a high RM society like the US, when individuals are in a committed relationship, they pay an opportunity cost since there might be more available superior alternatives (Schug et al., 2009).

Frank (1988) suggested that relationships naturally possess a commitment problem, which refers to the struggle between staying with the current partner and searching for more attractive alternatives. Love and passion serve as solutions to commitment problems. Yamada, Kito, and Yuki (2017) proposed that the level of RM in a society affects the intensity of passion people feel toward their partners. They suggested that passion is functional in high RM societies because passion lowers the risk of the partner being stolen by someone else. The authors found cultural differences in intensity of passion between Americans and Japanese, and RM partially explained these differences.

Retention of the current relationship is essential in high RM contexts due to the possibility of a partner being stolen by someone else (Falk et al., 2009). Although individuals have plenty of options in such contexts, the same applies to their partners, so they should put an effort to maintain their relationships. On the other hand, both partners have fewer alternatives in low RM societies, so the main issue is maintaining

the existing dynamics of the current relationship issue rather than the retention of the relationship.

Studies on RM focused on a few behaviors that can maintain relationships, including self-disclosure and social support. In high RM societies, self-disclosure and social support are protective factors for the relationship (Kito et al., 2017). In high RM contexts, individuals can make more effort to protect their partner from stealing by others. In contrast, individuals can make less effort to maintain their relationships in low RM contexts because they take their partners for granted due to limited alternatives. Additionally, partners in high RM contexts are expected to engage in more shared leisure time activities, and they are expected to have higher marriage intentions than partners in low RM societies.

RM is a relatively new concept; therefore, studies on the subject are limited. To our best knowledge, no study has examined the relationship between RM and the outcome variables of the study, nor has any study on outcome variables benefited from a socio-ecological framework. A recent study conducted in a Turkish sample adapted Relational Mobility Scale (Çakır, 2020). It demonstrated the psychometric quality of the scale but failed to find a significant correlation between relationship flourishing and RM. This study was conducted using undergraduate students. The present study will attempt to show the effects of RM among couples with more established relationships. The present study will contribute to the related research arena by showing the necessity of studying social ecology, which was ignored for two decades (Li, Hamamura, & Adams, 2015). It is expected that individuals in high RM contexts will increase their maintenance efforts, allocate more leisure time to spend with their partners, and will be more eager to get married to retain their current partner.

1.10. Gender Differences in Outcome and Predictor Variables

The present study will also explore the differences between men and women in the outcome and predictor variables. For relationship maintenance, although a few studies found no difference between men and women (e.g., Ayres, 1983; Baxter & Dindia, 1990), most of the studies in the literature demonstrated that women are more likely to use maintenance strategies than men (e.g., Dainton & Stafford, 1993; Dindia, 1989; Stafford & Canary, 1991). Ragsdale (1996) suggested that women and men agree on what constitutes relationship maintenance behavior, but they seem to differ in the frequency of behavior's use. Women both enact and perceive RMB higher than men (Ogolsky & Bowers, 2013).

For the shared leisure time, it has been found that the amount of leisure time women spend with their husbands is higher than the time husbands share with their wives, but this difference has become smaller due to individualization (Voorpostel et al., 2010). The preference for the activities can also differ for men and women due to gender role socialization (Crawford et al., 2002).

Past studies examining gender differences in marital attitudes have shown that women favor marriage more than men (Sassler & Schoen 1999). In addition, in a Turkish sample, Sakallı-Uğurlu (2003) showed that women are more focused on the relationship's future than men. Still, some studies found no gender difference in marriage intention (e.g., Liefbroer & de Jong Gierveld, 1993).

Considering differences in investment model variables, studies conducted in Turkey and the USA consistently indicated that men perceived significantly better alternatives, whereas women were significantly more satisfied and invested in their relationships (Büyükşahin, Hasta & Hovardaoğlu, 2005, Hasta & Büyükşahin, 2006, Rusbult et al., 1998, Le & Agnew, 2003).

For RM, a few studies found that women slightly perceive higher RM than men (Li, Adams, Kurtiş, & Hamamura, 2015; Zhang & Li, 2014), but other studies found no gender difference (Lou & Li, 2017; Yuki & Maddux, 2010; Yuki et al., 2007).

1.11. Present Study

The present study will combine the macro context with the micro context to predict the relationship maintenance behavior, time spent on shared leisure time activities, and the marriage intention of dating individuals. The first aim is to explore the unique predictive power of investment model variables, namely relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size on the three critical outcome variables, relationship maintenance behavior, time spent on shared leisure time activities, and marriage intention. The second aim is to examine the role of a socio-ecological factor, namely RM, in predicting the outcome variables.

Specifically, the following hypotheses are postulated considering previous research findings and conceptual arguments presented above.

Hypothesis1. (a) Higher relationship satisfaction, (b) lower quality of alternatives, (c) larger investment size will be associated with higher relationship maintenance behavior.

Hypothesis2. Higher perceived RM is expected to be associated with higher relationship maintenance behavior.

Hypothesis3. (a) Higher relationship satisfaction, (b) lower quality of alternatives, (c) larger investment size will be associated with higher time spent on shared leisure time activities.

Hypothesis4. Higher perceived RM is expected to be associated with higher time spent on shared leisure time activities.

Hypothesis5. (a) Higher relationship satisfaction, (b) lower quality of alternatives, (c) larger investment size will be associated with higher marriage intention.

Hypothesis6. Higher perceived RM is expected to be positively associated with marriage intention.

Based on the previous studies, the present study also aims to test the following expectations:

1. Women are expected to use more relationship maintenance behavior, spend more time on shared leisure time activities, have higher marriage intentions. They are also expected to have higher relationship satisfaction, higher investment size, lower quality of alternatives, and perceive higher RM.
2. The length of the relationship is expected to be positively associated with relationship maintenance behavior, time spent on shared leisure time activities, and marriage intentions and negatively associated with a higher perception of RM.
3. Higher RM is expected to be positively associated with relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size.

CHAPTER 2

PRE-STUDY: EXPLORING SHARED LEISURE TIME ACTIVITIES

2.1. Aim of the Study

The purpose of the pre-study was to develop a measure covering an extensive range of shared leisure time activities and qualitatively explore the motivations to engage in such activities using a qualitative method in a Turkish sample. Various measures in the literature are used to assess the shared time activities of couples (e.g. (Girme et al., 2014; Kalmijn & Bernasco, 2001), but no previous research was conducted with a Turkish sample. The present study specifically aimed to investigate the activities of the sample with the same characteristics to be used in the main study.

2.2. Method

2.2.1. Participants

A convenience sample of 42 young adults (21 men, 21 women, *Mean* = 28.55 years, age range: 24–39 years) voluntarily participated in the pre-study. For the inclusion criteria in this study, participants needed (a) to be in an ongoing romantic relationship, (b) be unmarried, (c) to be a high school or college graduate, and (d) not be an undergraduate student. In selecting the sample, the aim was to choose participants with more established relationships and closer to the marriage age. Of the participants, 34 were in a serious relationship, two were promised, and four were engaged. Their mean relationship duration was 40.17 months (*SD* = 36.02). The mean number of prior relationships was 4.52 (*SD* = 3.77), and their mean relationship

satisfaction was 4.45 ($SD = .49$) out of 5. Participants' level of education was high. Twenty-four of them completed college, 17 of them completed masters, and one participant completed a Ph.D. Detailed demographic information of the participants is depicted in Table 2.1.

Table 2.1.

Demographic Information of the Participants

Variables	Frequency	Percentage (%)
Relationship Status		
Serious relationship	34	81
Promised	2	4.8
Engaged	4	9.5
Other	2	4.8
Education Level		
College	24	57.1
Master	17	40.5
PhD	1	2.4
Relationship length (in months)	40.17 (36.02)	3-150
Number of prior relationships	4.52 (3.77)	0-20
Relationship satisfaction (out of 5)	4.45 (.59)	3-5

2.2.2. Materials and Procedure

After getting ethical permission from the Applied Ethics Research Center of Middle East Technical University (see Appendix A), the call for attendance to the study was done via social media. Face-to-face interviews were held with the participants who were eligible to inclusion criteria and agreed to participate in the study. Before conducting the interview, participants completed an informed consent form (see Appendix B) and a demographic information form (see Appendix C). Participants were asked to report their gender, age, education level, relationship status, length of their relationship, number of prior relationships, and general relationship satisfaction to measure the general characteristics of the sample. After that, two interview questions were asked (see Appendix C), and participants were instructed to brainstorm and produce as many answers as possible. First, participants were asked to list the activities they do to spend quality time with their partners. Second, they

were asked to explain their motivations to do such shared time activities. Seventeen interviews were held face to face, and before the interview, they signed the informed consent and completed the demographic form in paper-and-pencil format. Due to the Covid-19 pandemic that emerged during the data collection process, 25 interviews were done through online programs that enable face-to-face meetings (Zoom, Skype, and WhatsApp). Before the online interviews, participants read the informed consent form and completed the online demographic information using an online data collection platform (www.surveeey.com). The interview lasted an average of 10 minutes. Since the interviewer wrote down everything during the interview, she requested participants to respond slowly.

2.3. Results

MAXQDA 12 was utilized for the analysis of the interview questions. Codes and subcodes were created, and each answer of the participants was coded with the appropriate code.

2.3.1. Shared-Time Activities

Forty-eight different activities listed by the participants were coded under three general categories: indoor, outdoor, and other activities. There were 18 subcodes for indoor activities, 20 subcodes for outdoor activities, and ten subcodes for other activities. If the same participant mentions two different activities that belong to the same subcode, it was coded twice for that participant, so the frequency of activities can be greater than the sample size. Frequencies and percentages were calculated for each code and subcode (See Table 2.2, Table 2.3, and Table 2.4). Total frequencies of indoor and outdoor activities were found to be very close. The most frequently mentioned three activities include watching movies/series/TV, traveling, and sports.

Table 2.2.

Frequency and Percentage of Indoor Activities

Subcode	Frequency	Percentage
Watching movies/series/TV	47	9,02
Playing games	31	5,95
Preparing food	27	5,18
Chatting (e.g. opening up and finding solutions)	26	4,99
Drinking Coffee/tea/alcohol	17	3,26
Eating together	16	3,07
Home care (eg cleaning, decoration)	15	2,88
Indoor hobbies (eg painting, plant care)	14	2,69
In-home learning (eg language learning, study)	14	2,69
Reading	12	2,30
Listening/making music	10	1,92
Physical intimacy	4	0,77
Having guests over	3	0,58
Spending time on social media (e.g., following accounts together, reading comments)	3	0,58
Spending time at home	2	0,38
Pet care	2	0,38
Parallel working	2	0,38
Personal care	1	0,19
Indoor activities (Total)	246	47,22

Table 2.3.

Frequency and Percentage of Outdoor Activities

Subcode	Frequency	Percentage
Traveling	32	6,14
Doing sports (e.g., walking, cycling)	32	6,14
Shopping	27	5,18
Spending time outdoors (e.g., going on a picnic, spending time in the park/garden)	25	4,80
Meeting with friends	19	3,65
Going to cinema	19	3,65
Going to the theater	14	2,69
Eating out	13	2,50
Exploring new places	13	2,50
Going to concert	12	2,30
Outdoor hobbies (e.g., photography)	9	1,73
Communication through mobile	8	1,54
Drinking alcohol outside	5	0,96

Table 2.3. (cont'd)

Subcode	Frequency	Percentage
Visiting historical places	4	0,77
Going for a drive	3	0,58
Out of home learning (e.g., learning to drive, attending a workshop)	3	0,58
Going to the exhibition	3	0,58
Going to the opera	2	0,38
Going to an amusement park	1	0,19
Going to a party	1	0,19
Outdoor activities (Total)	245	47,02

Table 2.4.

Frequency and Percentage of Other Activities

Subcode	Frequency	Percentage
Trying new tastes	7	1,34
Making plans	5	0,96
Dancing	4	0,77
Spending the night	3	0,58
Going out	3	0,58
Playing with pets	2	0,38
Preparing gifts	2	0,38
Gift-giving and receiving	2	0,38
Balloon ride	1	0,19
Commuting to work	1	0,19
Other (Total)	30	5,76

The shared time activity scale was created according to the answers given to this question. The least frequently mentioned activities (activities with a frequency equal to 1 and 2) were excluded from the final list. “Parallel working” and “Gift-giving and receiving” were kept in the final form although they had low frequencies, and “Going to the opera” was combined with “Going to the theatre”. The final list consisted of 37 activities.

2.3.2. Activity Motivations

The motivation question aimed to explore whether the participants will mention relationship maintenance to do shared time activities. In line with the previous research (Girme et al., 2014), the participants' 134 different activity motivations reported were coded under four different categories, including self-oriented motivations, relationship-oriented motivations, partner-oriented motivations, and others. There were 40 subcodes for self-oriented motivations, 55 subcodes for relationship-oriented motivations, 33 for partner-oriented motivations, and five for other motivations. Most of the motivations were mentioned only once, which showed that motivations tend to be more idiosyncratic. Frequencies and percentages were calculated for each code and subcode (See Table 2.5, Table 2.6, Table 2.7, and Table 2.8). The most frequently mentioned motivations were relationship-oriented motivations, followed by self-oriented motivations, partner-oriented motivations, and other motivations. The most frequently mentioned motivations included "being similar with the partner", "feeling comfortable/being yourself" in the relationship, and "enjoyment".

Table 2.5.

Frequency and Percentage of Relationship-Oriented Motivations

Subcode	Frequency	Percentage
Being similar	21	6,73
Being friends	8	2,56
Willingness to try different things	8	2,56
Having a good time	8	2,56
Providing satisfaction	7	2,24
Collecting memories	6	1,92
Enjoyment by both parties	6	1,92
Strengthening sharing bond	6	1,92
Strengthening the relationship/bond	5	1,60
Getting to know each other	4	1,28
Living together	4	1,28
Trusting the partner	4	1,28
Having a long-distance relationship / having less chance to meet	4	1,28

Table 2.5. (cont'd)

Subcode	Frequency	Percentage
Mutual enjoyment of individual interests	3	0,96
Not to get monotonous	3	0,96
Leaving space for each other	2	0,64
Having fun together	2	0,64
Having a sexual life	2	0,64
The happiness of both parties	2	0,64
Maintaining the relationship	2	0,64
Getting along well	2	0,64
To be side by side	2	0,64
Developing belongingness	1	0,32
Increasing commitment	1	0,32
Building a life together	1	0,32
Being a team	1	0,32
Keeping up with each other	1	0,32
Understanding each other	1	0,32
Encouraging each other	1	0,32
More satisfaction while doing the activity	1	0,32
Being able to get bored together	1	0,32
Spending time together	1	0,32
Enjoying life together	1	0,32
Acting with solidarity	1	0,32
Having empathy	1	0,32
Interacting	1	0,32
Future expectation	1	0,32
Having strong energy	1	0,32
Strengthening trust	1	0,32
Sharing the excitement	1	0,32
The desire of both parties	1	0,32
The birth of the relationship is also with the activities	1	0,32
Increasing the quality of the relationship	1	0,32
Keeping the relationship alive	1	0,32
Having a good relationship	1	0,32
Mutual love	1	0,32
Being able to talk/discuss	1	0,32
Creating something in common	1	0,32
Creating a routine	1	0,32
Sharing responsibility	1	0,32
Having tolerance	1	0,32
Having harmony	1	0,32
Expanding our vision	1	0,32
Strengthening intimacy	1	0,32

Table 2.5. (cont'd)

Subcode	Frequency	Percentage
Doing such activities is our perception of life	1	0,32
Relationship-related motivations (Total)	144	46,15

Table 2.6.

Frequency and Percentage of Self-Oriented Motivations

Subcode	Frequency	Percentage
Enjoyment/pleasure	16	5,13
Feeling comfortable/Being yourself	16	5,13
Having fun	14	4,49
Love	6	1,92
Liking	4	1,28
Being happy	4	1,28
Getting bored	4	1,28
Investing in the future	3	0,96
Finding oneself	3	0,96
Being attracted to the partner/taking care of the partner	3	0,96
Encouraging the partner	3	0,96
Being in love	2	0,64
Learning something	2	0,64
Not liking to do activities alone	2	0,64
Not having many friends	1	0,32
Putting the partner at the center of my life	1	0,32
To be a part of the partner's life	1	0,32
Feeling peaceful	1	0,32
Asking for attention	1	0,32
To have a relationship	1	0,32
Feeling good	1	0,32
Realizing oneself	1	0,32
Expressing myself	1	0,32
Longing	1	0,32
Teaching something to the partner	1	0,32
Assimilating the partner to herself/himself	1	0,32
Prioritizing the partner	1	0,32
Witnessing the partner's self-discovery	1	0,32
Thinking that the partner will always be in	1	0,32
Wanting the partner to be with me	1	0,32
Lack of motivation for someone new	1	0,32
Self-oriented motivations (Total)	110	35,26

Table 2.7.

Frequency and Percentage of Partner-Oriented Motivations

Subcode	Frequency	Percentage
Discovering/getting to know the partner	8	2,56
To make the partner happy	5	1,60
Valuing the partner's ideas	3	0,96
Going into action when you see the partner	2	0,64
Seeing the partner enjoy	2	0,64
Availability of the partner	2	0,64
Making the partner love me	1	0,32
Making the partner feel valued	1	0,32
Supporting the partner	1	0,32
To make the partner feel that I think of her/him	1	0,32
Feeling physical attraction	1	0,32
Having her/his in my life	1	0,32
Pleasing the partner	1	0,32
Making the partner feel special	1	0,32
Being attentive to the partner	1	0,32
Sparing time to the partner	1	0,32
To be mirrored by the partner	1	0,32
Responding to the partner's expectation	1	0,32
Making the partner get to know me	1	0,32
Having a natural partner	1	0,32
Having a fun partner	1	0,32
Wanting the partner to have fun	1	0,32
Having a proactive partner	1	0,32
Having a different point of view with the partner	1	0,32
The partner adds color to life	1	0,32
Adapting to the partner's life	1	0,32
Having an inspiring partner	1	0,32
Having a qualified partner	1	0,32
To feel being loved	1	0,32
Partner's encouragement	1	0,32
High tolerance of the partner	1	0,32
Time passes quickly with a partner	1	0,32
Being the partner ideal person to share occasions	1	0,32
Partner-related motivations (Total)	49	15,71

Table 2.8.

Frequency and Percentage of Other Motivations

Subcode	Frequency	Percentage (%)
Being spontaneous	5	1,60
Encouragement of friends	1	0,32
Everyone accepts us as a couple	1	0,32
Believing in gender equality	1	0,32
Not being jealous	1	0,32
Other (Total)	9	2,88

Results showed that only two participants mentioned relationship maintenance as a motivation to do shared time activities. However, most participants mentioned satisfaction, commitment, and love, all related concepts with relationship maintenance.

2.4. Discussion

The present study provided exploratory data on the types of shared leisure time activities partners engage in and their motivations to engage in such activities in the Turkish cultural context. In the present study, participants mentioned 48 activities in total. The final shared leisure time activity list used in the main study consisted of 37 activities by excluding the least frequently mentioned activities.

Participants mentioned many common activities in response to the first question; however, the motivation-related answers varied widely. The result might imply the idiosyncrasy of motivations, but it is also possible that participants have difficulty understanding the question. While asking the question, the interviewer defined motivation to participants, but they mainly reported that they found the question difficult and did not think about motivations before. In addition, the findings might also imply that partners behave intuitively rather than rationally in their relationships. Motivations were not the primary concern of this study, but investigating them can help better understand underlying mechanisms in maintenance behaviors

The study was the first study on partner's shared leisure time activities in Turkey to our best knowledge. Although the data collection process was interrupted with Covid-19, participants reported outdoor activities as much as indoor activities, indicating that their answers were not affected by the Covid-19 pandemic. They responded by thinking about their shared leisure time activities in general. Since no previous studies examined shared leisure time activities in a Turkish cultural context, this aimed to explore these activities and develop The Shared Leisure Time Activity Scale to be used in the main study.

CHAPTER 3

MAIN-STUDY: INVESTIGATING RELATIONSHIP MAINTENANCE FROM THE INVESTMENT MODEL AND SOCIO-ECOLOGICAL PERSPECTIVES AMONG DATING YOUNG ADULTS

3.1. Aim of the Study

The main study aimed to examine relationship maintenance behavior, shared time activities, and marriage intentions of dating individuals from the investment model perspective within a socio-ecological framework. Predictor variables included three indicators of the investment model: relationship satisfaction, quality of alternatives, investment size, and a socio-ecological factor, namely, relational mobility (RM). Gender differences in both outcome and predictor variables were also explored. The hypotheses of the study were tested, and expectations were explored in this section.

3.2. Method

3.2.1. Participants

Inclusion criteria for participation were the same as the pilot study. Participants needed to be (a) in an ongoing romantic relationship (in a serious relationship, promised, or engaged), (b) unmarried, (c) a high school or college graduate, and (d) not an undergraduate student. Potential participants who meet the inclusion criteria were invited via social media announcements to complete an online survey. One thousand one hundred participants accessed the survey, and 832 of them who met the inclusion criteria proceeded to the questionnaires. Of these participants, 467 did not fully complete the questionnaire battery. Of the participants who completed all measures, 44 were excluded from the analyses for several reasons explained below

in the Data Screening, Cleaning, and Preliminary Analyses section. The final sample consisted of the remaining 321 respondents (178 women, 141 men, two respondents chose the other option, $Mage = 27.95$ years, $SDage = 4.05$, age range: 20-40 years). Post-hoc analyses conducted using G*Power Software (Faul, Erdfelder, Lang, & Buchner, 2007) showed that sample size was enough to achieve 99% power in a regression model.

The majority of the participants were heterosexual (91.3%), and most of them had high levels of education (95% of the participants completed at least some higher education). In terms of employment status, 70.7% of the participants were employed, and among these participants, most of them were engineers (19.6%), academicians (9.7%), and psychologists (9.3%). In terms of the city they lived in at the time of the data collection, most participants were from Ankara (47%) and İstanbul (15.9%).

Of the participants, 280 had a serious relationship, 17 were promised, 22 were engaged, and two chose the other option. The mean relationship duration was 33.56 months ($SD = 33.88$; range = 0-312). 25.9% of the participants previously broke up with their current partner, and the mean break-up duration was 5.84 months ($SD = 14.88$; range = 0-120). Participants had an average of 2.73 serious relationships ($SD = 2.44$; range = 0-31), and an average of eight ($SD = 14.17$; range = 0-130) casual relationships.

Detailed information about the demographic characteristics and relationship-related characteristics of the participants are presented in Table 3.1.

Table 3.1.

Demographics and relationship-related characteristics of the sample

Variables	Frequency	Percentage	Mean (SD)	Range
Age			27.95 (4.05)	20-40
Gender				
Female	178	55.5		
Male	141	43.9		
Other	2	0.6		

Table 3.1. (cont'd)

Variables	Frequency	Percentage	Mean (SD)	Range
Sexual orientation				
Heterosexual	293	91.3		
Homosexual	14	4.4		
Bisexual	11	3.4		
Other	3	0.9		
Education Level				
High School	4	1.2		
Technical 2-year	12	3.7		
Bachelor's Degree	189	58.9		
Master's	106	33		
PhD	10	3.1		
Employment Status				
Employed	227	70.7		
Unemployed	94	29.3		
Work experience (in Reasons for			58.57	0-241
Looking for a job	52	16.2		
In education	38	11.8		
In internship	3	0.9		
In military service	1	0.3		
Occupation				
Engineer	63	19.6		
Academician	31	9.7		
Psychologist	30	9.3		
Teacher	22	6.9		
Grad Student	19	5.9		
Other	156	48.6		
City of residence				
Ankara	151	47		
İstanbul	51	15.9		
Antalya	15	4.7		
İzmir	10	3.1		
Other	94	29.3		
Residential mobility			2.13 (2.00)	0-12
Abroad experience				
Yes	151	47.0		
No	170	53.0		
Who do you live with?				
Family	143	43.9		
Alone	95	29.6		
Partner	57	17.8		
Friend/friends	21	6.5		

Table 3.1. (cont'd)

Variables	Frequency	Percentage	Mean (SD)	Range
Other	7	2.2		
Relationship Status				
Serious relationship	280	87.2		
Promised	17	5.3		
Engaged	22	6.9		
Other	2	0.6		
Relationship duration			36.56	0-312
Have you ever had a				
Yes	83	25.9		
No	238	74.1		
Break up length (in			5.84 (14.88)	0-120
Number of serious			2.73 (2.44)	0-31
Number of casual			8.00 (14.17)	0-130
Social media use				
Instagram	294	91.6		
Twitter	212	66.0		
Facebook	215	67.0		
LinkedIn	188	58.6		
Tinder	10	3.1		
Other	11	3.4		
Daily time spent on			2.60 (1.75)	0-12

3.2.2. Materials

3.2.2.1. Relational Maintenance Behavior Measure (RMBM). The measurement was initially developed by Stafford and Canary (1991), and it assesses five relationship maintenance strategies used by individuals, including positivity, openness, assurances, social networks, and sharing tasks. Recently, Stafford (2011) revised the scale and suggested a 7-factor structure with 28 items. The revised RMBM assesses the following seven factors: positivity, assurances, understanding, self-disclosure, relationship talk, sharing tasks, and social networks (Stafford, 2011). Although the original scale is a 7-point Likert-type scale, the midpoint was omitted to minimize social desirability bias in the present study. The responses were rated on a 6-point Likert-type scale ranging from 1 (strongly disagree) to 6 (strongly agree), and higher scores indicate higher use of RMB. In the current sample, the internal consistency reliability (Cronbach's alpha) of 28 items was .86. In the present study,

the subscale scores were not used. The total score of all relationship maintenance behaviors was used in the analyses. The scale was adapted into Turkish by Akçabozan-Kayabol (2017). Contrary to the original scale's seven-factor structure, the Turkish version's factor analysis revealed five factors explaining 69.10% of the total variance. Since Akçabozan-Kayabol's (2008) study revealed a different factor structure from the original, the factor structure of RMBM was analyzed by using principal component analysis (PCA) with varimax rotation. The results of Kaiser-Meyer-Olkin's measure of sampling adequacy were .83, and Bartlett's test of sphericity was statistically significant, $\chi^2(378) = 3128.52, p < .001$, which showed that the measure included in the analysis was factorable. The initial solution yielded eight factors, explaining 67.98% of the variance. Based on the scree plot, Eigenvalues, and the amount of explained variances, PCA with varimax rotation was performed by forcing the factors into seven. The analysis revealed seven components explaining 64.30% of the variance (see Table 3.2 for PCA results). This seven-factor structure was similar to the original structure proposed by Stafford (2011) except that self-disclosure and relationship talk emerged as a single factor instead of two separate factors, and social networks split into two factors. The seven factors were labeled as *positivity*, *assurances*, *sharing tasks*, *openness*, *social networks*, *understanding*, and *family help* in parallel with the original study (see Appendix D for the complete list of items).

Table 3.2.

Factor Loadings with Varimax rotation for Turkish form of RMBM

RMBM Items	Factors						
	1	2	3	4	5	6	7
Factor 1: Positivity							
16. Partnerimle birlikteyken neşeli davranırım.	.77						
26. Partnerimle birlikteyken olumlu davranırım.	.76						
8. Partnerimle birlikteyken eğlenceliyimdir.	.74						

Table 3.2. (cont'd)

RMBM Items	Factors						
	1	2	3	4	5	6	7
22. Partnerimle birlikteyken iyimser .51							
Factor 2: Assurances							
18. Gelecekle ilgili konular hakkında partnerimle konuşurum.		.84					
19. Benim için ne kadar değerli olduğunu partnerime söylerim.		.72					
13. Benim için ne kadar değerli olduğunu partnerime davranışlarımla		.66					
7. Gelecekle ilgili planlarımız hakkında partnerimle konuşurum.		.62					
Factor 3: Sharing Tasks							
21. Evle ilgili sorumluluklarımı yerine getiririm.			.79				
27. Sorumluluklarımdan kaçmam.			.79				
4. Ortak sorumluluklarla ilgili kendi payıma düşeni yaparım.			.65				
14. Yapılması gereken işlere yardım ederim.			.65				
Factor 4: Openness							
3. Korkularımı partnerimle paylaşıyorum.				.76			
2. İlişkimiz hakkında partnerimle konuşurum.				.74			
11. Partnerimle ilişkimizin niteliği hakkında konuşurum.				.54			
17. Duygularım konusunda açığımdır.				.45			
23. İlişkimiz hakkında ne hissettiğimi partnerime söylerim.				.40			
25. Duygularımı benimle paylaşması için partnerimi cesaretlendiririm.				.40			
9. Düşüncelerini benimle paylaşması için partnerimi cesaretlendiririm.				.45			
Factor 5: Social Networks							
6. Etkinliklerimize arkadaşlarımızı dahil ederim.					.89		
28. Arkadaşlarımızla bir şeyler yaparım.					.86		
5. Ailelerimizle zaman geçiririm.					.57		

Table 3.2. (cont'd)

RMBM Items	Factors						
	1	2	3	4	5	6	7
Factor 6: Understanding							
10. Partnerime karşı anlayışlıyım.						.69	
1. Partnerime karşı affediciyim.						.68	
15. Hatalı olduğumda partnerimden özür dilerim.						.60	
20. Partnerimi yargılamam.						.56	
Factor 7: Family Help							
24. İlişkimiz hakkında tavsiye almak için bir aile üyesine danışırım.							.93
12. İlişkimiz hakkında bir aile üyesinden yardım isterim.							.92
<i>Cronbach's alpha</i>	.79	.77	.75	.86	.69	.56	.88
<i>Explained variance (%)</i>	28.74	8.1	7.4	6.3	5.1	4.4	4.0

3.2.2.2. Relationship Stability Scale (RSS). The scale was developed by Rusbult and colleagues (1998) to assess relationship satisfaction, quality of alternatives, investment size, and commitment level. The scale was developed based on the Investment Model. Three subscales (relationship satisfaction, quality of alternatives, investment size) of the scale were used in the current study. Each subscale has ten items. In the original scale, for each subscale, the first five items are rated on a 7-point Likert type scale ranging from 1 (do not agree at all) to 7 (agree completely). The rest five items are rated on a 9-point Likert-type scale ranging from 1 (do not agree at all) to 9 (agree completely). The first five items are called facet items, while the rest is called global items. The facet items are included to enhance the measurement quality, but as suggested by Rusbult and colleagues (1998), both facet and global were administered, but only global items were analyzed. A 6-point Likert-type scale was used in the present study to be consistent with the other scales. Turkish adaptation of the scale by Büyükşahin and colleagues (2005) was used. Higher scores on each measure represent higher relationship satisfaction, higher quality of alternatives, and higher investment size. The adapted scale's internal consistency reliabilities (Cronbach's alpha) were .90 for relationship satisfaction, .84 for quality of alternatives, and .84 for investment size. In the present study, the internal

consistency reliabilities were .92 for relationship satisfaction, .86 for quality of alternatives, and .83 for investment size (see Appendix E for the complete list of items).

3.2.2.3. Relational Mobility Scale (RMS). The scale was developed by Yuki and colleagues (2007), and it was used to evaluate the individuals' perceptions of RM in their immediate social environment. The scale consists of 12 items rated on a 6-point Likert-type scale ranging from 1 (strongly disagree) to 6 (strongly agree). Higher scores indicate higher relational mobility. Six items (item4, item5, item7, item9, item12) were reversed in the scale. The items were loaded in three factors in the original sample. The first factor reflects the opportunities to meet new people. The second factor reflects choosing one's relationships and groups, and the third factor reflects the tendency to be bound to undesirable groups. The original scale's internal consistency reliability (Cronbach's alpha) was .70 for the Japanese sample and .81 for the US sample. Turkish adaptation of the scale was used in the present study (Çakır, 2020). The internal consistency reliability was .85 for the current sample. The RMS's Turkish adaptation (Çakır, 2020) revealed a two-factor solution explaining 52.9% of the total variance. Since RMS does not have a consistent factor structure in different samples, RMS's factor structure was analyzed using principal component analysis (PCA) with varimax rotation. The results of Kaiser-Meyer-Olkin's measure of sampling adequacy were .85, and Bartlett's test of sphericity was statistically significant, $\chi^2(66) = 1368.91, p < .001$, which showed that the measure included in the analysis was factorable. The analysis revealed two components explaining 52.64% of the variance (see Table 3.3 for PCA results). Factor structure for the present sample was in line with Çakır's (2020) study, and the same labels were used for two factors: freedom and opportunity (see Appendix F for the complete list of items).

Table 3.3.

Factor Loadings with Varimax rotation for Turkish form of RMS

RMS Items	Factors	
	1	2
Factor 1: Opportunity		
8. Yeni insanlarla tanışmak çevremdeki insanlar için kolaydır.	.77	
1. Çevremdeki insanların başkalarını tanımak için birçok fırsatları vardır.	.74	
2. Çevremdeki insanlar için daha önce hiç tanımadıkları biriyle konuşmak alışılmış bir durumdur.	.73	
4. Çevremdeki insanların yeni arkadaşlıklar kurma fırsatları azdır.	-.72	
3. Çevremdeki insanlar kimlerle etkileşime gireceklerini seçebilirler.	.59	
5. Çevremdeki insanlar için daha önce hiç görmedikleri insanlarla sohbet etmek alışılmamış bir durumdur.	-.52	
6. Çevremdeki insanlar şu anki çevrelerinden hoşlanmazlarsa, bu çevreyi başka bir çevreye katılmak	.47	
Factor 2: Freedom		
11. Çevremdeki insanlar şu andaki ilişkilerinden memnun olmasalar bile, genellikle o kişilerle birlikte olmaktan başka seçenekleri yoktur.		.82
12. Oradan ayrılmak isteseler bile çevremdeki insanların çoğunlukla sevmedikleri çevrede bulunmaktan başka çareleri yoktur.		.82
9. Çevremdeki insanlar ait oldukları çevreden tamamen memnun olmasalar da genellikle yine de orada bulunmayı sürdüreceklerdir.		.77
7. Kimlerle birlikte olacağını özgürce seçememek sık rastlanan bir durumdur.		.64
10. Çevremdeki insanlar ait oldukları çevreyi ve oluşumu kendileri seçebilirler.		-.56
<i>Cronbach's alpha</i>	.80	.81
<i>Explained variance (%)</i>	39.19	13.45

3.2.2.4. Shared Leisure Time Activity Scale. Thirty-seven different activities that the participants in the pre-study listed were used in the main study. Participants assessed how much time they spent on each activity on a 5-point scale ranging from 1 (never) to 5 (several times a day). Higher scores on the scale indicated higher time spent on shared time activities. Participants also assessed the possibility to engage in

each activity on a 3-point Likert-type scale (1= impossible, 2= slight possibility, 3=possible). This rating was used as a control variable because individuals may not have an equal chance of engaging in any activity due to economic restrictions or lack of facilities in their current city. In the present sample, the internal consistency reliability (Cronbach's alpha) of 37 items was .91 (see Appendix G for the complete list of items).

3.2.2.5. Marriage Intention Scale. The researcher constructed the scale to assess participants' intention to marry in the present study. Eight items are rated on a 6-point Likert-type scale ranging from 1 (strongly disagree) to 6 (strongly agree). Three items were adapted from Park and Rosén's (2013) intent to marry scale, and the researcher wrote the other five items. High scores indicate a higher intention to marry. Three items (item 5, item6, item 8) are reverse coded in the scale. The newly developed scale demonstrated good reliability (Cronbach's alpha= .91).

Since the scale is newly developed, a principal component analysis was conducted. The results of Kaiser-Meyer-Olkin's measure of sampling adequacy were .91, and Bartlett's test of sphericity was statistically significant, $\chi^2 (28) = 2407.08, p < .001$, which showed that the measure included in the analysis was factorable. One factor solution accounted for 67.32% of the total variance (see Appendix H for the complete list of items).

3.2.2.6. Demographic Information Form. Participants were asked to report some demographic information, including gender, age, sexual orientation, education level, employment status, occupation, city of residence, partner's city of residence, the number of residence change, prior abroad experience, with whom s/he lives. They also answered questions about their relationship, including relationship status, the duration of their current relationship, whether they broke up with their current partner in the past, the duration of their break up, the number of serious relationships, and casual relationships they had in the past. Finally, they reported the social media networks they use and their daily use of social media (see Appendix I for the complete list of items).

3.2.3. Procedure

The call for participating in the study was circulated via social media and e-mail groups, targeting those who meet the study's inclusion criteria. To make sure that participants met the inclusion criteria, they firstly answered three filter questions. Potential participants who answered "yes" to "Are you currently in an ongoing romantic relationship?", and "no" to "Are you married?", and "Are you an undergraduate student?" questions proceeded to the survey. Participants completed all study instruments online administered via Qualtrics software. Participants who read and approved the informed consent form (see Appendix J) completed the Demographic Information Form first. Then, they completed five different scales, namely RMBM, RSS, RMS, Shared Leisure Time Activity Scale, and Marriage Intention Scale, which were presented in random order. Data collection took about three months, between 29th June 2020 and 28th September 2020.

3.3. Results

3.3.1. Data Screening, Cleaning, and Preliminary Analyses

After downloading the data from the online survey software, all variables were examined via SPSS for accuracy and missing values. In the present study, six attention check items were randomly placed throughout each questionnaire (e.g., "Please select "slightly agree" for this question") to verify that participants read the items attentively. After screening for attention checks, we removed records from 30 participants who missed two or more attention checks out of six. One participant was excluded from the analyses because although she reported not being married in filter questions, she reported being married in the demographic form. Another participant was excluded due to questionable data (duplicate responses across questions). In addition, six participants older than 40 were excluded since the present study's target group was young adults, which falls into the ages between 18-40 (Erikson & Erikson, 1998). Standardized scores were computed for all study variables to detect univariate

outliers; any variable having a z-score above +3.29 or below -3.29 is considered an outlier case (Tabachnick & Fidell, 2007), and five participants were excluded accordingly. Outlier cases were found in three study variables: two outliers in RMB, two outliers for Relationship Satisfaction, and one outlier for RM. In addition, one multivariate outlier was also detected through Mahalanobis distance with $p < .001$, so it was excluded as well. Skewness and kurtosis values for all the variables were in acceptable ranges, representing normal distribution.

3.3.2. Descriptive Statistics and Correlations among the Study Variables

Descriptive statistics of study variables and correlations among study variables are depicted in Table 3.4 and Table 3.5, respectively. As the main outcome variable of the study, RMB was positively correlated with relationship satisfaction ($r = .53, p < .001$), investment size ($r = .15, p < .01$), RM ($r = .16, p < .01$), time spent on shared time activities ($r = .13, p < .05$), and marriage intention ($r = .43, p < .001$), and negatively correlated with the quality of alternatives ($r = -.28, p < .001$). As for the other outcome of the study, partial correlation coefficients were computed between time spent on shared leisure time activities and other study variables, controlling for the possibility of engaging in activities. Time spent on shared leisure time activities was positively associated with RMB ($r = .12, p < .05$), relationship satisfaction ($r = .21, p < .001$), and RM ($r = .13, p < .05$). Lastly, intention to marry was positively correlated with RMB ($r = .43, p < .001$), relationship satisfaction ($r = .39, p < .001$), investment size ($r = .36, p < .001$), and negatively correlated with the quality of alternatives ($r = -.44, p < .001$).

The relationship between relationship length and study variables was examined to address expectations. Relationship length was only significantly and positively correlated with investment size ($r = .20, p < .001$), but not with other study variables. In addition, the correlation coefficients were examined between RM and investment model variables. RM was only significantly positively correlated with relationship satisfaction ($r = .14, p = .01$), but not with the quality of alternatives and investment size as expected.

Table 3.4.

Descriptive Statistics of Study Variables

Variable	<i>M</i>	<i>SD</i>	Min	Max
RMB	5.06	.45	3.54	6.00
Relationship Satisfaction	5.06	.79	2.40	6.00
Quality of alternatives	3.43	1.09	1.00	6.00
Investment Size	3.37	1.06	1.00	6.00
Relational Mobility	4.24	.72	2.00	6.00
Shared Time Activity	2.90	.47	1.38	3.95
Marriage Intention	4.43	1.21	1.00	6.00

Note. RMB: Relationship Maintenance Behavior..

Table 3.5.

Correlations Among Study Variables

Variable	1	2	3	4	5	6	7	8
1. Relationship Length	1							
2. RMB	-.06	1						
3. Relationship Satisfaction	-.01	.53***	1					
4. Quality of alternatives	.01	-	-	1				
5. Investment Size	.20***	.15**	.12*	-	1			
6. Relational Mobility	.06	.16**	.14**	-.02	-.10	1		
7. Shared-Time Activity	-.03	.13*	.21***	-.04	.03	.13*	1	
8. Marriage Intention	.08	.43***	.39***	-	.36***	.09	-	1

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$.

Note. Correlation between shared time activity and other variables represents partial correlations controlled for the possibility of engaging in the activity.

RMB: Relationship Maintenance Behavior.

3.3.3. Gender Differences in Study Variables

To test expectations on gender differences a series of independent t-tests were conducted. Means and t-test results are depicted in Table 3.6. There was a significant difference between men and women in quality of alternatives ($t(317) = -2.89$, $p < .01$, 95% CI [-.589, -.112]), investment size ($t(317) = -2.12$, $p < .05$, 95% CI [-.484, -.018]), RM ($t(329) = 1.95$, $p = .05$, 95% CI [.002, .318]), and marriage intention ($t(317) = 2.08$, $p < .05$, 95% CI [-.001, .315]), but the differences in RMB, relationship

satisfaction, and time spent on shared time activities was not significant. Men reporter significantly higher quality of alternatives ($M_{\text{men}}=3.63$, $SD_{\text{men}} = 1.10$; $M_{\text{women}} = 3.28$, $SD_{\text{women}} = 1.06$), higher investment size ($M_{\text{men}} = 3.51$, $SD_{\text{men}} = 1.06$; $M_{\text{women}} = 3.26$, $SD_{\text{women}} = 1.04$), while women reported higher perception of RM ($M_{\text{women}} = 4.30$, $SD_{\text{women}} = .72$, $M_{\text{men}}=4.15$, $SD_{\text{men}} = .70$), and marriage intention ($M_{\text{women}} = 4.57$, $SD_{\text{women}} = 1.11$, $M_{\text{men}}=4.35$, $SD_{\text{men}} = 1.26$).

Table 3.6.

Gender Differences in Study Variables

Variable	Gender	N	M	SD	t	p	95% CI
RMB	Female	178	5.09	.44	1.55	.122	[-.021, .177]
	Male	141	5.01	.46			
Relationship Satisfaction	Female	178	4.99	.87	-1.71	.086	[-.326, .023]
	Male	141	5.14	.67			
Quality of Alternatives	Female	178	3.28	1.06	-2.89	.004	[-.589, -.112]
	Male	141	3.62	1.10			
Investment Size	Female	178	3.26	1.04	-2.12	.035	[-.484, -.018]
	Male	141	3.51	1.06			
RM	Female	178	4.31	.72	1.95	.052	[-.001, .315]
	Male	141	4.15	.70			
Shared Time Activity	Female	178	2.90	.48	.03	.973	[-.103, .107]
	Male	141	2.90	.47			
Marriage Intention	Female	178	4.57	1.11	2.09	.038	[.015, .543]
	Male	141	4.29	1.28			

Note. RMB: Relationship Maintenance Behavior, RM: Relational Mobility.

3.3.4. Hypotheses Testing

To test the hypotheses three multiple regression analyses were performed. In each regression analysis, relationship length, gender, and possibility to engage in activities were entered as control variables in the first step. In the second step, relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size were entered into the

equation. In the last step, RM was included in predicting three outcome variables, RMB, time spent on leisure time activities, and marriage intention, respectively.

3.3.4.1. Predictors of Relationship Maintenance Behavior

Hierarchical multiple regression analysis was performed to test Hypothesis 1a, Hypothesis 1b, Hypothesis 1c, and Hypothesis 2. The results of regression analysis are presented in Table 3.7.

In the first model, control variables did not significantly predict RMB. The investment model variables had a significant contribution in R square ($R^2 = .31$, $\Delta R^2 = .31$, $F_{inc}(3, 311) = 47.29$, $p < .001$) in the second step. The effect of relationship satisfaction ($\beta = .52$, $p < .001$, 95% CI [.239, .353]), and the effects of investment size were significant ($\beta = .12$, $p < .05$, 95% CI [.009, .095]), whereas the effects of quality of alternatives was not significant. Higher relationship satisfaction and higher investment size were associated with higher RMB, supporting Hypothesis 1a and Hypothesis 1c, but the quality of alternatives did not significantly predict RMB. Therefore, Hypothesis 1b was not supported.

In the last step, RM did not have a significant effect. Therefore, Hypothesis 2 was not supported.

Table 3.7.

Regression analysis for investment model variables and RM predicting relationship maintenance (N = 319)

	B	SE	β	t	95% CI
Dependent Variable: RMB					
Step1					
Constant	5.24	.16		31.64***	[4.916, 5.568]
Relationship Length	-.01	.00	-.07	-1.15	[-.002, .001]
Gender	-.08	.05	-.09	-1.61	[-.182, .018]
Opportunity to engage in activity	-.02	.06	-.02	-.26	[-.123, .094]

Table 3.7. (cont'd)

	B	SE	β	<i>t</i>	95% CI
Dependent Variable: RMB					
Step 2					
Constant	3.70	.23		16.12***	[3.248, 4.152]
Relationship Length	-.00	.00	-.09	-1.89	[-.002, .000]
Gender	-.14	.04	-.15	-3.12**	[-.226, .051]
Opportunity to engage	-.02	.05	-.02	-.32	[-.106, .076]
Relationship	.230	.03	.52	10.175***	[.239, .353]
Quality of Alternatives	-.01	.02	-.02	-.44	[-.054, .034]
Investment Size	.05	.02	.12	2.41*	[-.012, .070]
Step 3					
Constant	3.52	.25		14.09***	[3.029, 4.012]
Relationship Length	-.00	.00	-.10	-2.04*	[-.003, .000]
Gender	-.13	.04	-.14	-2.93	[-.218, -.043]
Opportunity to engage in activity	-.03	.05	-.02	-.52	[-.115, .067]
Relationship Satisfaction	.29	.03	.51	9.75***	[.229, .345]
Quality of Alternatives	-.01	.02	-.03	-.47	[-.055, .034]
Investment Size	.06	.02	.13	2.59*	[.014, .099]
RM	.05	.03	.09	1.79	[-.006, .113]

* $p < .05$ *** $p < .001$.

3.3.4.2. Predictors of Time Spent on Shared-Time Activities

Hierarchical multiple regression analysis was performed to test Hypothesis 3a, Hypothesis 3b, Hypothesis 3c, and Hypothesis 4. The results of regression analysis are presented in Table 3.8.

In the first model, control variables significantly predicted time spent on shared-time activities ($R^2 = .24$, $F(1, 314) = 33.82$, $p < .001$). From the control variables only the effects of opportunity to engage in activity was significant ($\beta = .49$, $p < .001$, 95% CI [.408, .608]). After first step, investment model variables made significant contribution in R square ($R^2 = .28$, $\Delta R^2 = .04$, $F(3, 311) = 5.32$, $p < .001$). The effects of relationship satisfaction ($\beta = .21$, $p < .001$, 95% CI [.060, .184]), was significant, while the effects of quality of alternatives, and investment size were not significant. Higher relationship satisfaction was associated with higher time spent on

shared time activities, supporting 3a. However, quality of alternatives and investment size did not predict time spent on shared time activities, so Hypothesis 3b, and Hypothesis 3c were not supported. After controlling for opportunities and investment model variables, RM did not have a significant effect, failing to support Hypothesis 4.

Table 3.8.

Regression Analysis for investment model variables and RM predicting time spent on shared-time activities (N = 319)

	B	SE	β	t	95% CI
Dependent Variable: Time spent on shared leisure time activities					
Step1					
Constant	1.63	.15		10.69***	[1.330, 1.931]
Relationship Length	.00	.00	-.03	-.51	[-.002, .001]
Gender	.02	.05	.02	.31	[-.077, .107]
Opportunity to engage in activity	.51	.05	.49	9.98***	[.408, .608]
Step 2					
Constant	.95	.25		3.821***	[.461, 1.440]
Relationship Length	.00	.00	-.03	-.65	[-.002, .001]
Gender	-.02	.05	-.02	-.34	[-.111, .078]
Opportunity to engage in activity	.50	.05	.49	9.99***	[.403, .600]
Relationship Satisfaction	.122	.03	.21	3.89***	[.060, .184]
Quality of Alternatives	.02	.02	.05	.95	[-.025, .071]
Investment Size	.01	.02	.03	.56	[-.033, .059]
Step 3					
Constant	.76	.27		2.79**	[.223, 1.288]
Relationship Length	-.00	.00	-.04	-.80	[-.002, .001]
Gender	-.01	.05	-.01	-.15	[-.102, .088]
Opportunity to engage in activity	.49	.05	.48	9.76***	[.393, .591]
Relationship Satisfaction	.11	.03	.19	3.54***	[.050, .175]
Quality of Alternatives	.02	.02	.05	.92	[-.025, .070]
Investment Size	.02	.02	.04	.75	[-.029, .064]
Relational Mobility	.06	.03	.09	1.79	[-.006, .123]

** $p < .01$ *** $p < .001$.

3.3.4.3. Predictors of Marriage Intention

Hierarchical multiple regression analysis was performed to test Hypothesis 5a, Hypothesis 5b Hypothesis 5c, and Hypothesis 6.. The results of regression analysis are presented in Table 3.9.

In the first model control variables significantly predicted marriage intention ($R^2 = .03$, $F(1, 314) = 2.99$, $p < .05$). Only the effects of gender was not significant ($\beta = -.12$, $p < .05$, 95% CI $[-.549, -.020]$). After first step investment model variables made significant contribution in R square ($R^2 = .35$, $\Delta R^2 = .33$, $F(3, 311) = 50.131$, $p < 0.001$). The effects of relationship satisfaction ($\beta = .30$, $p < .001$, 95% CI $[.296, .595]$), quality of alternatives ($\beta = -.23$, $p < .001$, 95% CI $[-.368, -.136]$), and investment size ($\beta = .27$, $p < .001$, 95% CI $[.197, .420]$) were significant. Higher relationship satisfaction, lower quality of alternatives, and higher investment size were positively associated with marriage intention supporting Hypothesis 5a, Hypothesis 5b, Hypothesis 5c. After controlling for relationship length, and investment model variables, RM did not make a significant contribution in R square. Therefore, Hypothesis 6 was not supported.

Table 3.9.

Regression Analysis for investment model variables and RM predicting marriage intention (N = 319)

	B	SE	β	t	95% CI
Dependent Variable: Marriage intention					
Step1					
Constant	5.37	.44		12.25***	[4.503, 6.227]
Relationship Length	.00	.00	.07	1.17	[-.002, .006]
Gender	-.28	.13	-.12	-2.12*	[-.549, -.020]
Opportunity to engage in activity	-.24	.15	-.09	-1.61	[-.523, .052]
Step 2					
Constant	2.99	.60		4.98***	[1.808, 4.174]
Relationship Length	.00	.00	.01	.22	[-.431, .047]
Gender	-.35	.12	-.15	-3.00**	[-.577, .120]

Table 3.9. (cont'd)

	B	SE	β	t	95% CI
Dependent Variable: Marriage intention					
Opportunity to engage in activity	-.19	.12	-.07	-1.58	[-.431, .047]
Relationship Satisfaction	.45	.08	.30	5.85***	[.296, .595]
Quality of Alternatives	-.25	.06	-.23	-4.27***	[-.368, -.136]
Investment Size	.31	.06	.27	5.44***	[.197, .420]
Relationship Satisfaction	.45	.08	.30	5.85***	[.296, .595]
Quality of Alternatives	-.25	.06	-.23	-4.27***	[-.368, -.136]
Investment Size	.31	.06	.27	5.44***	[.197, .420]
Step 3					
Constant	2.68	.66		4.09***	[1.391, 3.974]
Relationship Length	.00	.00	.01	.12	[-.003, .004]
Gender	-.33	.12	-.14	-2.86**	[-.564, -.105]
Opportunity to engage in activity	-.21	.12	-.08	-1.70	[-.448, .033]
Relationship Satisfaction	.43	.08	.28	5.57***	[.278, .582]
Quality of Alternatives	-.25	.06	-.23	-4.30***	[-.369, -.137]
Investment Size	.32	.06	.28	5.54***	[.203, .427]
Relational Mobility	.09	.08	.06	1.17	[-.063, .249]

** $p < .01$ *** $p < .001$.

3.3.5. Supplementary Analysis

Correlation coefficients were computed to explore the relationship between study variables and continuous demographic variables. Relationship maintenance behavior was only negatively associated with age ($r = -.73, p < .01$). Time spent on shared time activities was positively associated with residential mobility ($r = .11, p < .05$) and the number of social media networks participants use ($r = .12, p < .05$). Marriage intention was negatively associated with three demographic variables, namely number of serious relationships ($r = -.19, p < .01$), number of causal relationships ($r = -.12, p < .05$), and the number of social media networks participants use ($r = -.23, p < .001$). Relationship satisfaction was negatively associated with age ($r = -.24, p < .001$) and number of serious relationships ($r = -.17, p < .01$). Quality of alternatives

was positively associated with four demographic variables, namely age ($r = .14, p < .05$), number of serious relationships ($r = .15, p < .01$), number of causal relationships ($r = .17, p < .01$), and the number of social media networks participants use ($r = .27, p < .001$). Investment size was positively associated with relationship length ($r = .20, p < .001$) and negatively associated with number of serious relationships ($r = -.13, p < .05$), and the number of social media networks participants use ($r = -.11, p < .05$). Lastly, RM was only positively associated with number of causal relationships ($r = .17, p < .01$).

In addition, a series of independent t-tests were conducted to examine the differences in study variables for four categorical demographic variables. Participants reported their city of residence and their partner's city of residence. The researcher created a categorical long-distance variable using this data. Participants who reported a different city of residence with the partner were coded as "1 = long-distance", and participants who reported the same city of residence were coded as "2 = not long-distance". There was a significant difference in time spent on shared time activities between long-distance and geographically close relationships ($t(318) = 6.09, p < .001, 95\% \text{ CI } [.236, .461]$). Participants who have long-distance relationships reported significantly lower time spent on shared time activities ($M = 2.65, SD = .48$) than participants that are geographically close ($M = 3.00, SD = .44$).

Furthermore, it was examined whether having abroad experience makes a difference in study variables. There was a significant difference in relationship maintenance behavior ($t(319) = -3.19, p < .01, 95\% \text{ CI } [-.254, -.060]$), marriage intention ($t(318) = -4.35, p < .001, 95\% \text{ CI } [-.834, -.314]$), and quality of alternatives ($t(318) = 2.47, p < .05, 95\% \text{ CI } [.060, .535]$) between participants with abroad experience and participants without abroad experience. Participants with abroad experience reported significantly lower relationship maintenance behavior ($M = 4.97, SD = .47$), lower marriage intention ($M = 4.13, SD = 1.25$), and higher quality of alternatives ($M = 3.59, SD = .99$) than participants without abroad experience ($M_{\text{RMB}} = 5.13, SD_{\text{RMB}} = .41; M_{\text{MARINT}} = 4.70, SD_{\text{MARINT}} = 1.12; M_{\text{QALT}} = 3.29, SD_{\text{QALT}} = 1.15$).

Besides, participants who previously broke up with their partners were compared with those who did not break up. The two groups showed a significant difference in their relationship satisfaction ($t(319) = -3.68, p < .001, 95\% \text{ CI } [-.559, -.169]$). Participants who break up previously reported significantly lower relationship satisfaction ($M = 4.79, SD = .79$) than participants who have no break-up experience ($M = 5.15, SD = .77$).

To test whether there is a difference in study variables between heterosexuals and non-heterosexuals sexual orientation variable was converted into a categorical variable indicating two categories (1 = Heterosexual, 2 = Non-heterosexual). There was a significant difference in two study variables: quality of alternatives ($t(319) = -2.29, p < .05, 95\% \text{ CI } [-.910, -.069]$), and marriage intention ($t(319) = 3.74, p < .001, 95\% \text{ CI } [.416, 1.341]$). Non-heterosexuals reported higher quality of alternatives ($M = 3.88, SD = .95$), and their marriage intention was lower ($M = 3.63, SD = 1.32$) compared to heterosexuals ($M_{\text{qalt}} = 3.39, SD_{\text{aqlt}} = 1.09; M_{\text{marint}} = 4.51, SD_{\text{marint}} = .07$).

Another categorical variable was created using age. Mehta et al. (2020) recently suggested a new conception called “established adulthood”. The period covers the years from age 30 to 45, and they suggest that these are the years that adults negotiate the demands of life. In the present study, an independent t-test was conducted whether the participants in the established adulthood period differ from their younger counterparts in terms of study variables. The analyses showed that there was a significant difference in two study variables: relationship maintenance behavior ($t(319) = -2.29, p < .01, 95\% \text{ CI } [.043, .255]$), and relationship satisfaction ($t(319) = 4.15, p < .001, 95\% \text{ CI } [205, 574]$). Participants in the established adult group reported significantly lower RMB ($M = 4.95, SD = .45$) and relationship satisfaction ($M = 4.78, SD = .86$) than their younger counterparts ($M_{\text{RMB}} = 5.10, SD_{\text{RMB}} = .44; M_{\text{Rsat}} = 5.17, SD_{\text{Rsat}} = .73$).

3.4. Discussion

The primary purpose of the present study was to explore three relational outcomes, including RMB, shared leisure time activities, and marriage intention, predicted by three investment variables: relationship satisfaction, quality of alternatives, investment size, and RM). Examination of the correlations between the major variables revealed that relationship maintenance behavior was positively associated with relationship satisfaction, investment size, RM, time spent on shared leisure time activities, and marriage intention and negatively associated with the quality of alternatives. Time spent on shared leisure time activities was positively associated with relationship satisfaction and RM. Lastly, intention to marry was positively associated with relationship satisfaction and investment size and negatively associated with the quality of alternatives. When partners are satisfied, invested, and have a lower quality of alternatives, they are more willing to maintain their relationships, spend more time on shared leisure time activities, and have higher marriage intentions. In addition, when RM is high in a social context, relationship maintenance behaviors and shared leisure time activities can protect relationships from dissolving. The findings showed that relationship dynamics are largely affected by relational characteristics, but also partners consider the conditions of their environment to decide whether they want to stay together. The effects of relationship characteristics are extensively studied in relationship research, but the present study contributed to the literature by showing that context also influences the maintenance strategies.

Considering gender differences, women perceived higher RM and had higher marriage intentions compared to men. These findings are consistent with the past findings suggesting that women slightly perceive higher RM than men (Li et al., 2015; Zhang & Li, 2014), and they favor marriage more than men (Sassler & Schoen 1999). On the other hand, men perceived higher quality of alternatives and reported more investment compared to women. This finding is only partially consistent with the literature. Previous studies have suggested that men perceive significantly better alternatives, whereas they invest less in their relationships compared to women

(Büyükşahin, Hasta & Hovardaoğlu, 2005; Hasta & Büyükşahin, 2006; Le & Agnew, 2003; Rusbult et al., 1998, Sprecher, 1988). It is noteworthy that although women more strongly believe that the context provides opportunities to meet with new individuals than men, they believe their quality of alternatives is lower. Examination of gender differences in single individuals might reveal different results. Seriously dating women probably perceive fewer alternatives than seriously dating men, but single women might perceive more alternatives than single men. In addition, men can overestimate their investments in their relationships, so dyadic studies can give a clearer picture considering gender differences.

Regression analyses examining the predictive power of investment model variables showed that relationship satisfaction and investment size significantly predicted RMB. In addition, relationship satisfaction significantly predicted time spent on shared leisure time activities. RM did not significantly predict outcome variables. It only approached significance in the models predicting RMB and shared time activities. Lastly, three investment model variables significantly predicted marriage intention, but RM did not make a significant contribution. It is not surprising that RMB and shared leisure time activities show a similar pattern since shared time activities are considered an additional relationship maintenance strategy in the literature (Girme et al., 2014). A potential limitation of the present study is that RMB and relationship satisfaction variables showed a ceiling effect due to the characteristics of the sample. Because relationship satisfaction as a core variable strongly correlated with various relational outcomes may have suppressed the effects of other investment model variables in predicting relationship maintenance and shared leisure time activities. However, it is noteworthy that all investment model variables significantly predicted marriage intention. It is probably a more challenging decision to get married than to maintain a relationship and engage in leisure time activities because it requires a lifelong commitment. It can be speculated that dating young adults may tend to terminate their relationship maintenance behavior and engage in less common activities if they are not satisfied with their relationships without considering their alternatives. However, they need to be satisfied, have a low quality of alternatives, and have high investments if they have any intention to marry.

It is also surprising that relationship length did not predict marriage intentions, but it may be due to sample characteristics explained in the general discussion below.

The present study also examined the effects of socio-ecological context reflected in the degree of RM to understand the dynamics of relationship maintenance behaviors. It was found that after controlling for the effects of investment model variables, RM's effect was marginal in predicting RMB and time spent on shared leisure time activities. It seems that when the context gives individuals freedom and opportunity to build new relationships, dating individuals are motivated to lower the risk of the partner being stolen by someone else (Falk et al., 2009). They are more likely to maintain their relationships and engage in shared leisure time activities, to protect their relationships. In addition, demographic characteristics also seem to play some role in maintenance behaviors. Age was negatively associated with relationship maintenance behavior and relationship satisfaction and positively associated with the quality of alternatives. It can be inferred that relatively older dating couples seem less motivated to show maintenance behaviors in their relationship. Their relationship satisfaction decreases over time, and they are more likely to believe they have better alternatives than their younger counterparts.

Residential mobility was only associated with shared leisure time activities. When the city where individuals live has been changed more, they are more likely to engage in shared leisure time activities. Frequent movers may have a broader repertoire of shared leisure time activities. Contrary to expectations, residential mobility did not show a significant association with RM. However, it is critical to note that residential mobility in the present study reflects personal mobility while RM reflects the mobility in the social context the individual lives.

Relationship length was only associated with investment size, which is consistent with the expectations. The number of serious relationships and the number of causal relationships are negatively correlated with marriage intention and positively associated with the quality of alternatives. In addition, the number of serious relationships is negatively associated with marriage intention and investment size.

These findings are consistent with the idea that the comparison level of individuals tends to increase with new experiences and relationships (Hovardaoğlu, 1996). Individuals with higher experience in serious relationships perceive higher alternatives than less experienced ones. They are less likely to be satisfied and invested and intend to marry. Lastly, not surprisingly, RM is associated with the number of casual relationships but not with the number of serious relationships. Recently, the concept of relational disposability has been introduced to the literature, which refers to “let go or dispose of social ties” (Gilliath & Keefer, 2016, p.187). Although the relationship between RM and relational disposability has not been examined, Kito and colleagues (2017) speculated that people would be more likely to dispose of their relationships when RM is high. The relationship between the number of causal relationships and RM supports this speculation.

The number of social media networks used is positively associated with shared leisure time activities and the quality of alternatives, negatively associated with marriage intention and investment size. Social media has the power to influence the perception of reality such that individuals may believe they have better alternatives out there which may lower their motivation to invest in their relationships and intend to marry. On the other hand, using different social media networks can encourage individuals to engage in more shared leisure time activities with their partners since social media use may cause individuals to compare themselves with other couples. Additionally, social media can make partners more aware of the leisure time activities they can engage in together.

Additionally, long-distance relationships naturally provide individuals fewer opportunities for leisure time for shared activities than geographically close relationships. Furthermore, individuals who previously broke up with their partner have lower relationship satisfaction. Lastly, individuals with abroad experience believe they have better alternatives than individuals without abroad experience, and they have less marriage intention and engage in less relationship maintenance behaviors. To summarize, the present study had a critical contribution to the current literature in better understanding various behaviors in the close relationship from the

perspective of person-situation interaction. Relational outcomes are predicted by how individuals perceive themselves, their relationships, as well as their social-ecological context.

CHAPTER 4

GENERAL DISCUSSION

Rusbult (1983, p.101) once asked, “*Why do some relationships persist over time whereas others end?*” Many relationship researchers sought to answer this question. Undoubtedly, maintaining the relationships as healthy and satisfying requires relational work (Hendrick, 2004). Partners consciously or unconsciously use various strategies and daily routines to keep their relationship stable (Duck, 1988). The time couples spend together is a critical indicator of the state of their relationship (Weigel & Ballard-Reisch, 2001). When the relationship is in a good state, individuals consider the relationship as serious and committed, and as a result, they hope to have a future together (Guzzo, 2009).

The present study aimed to explore three relational outcomes: relationship maintenance behavior, shared leisure time activities, and marriage intention of dating young adults using the investment model as a theoretical framework and taking the socio-ecological perspective into account, specifically examining the role of relational mobility (RM). Previous studies on relationships mainly focused on individual-level variables and relational characteristics. Still, they overlooked the power of the surrounding environment, so the present study aimed to close this gap in extant literature.

According to socio-ecological psychology, individuals consciously or unconsciously choose the most functional strategy to flourish in a specific environment (Oishi & Graham, 2010). The strategies for relational success are not equally valuable for all contexts, such that a specific strategy is adaptive in one context while it does not work in another (Thomson & Yuki, 2015). Therefore, in the present study, in addition to

three investment model variables, namely relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size, the effect of RM on outcome variables was examined.

4.1. Overview of the Major Findings

The main objective was to determine whether relationship satisfaction, quality of alternatives, and investment size predict RMB, shared leisure time activities, and marriage intention of dating young adults and whether RM explains an additional variance above these predictors. Relationship satisfaction and investment size significantly predicted RMB, and only relationship satisfaction significantly predicted shared leisure time activities from the investment model variables. However, all three investment model variables significantly predicted marriage intention. It can be argued that relationship satisfaction is one critical factor determining whether individuals will maintain their relationships and engage in activities together. Partners also consider their investments in maintaining their relationship. However, when it comes to marriage, individuals seem to attribute importance to all investment model variables, including satisfaction, alternatives, and investment size.

After controlling for the effects of investment model variables, RM did not significantly contribute to the equations predicting relationship maintenance and shared leisure time activities, but it approached significance. It has been suggested that individuals also pay attention to the characteristics of the context, but the study failed to show this effect. Lastly, marriage decisions are primarily predicted by relational characteristics rather than contextual effects.

4.2. Limitations and Directions for Future Research

The most significant limitation of the present study is employing a convenience sample dominated by highly educated people who do not represent the general

population in Turkey. Highly educated individuals were more available to the researcher, so they were overrepresented in the current data, limiting the possibility of observing the effects of traditional Turkish culture. For example, although it was shown that cohabitation is almost nonexistent in Turkey (Engin et al., 2020), 17.3% of the participants reported living together in the present sample. Although the sample was nonrepresentative, unlike some previous research in relationship science, the participants in the present study were not comprised of university students involved in short time relationships only. Instead, young dating adults with relatively more stable relationships were also included in the present study. Besides having a highly educated sample, the majority of the participants were from urban regions representing generally middle and high socioeconomic status. Future studies should be conducted with individuals from rural areas representing lower socioeconomic status to generalize the study's findings.

Another limitation of the study was the use of self-report measures only. The mean relationship maintenance behavior and relationship satisfaction scores were very high and showed a ceiling effect. Le and Agnew (2003) suggested that the investment model variables are more predictive for dating relationship dynamics than married individuals since ceiling effects for relationship satisfaction and investment size and floor effects for alternatives tend to be observed for married couples. They argued that these variables are moderate for dating individuals. However, since the present study's participants mainly had more stable relationships, the ceiling effect was still observed for relationship satisfaction because seriously dating individuals are also invested and committed in their relationships (Stafford & Canary, 1991).

Moreover, as Vaughn and Baier (1999) suggested, measures that assess relationship satisfaction are contaminated by a social desirability bias that cannot be controlled easily. Future studies that examine relationships can include a relationship-related social desirability scale. Also, as Ragsdale (1996) suggested, studies on relationships generally use satisfied couples as participants, but unsatisfied couples are critical to gain inside into the issue. Comparing stable and unstable relationships might be a

good idea for future work to make claims about successful relationships (Canary et al., 2002).

Another major limitation of the present study is the correlational design, so the study cannot infer cause-effect relationships. Future research should also include experimental manipulation or a longitudinal design to better assess cause and effect relationships. A few studies (e.g., Yuki et al., 2013; Li et al., 2015) successfully manipulated relational mobility, which showed that it is possible to use experimental designs to study relational mobility. In addition, cross-sectional studies only capture the relationship dynamics at the data collection time of the study. Considering that relationships are much more dynamic than assumed, longitudinal research is critically needed in such research (Hendrick, 2004). Future research should longitudinally consider how relationship satisfaction, investment size, perception of alternatives, and relational mobility change during the course of a long-term relationship.

Although Thibaut and Kelley (1978) stated that satisfaction and consideration of alternatives determine whether an individual will maintain or leave the relationship, only relationship satisfaction predicted relationship maintenance behaviors of young adults in the present study. Since the majority of the participants had relatively stable relationships, they probably tend to use derogation of alternatives, which is an effective strategy that keeps the relationship intact (Rusbult, Drigotas, & Verette, 1994). Quality of alternatives might be more predictive of relationship maintenance in shorter-term relationships.

In the present study, only prosocial relationship maintenance behaviors were examined. However, several studies identified negative relationship maintenance strategies, including avoidance, antisocial strategies, and withdrawal (e.g., Ayres, 1983; Baxter & Dindia, 1987; Canary et al., 1991). Following these studies, Dainton and Gross (2008) developed The Negative Maintenance Scale (NMS) to assess avoidance, allowing control, destructive conflict, jealousy induction, spying, and infidelity. Future research can adapt the NMS into Turkish and investigate the effects

of negative maintenance strategies since such behaviors are considered functional in the relationship in honor cultures (Taşfiliz, 2019).

The choice of maintenance behavior can also be affected by the culture. As Gao and Gudykunst (1995) suggested, partners are less likely to be introduced to the family in collectivistic cultures until they make sure that the relationship gets serious, so sharing family network is probably used less in cultures like Turkey. In addition, Canary and Yum (2015) asserted that partners explicitly agree on what they expect from their partners in high context cultures like China and Korea. Still, in low cultures like the US and Germany, partners need to emphasize what they expect explicitly. Turkish culture is most likely to be between in these different cultural groups.

In the future, it can be better to conduct a diary study to explore relationship maintenance behaviors and shared leisure time activities because especially satisfied couples overestimate how much they do together (Crawford et al., 2002). Behavioral observations could also contribute to the findings when collecting data on relationships. In addition, in the present study, participants only reported the frequency of shared leisure time activities. However, satisfaction with these activities and frequency relative to expectations is also critical (Girme et al., 2014). As Flora and Segrin (1998) argued, such activities enhance the relationship if the quality of time is high. Not simply doing things together but engaging in activities that require a high level of interaction contributes to relationship satisfaction (Holman & Jacquart, 1998). Additionally, the partners' compatibility is related to whether they like or dislike the same kind of activities. Future studies should explore the effects of different activities and satisfaction with such activities on relationship stability.

Previous studies examining relationship maintenance behaviors compared different relationship groups, including dating, seriously dating, engaged, and married individuals (e.g., Stafford & Canary, 1991). Because the participants in this study are currently seriously dating individuals, it was not possible to compare with different relationship groups in terms of study variables. Future research can compare the relationship groups such as casually dating, engaged or married. Comparing dating

and married individuals, especially regarding less studied variables such as RM, can be a new avenue for future research. RM is more likely to be perceived high in the dating stage, but it probably decreases after marriage. In the present study, RM did not significantly predict relationship maintenance, shared leisure time activities, and marriage intention of dating couples. It is worth examining whether it will affect married individuals' relationship dynamics in further studies.

Comparison of individuals with different sexual orientations should also be considered in future research. Participants were primarily heterosexual; other sexual orientation groups were underrepresented. Studies that examined homosexuals have a relatively small sample size (Le & Agnew, 2003). Therefore increasing the number of participants with different sexual orientations is needed in future studies.

The present study explored the marriage intention of dating individuals using investment model variables and RM. However, other important factors may affect the marriage intention of dating couples in Turkey. For instance, wedding ceremonies are essential yet expensive in Turkey, which may cause couples to move away from the idea of marriage. Additionally, consent and support of families is a critical factor in Turkish culture (Demir, 2013). Although marriage is seen as necessary for the stability of the relationships and perceived significant in all societies (Halat & Hovardaoğlu, 2010), traditional values are positively associated with marriage intention (Manning, Longmore, & Giordina, 2007). The social pressure of the families and societies is possibly a critical factor in predicting the marriage intention of young adults in Turkey, especially for less-educated young adults.

Although previous studies found that highly educated individuals are more likely to cohabit and less likely to get married, controlling for other factors, the present study sample did not allow to make a comparison. Highly educated individuals wish to complete their education, make a career, reach a certain level of maturity, and achieve economic independence before considering marriage (Hu & Sun, 2021). Future research should include less educated and individuals with lower socioeconomic status to examine the differences.

The present study assessed the marriage intention of dating couples, but a follow-up study would be beneficial to understand whether intentions predict the actual behavior. Azjen and Fishbein (1980) asserted that intentions are better predictors of actions when the time is shorter between these variables. Thus, using college graduates who are relatively close to marriage age than university students probably enabled better prediction.

Studies on RM are limited in the literature, and the present study showed that it could be a critical factor in understanding individuals' relational tendencies. Testing the effect of RM in a multi-level design can potentially show the underlying dynamics of the proposed relationships in future research to disentangle contextual and individual-level effects.

Lastly, dyadic analyses can help to understand the relationship dynamics better. It has been shown that a person's emotions and behaviors in a relationship dynamically interact with the partner's emotions and behaviors, and how s/he feels about the relationship also benefits the partner (Weigel & Ballard-Reisch, 1999b). Changes in how an individual reports her/his behavior and how the partner perceives the behavior needs further research.

One fundamental problem that the researcher faced during data collection is that the pre-study data collection began on 10th February 2020 and ended on 19th April 2020, in the early stages of the Covid-19 Pandemic. The first case in Turkey was reported on 11th March. In addition, the data collection for the main study took part between 29th June 2020 and 28th September 2020. Quarantine orders and social distancing during the Covid-19 pandemic probably influenced relationship dynamics, which is discussed in the following section.

4.2.1. Potential Changes of Relationship Dynamics during Covid-19

The most noticeable change during the Covid-19 pandemic is social isolation. Governments asked individuals to stay at home to slow down the spread of the virus

(Alexopoulos et al., 2021). There have been disruptions in the daily routines of couples, such as lack of social life outside, reduced physical contact with the partner, decreased ability to engage in hobbies, and an increase in relational conflict (Luetke, Hensel, Herbenick, & Rosenberg, 2020). Some studies suggested that fear of the disease and forced lockdowns decreased couples' relationship satisfaction by increasing anxiety (e.g., Panzeri, Ferrucci, Cozzal, & Fontanesi, 2020).

However, not every couple was equally adversely affected during Covid-19. Williamson (2020) suggested that during the early stages of the Covid-19 pandemic, relationship satisfaction increased, and maladaptive attributions decreased among high relationship functioning couples, but the opposite pattern was observed among low functioning couples. Pietromonaco and Overall (2021) argued that how the COVID-19 pandemic affects the relationship quality depends predominantly on the broader context of couples' lives, vulnerabilities, and the degree to which couples can adjust together. However, they also emphasized that various stressors related to the COVID-19 pandemic will make it harder to engage in constructive behaviors associated with better-functioning romantic relationships and help people cope with their stress.

The Covid-19 pandemic caused some dating couples to spend extended time together while others had a slight chance of seeing each other and spending time together. The amount and quality of time spent together might explain the differential effects of the Covid-19 on relational outcomes. Goodboy, Dillow, Knoster, and Howard (2021) examined the relationships of college students and suggested that their interdependence level has decreased due to decreased contact and increased geographical distance during the pandemic. However, they suggested different results could be observed in married or cohabitating couples concerning interdependence processes since they spend even more time together.

In another study, Vigl, Strauss, Talamini, and Zentner (2021) have indicated that the decline in shared time with partners caused a decrease in relationship satisfaction, resulting in different patterns in cohabitating and non-cohabitating couples. They

argued that sharing activities with the partner contributes to relationship satisfaction. In addition, quarantine practices may have provided some couples more opportunities to spend more time together, improving their sense of togetherness. Time spent on shared leisure time activities was one of the outcomes of the present study. Therefore, the results concerning shared leisure time activities should be interpreted cautiously since the data collection was during the pandemic. The couples who spent quarantine together probably engaged in more indoor activities than pre-pandemic, but their chance of engaging in outside activities was minimal. In addition, geographically distant partners probably had a slight chance to spend leisure time together. However, participants assessed the possibility to engage in each activity in the present study because while planning the study, the researcher thought individuals might not have an equal chance of engaging in any activity due to economic restrictions or lack of facilities in their current city. This rating also helped to control the effects of Covid-19 on shared leisure time activities.

Although not extensively studied during the Covid-19 outbreak, previous research showed that life-threatening events could motivate people to take significant action in close relationships (e.g., Cohan & Cole, 2002). Therefore, the Covid-19 pandemic may have caused the participants to report higher marriage intention in the present study. Alexopoulos and colleagues (2021) have shown that the Covid-19 was associated with fear of being single, increasing partner's stability and family commitment. On the other hand, a study conducted in Italy has shown that partners show a tendency to prefer cohabitation over marriage and postpone marriage under uncertain conditions in the labor market during the pandemic, which is more likely to be observed, especially in less-educated individuals (Guetto, Vignoli, & Bazzani, 2021).

Quarantine orders may also lower individuals' perception of RM. However, it has been found that despite government orders to self-isolate, online dating initiation attempts may have gained momentum. For instance, an online dating application, namely OkCupid, reported a 30% increase in messages sent by users worldwide during the pandemic suggesting forming relationships was still an endeavor of the

individuals (Alexopoulos et al., 2021). Thus, the perception of RM is not expected to be significantly decreased among social media users. An interesting study by Salvador, Berg, San Martin, and Kitayama (2020) compared 39 different countries. It revealed that higher RM was associated with a faster spread of Covid-19, indicating that individuals in high RM contexts are less likely to obey self-isolation orders.

4.3. Contributions and Implications of the Study

First, the present study has contributed to the assessment of shared leisure time activities by developing a comprehensive taxonomy of such activities. To the researcher's knowledge, no published study has previously examined shared leisure time activities within the context of dating relationships in Turkey. This study is the first attempt to explore shared leisure time activities as well as the marriage intention of dating young adults in a Turkish sample. These new assessment tools, including the shared leisure time activity scale and marriage intentions scale, are valuable contributions to social psychology and can lead to theoretical improvements in relationship science literature in Turkey.

The majority of past studies on relationship maintenance have been conducted among North American couples (Canary & Zelle, 2000), and studies on this issue are limited in Turkey (Akçabozan-Kayabol, 2017). The existing findings in relationship maintenance literature are questionable since they primarily represent Western values; therefore, the present study provided important findings from a non-Western culture. Moreover, to the best of our knowledge, romantic couples' shared leisure time activities have not been examined before. The present study can pave the way for studies that aim to identify culture-specific patterns of relationship maintenance mechanisms.

The present study aimed to understand dating relationships from a person-situation interaction perspective which is well appreciated in social psychology. The effect of context is underinvestigated in the previous research. By considering the effect of a more distal and macro-environmental factor, the present study provided a richer

understanding of the relationship maintenance process. The present study aims to encourage relationship scientists to be theoretically more daring and include both macro and micro contexts in their research. Considering that RM is a relatively new concept in literature, related studies are limited, especially in Turkey.

The present study showed that couples could improve the quality of their relationships by using more relationship maintenance behaviors and engaging in more shared leisure time activities. It has been shown that leisure time provides stability and predictability in relationships; engaging in such activities can protect individuals from getting divorced. Therefore, couple therapists that aim to develop prevention or intervention programs can target specific relationship maintenance behaviors and leisure time activities to help enhance the relationship quality of their clients. Also, practitioners should be more aware of the socio-ecological factors, and they should tailor their therapy considering the effects of these environmental factors. Furthermore, policymakers, as well as counselors, can benefit from the findings of the current study in developing premarital education programs to inform young adults how to improve their relationships in light of this information.

4.4. Conclusion

The present study is the first attempt to investigate both the effects related to the investment model dimensions as well as relational mobility (RM) in a social context on relationship maintenance behaviors, shared leisure time activities, and the marriage intention of dating young adults. Findings demonstrated that relationship satisfaction and investment size significantly predicted relationship maintenance behaviors. Relationship satisfaction was the only strong factor predicting time spent on the shared leisure time activities among couples. Moreover, relationship satisfaction and investment size positively and quality of alternatives negatively predicted marriage intention. After controlling for the effects of the investment model variables, RM did not significantly predict outcome variables, but its effect was marginal in predicting both relationship maintenance and shared time activities. The present study has indicated that the perception of

high RM might be associated with more relationship maintenance and shared leisure time activities. Finally, the findings suggest that couples may need to show more effort to maintain their relationship if they live in a high RM environment.

REFERENCES

- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1974). Factors influencing intentions and the intention-behavior relation. *Human Relations*, 27(1), 1-15. doi: 10.1177/001872677402700101
- Alexopoulos, C., Timmermans, E., Sharabi, L. L., Roaché, D. J., Croft, A., Hall, E. D., ... & Uhlich, M. (2021). Settling down without settling: Perceived changes in partner preferences in response to COVID-19. *Journal of Social and Personal Relationships*, 38(6), 1901-1919. doi: 10.1177/02654075211011527
- Akçaboza-Kayabol, N. B. (2017). *Relationship maintenance behaviors and marital satisfaction: The mediator roles of relational equity and appreciation* (Unpublished doctoral dissertation). Middle East Technical University, Ankara.
- Aron, A., & Aron, E. (1986). *Love and the expansion of self: Understanding attraction and satisfaction*. New York: Hemisphere.
- Aron, A., Norman, C. C., & Aron, E. N. (2001). Shared self-expanding activities as a means of maintaining and enhancing close romantic relationships. In J. H. Harvey & A. Wenzel (Eds.), *Close romantic relationships: Maintenance and enhancement* (pp. 47–66). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Aron, A., Norman, C. C., Aron, E. N., McKenna, C., & Heyman, R. E. (2000). Couples' shared participation in novel and arousing activities and experienced relationship quality. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78(2), 273. doi: 10.1037/0022-3514.78.2.273
- Atak, H., Tatlı, C. E., Çokamay, G., Büyükpabuşcu, H., & Çok, F. (2016). Yetişkinliğe geçiş: Türkiye'de demografik ölçütler bağlamında kuramsal bir gözden geçirme. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 8(3), 204-227. doi: 10.18863/pgy.238184
- Ayres, J. (1983). Strategies to maintain relationships: Their identification and perceived usage. *Communication Quarterly*, 31(1), 62-67. doi: 10.1080/01463378309369487

- Baxter, L. A., & Dindia, K. (1990). Marital partners' perceptions of marital maintenance strategies. *Journal of Social and Personal Relationships*, 7(2), 187-208. doi: 10.1177/0265407590072003
- Bener, Ö., & Günay, G. (2013). Gençlerin evlilik ve aile yaşamına ilişkin tutumları. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(1), 1-16. doi: 10.14230/joiss9
- Berscheid, E., & Reis, H. T. (1998). Attraction and close relationships. In D. T. Gilbert, S. T. Fiske, & G. Lindzey (Eds.), *The handbook of social psychology* (pp. 193-281). New York: McGraw-Hill.
- Betcher, W. (1987). *Intimate play: Creating romance in everyday life*. New York, NY: Viking.
- Brown, S. L. (2000). Union transitions among cohabitators: The significance of relationship assessments and expectations. *Journal of Marriage and Family*, 62(3), 833-846. doi: 10.1111/j.1741-3737.2000.00833.x
- Brown, S. L. (2004). Moving from cohabitation to marriage: Effects on relationship quality. *Social Science Research*, 33(1), 1-19. doi: 10.1016/S0049-089X(03)00036-X
- Büyükşahin, Hasta, & Hovardaoğlu, S. (2005). İlişki istikrarı ölçeği (İİÖ): Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikoloji Yazıları*, 8(16), 25-35.
- Büyükşahin, A., & Hovardaoglu, S. (2007). Yatırım modelinin bazı ilişkisel değişkenler yönünden incelenmesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 22(59), 69-86.
- Canary, D. J., & Stafford, L. (1992). Relational maintenance strategies and equity in marriage. *Communications Monographs*, 59(3), 243-267. doi: 10.1080/03637759209376268
- Canary, D. J., Stafford, L., Hause, K. S., & Wallace, L. A. (1993). An inductive analysis of relational maintenance strategies: Comparisons among lovers, relatives, friends, and others. *Communication Research Reports*, 10(1), 3-14. doi: 10.1080/08824099309359913
- Canary, D. J., & Yum, Y. (2015). Relationship maintenance strategies. In C. R. Berger & M. E. Roloff (Eds.), *The international encyclopedia of interpersonal communication* (pp. 1-9). Hoboken, NJ: John Wiley. doi:10.1002/9781118540190.wbeic248

- Canary, D. J., & Zelley, E. D. (2000). Current research programs on relational maintenance behaviors. *Annals of the International Communication Association*, 23(1), 305-340. doi: 10.1080/23808985.2000.11678976
- Crawford, D. W., Houts, R. M., Huston, T. L., & George, L. J. (2002). Compatibility, leisure, and satisfaction in marital relationships. *Journal of Marriage and Family*, 64(2), 433-449. doi: 10.1111/j.1741-3737.2002.00433.x
- Christensen, E. J. (2014). *Young adults' marital attitudes and intentions: The role of parental conflict, divorce and gender* (Doctoral dissertation). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (Order No. 3635593)
- Cohan, C. L., & Cole, S. W. (2002). Life course transitions and natural disaster: Marriage, birth, and divorce following Hurricane Hugo. *Journal of Family Psychology*, 16(1), 14. doi: 10.1037//0893-3200.16.1.14
- Çakır, D. S. (2020). *A Sociocultural approach to relationship flourishing: the role of relational mobility* (Master's thesis). Middle East Technical University, Ankara.
- Dainton, M., & Aylor, B. (2002). Routine and strategic maintenance efforts: Behavioral patterns, variations associated with relational length, and the prediction of relational characteristics. *Communication Monographs*, 69(1), 52-66. doi: 10.1080/03637750216533
- Dainton, M., & Gross, J. (2008). The use of negative behaviors to maintain relationships. *Communication Research Reports*, 25(3), 179-191. doi: 10.1080/08824090802237600
- Dainton, M., & Stafford, L. (1993). Routine maintenance behaviors: A comparison of relationship type, partner similarity and sex differences. *Journal of Social and Personal Relationships*, 10(2), 255-271. doi: 10.1177/026540759301000206
- Dainton, M., Stafford, L., & Canary, D. J. (1994). Maintenance strategies and physical affection as predictors of love, liking, and satisfaction in marriage. *Communication Reports*, 7(2), 88-98. doi: 10.1080/08934219409367591
- Dainton, M., & Zelley, E. D. (2006). Social exchange theories: Interdependence and equity. In D. O. Braithwaite & L. A. Baxter (Eds.), *Engaging theories in family communication: Multiple perspectives* (pp. 243–259). Newbury Park, CA: Sage.

- Demir, S. A. (2013). Attitudes toward concepts of marriage and divorce in Turkey. *American International Journal of Contemporary Research*, 3(12), 83-88.
- DePaulo, B. M., & Morris, W. L. (2005). Singles in society and in science. *Psychological Inquiry*, 16(2-3), 57-83. doi: 10.1080/1047840X.2005.9682918
- Dindia, K. (1989, May). *Toward the development of a measure of marital maintenance strategies*. Paper presented at the International Communication Association conference, San Francisco.
- Dindia, K. (2000). Relational maintenance. In C. Hendrick & S. S. Hendrick (Eds.), *Close relationships: A source-book* (pp. 287-300). Thousand Oaks, CA: Sage
- Dindia, K., & Baxter, L. A. (1987). Strategies for maintaining and repairing marital relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 4(2), 143-158. doi: 10.1177/0265407587042003
- Dindia, K., & Canary, D. J. (1993). Definitions and theoretical perspectives on maintaining relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 10(2), 163-173. doi: 10.1177/026540759301000201
- Duck, S. (1988). *Relating to Others*. Milton Keynes: Open University Press.
- Engin, C., Hürman, H., & Harvey, K. (2020). Marriage and family in Turkey: Trends and attitudes. In Farris D., Bourque A. (Eds.) *International handbook on the demography of marriage and the family* (pp. 105–119). Springer, Cham. doi: 10.1007/978-3-030-35079-6_8
- Erikson, E. H., & Erikson, J. M. (1998). *The life cycle completed (extended version)*. New York, NY, US: WW Norton & Company.
- Erkol, M., Şahin, M., & Avcı, Ş. (2021). Toplumsal Değişimin Bir Göstergesi Olarak Gençlerin Evliliğe Yönelik Tutumları. *Universal Journal of History and Culture*, 3(1), 57-78. doi: 10.52613/ujhc.881488
- Etcheverry, P. E., Le, B., WU, T. F., & Wei, M. (2013). Attachment and the investment model: Predictors of relationship commitment, maintenance, and persistence. *Personal Relationships*, 20(3), 546-567. doi: 10.1111/j.1475-6811.2012.01423.x

- Falk, C. F., Heine, S. J., Yuki, M., & Takemura, K. (2009). Why do Westerners self-enhance more than East Asians?. *European Journal of Personality: Published for the European Association of Personality Psychology*, 23(3), 183-203. doi: 10.1002/per.715
- Finkel, E. J., Simpson, J. A., & Eastwick, P. W. (2017). The psychology of close relationships: Fourteen core principles. *Annual Review of Psychology*, 68, 383-411. doi: 10.1146/annurev-psych-010416-044038
- Flora, J., & Segrin, C. (1998). Joint leisure time in friend and romantic relationships: The role of activity type, social skills and positivity. *Journal of Social and Personal Relationships*, 15(5), 711-718. doi: 10.1177/0265407598155009
- Frank, R. H. (1988). *Passions within reason: The strategic role of the emotions*. New York, NY, US: WW Norton & Company.
- Gao, G., & Gudykunst, W. B. (1995). Attributional confidence, perceived similarity, and network involvement in Chinese and American romantic relationships. *Communication Quarterly*, 43(4), 431-445. doi: 10.1080/01463379509369990
- Gassanov, M. A., Nicholson, L. M., & Koch-Turner, A. (2008). Expectations to marry among American youth: The effects of unwed fertility, economic activity, and cohabitation. *Youth & Society*, 40(2), 265-288. doi: 10.1177/0044118X08314260
- Gillath, O., & Keefer, L. A. (2016). Generalizing disposability: Residential mobility and the willingness to dissolve social ties. *Personal Relationships*, 23(2), 186-198. doi: 10.1111/pere.12119
- Girme, Y. U., Overall, N. C., & Faingataa, S. (2014). "Date nights" take two: The maintenance function of shared relationship activities. *Personal Relationships*, 21(1), 125-149. doi: 10.1111/pere.12020
- Goodboy, A. K., Dillow, M. R., Knoster, K. C., & Howard, H. A. (2021). Relational turbulence from the COVID-19 pandemic: Within-subjects mediation by romantic partner interdependence. *Journal of Social and Personal Relationships*, 38(6), 1800-1818. doi: 10.1177/02654075211000135
- Guetto, R., Vignoli, D., & Bazzani, G. (2021). Marriage and cohabitation under uncertainty: the role of narratives of the future during the COVID-19 pandemic. *European Societies*, 23(S1), S674-S688. doi: 10.1080/14616696.2020.1833359

- Guzzo, K. B. (2009). Marital intentions and the stability of first cohabitations. *Journal of Family Issues*, 30(2), 179-205. doi: 10.1177/0192513X08323694
- Güzel, N. C. (2020). Evlilik ölçeği: evliliğe ilişkin niyet, evliliğe yönelik genel tutumlar ve evliliğe yönelik beklenti ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik analizleri, *Turkish Studies - Education*, 15(1), 185-197. doi: 10.29228/TurkishStudies.40532
- Kasearu, K. (2010). Intending to marry students' behavioural intention towards family forming. *Trames Journal of the Humanities and Social Sciences*, 14(1), 3-20. doi: 10.3176/tr.2010.1.01
- Halat, M. I., & Hovardaoğlu, S. (2010). The relations between the attachment styles, causality and responsibility attributions and loneliness of the married couples in the context of the investment model. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 5, 2332-2337. doi: 10.1016/j.sbspro.2010.07.459
- Harasymchuk, C., Cloutier, A., Peetz, J., & Lebreton, J. (2017). Spicing up the relationship? The effects of relational boredom on shared activities. *Journal of Social and Personal Relationships*, 34(6), 833-854. doi: 10.1177/0265407516660216
- Hasta, D., & Büyükşahin, A. (2006). *A Comparison of university students with romantic relationships and married couples for the Love styles and the reasons for maintaining the relationship*. International Association for Relationship Research Conference, Crete, Greece.
- Hendrick, S. S. (2004). Close relationships research: A resource for couple and family therapists. *Journal of Marital and Family Therapy*, 30(1), 13-27. doi: 10.1111/j.1752-0606.2004.tb01219.x
- Hill, M. S. (1988). Marital stability and spouses' shared time: A multidisciplinary hypothesis. *Journal of Family Issues*, 9(4), 427-451. doi: 10.1111/j.1752-0606.2004.tb01219.xfwei10.1177/019251388009004001
- Holman, T. B., & Jacquart, M. (1988). Leisure-activity patterns and marital satisfaction: A further test. *Journal of Marriage and the Family*, 50(1), 69-77. doi: 10.2307/352428
- Hovardaoğlu, S. (1996). Sosyal mübadele: Evlilikle ilgili değerlendirmelere etkisi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 12-24.

- Hu, M., & Sun, Z. (2021). Too educated to be married? An investigation into the relationship between education and marriage in China. *Journal of Family Studies*, 1-19. doi: 10.1080/13229400.2021.1927152
- Johnson, H. A., Zabriskie, R. B., & Hill, B. (2006). The contribution of couple leisure involvement, leisure time, and leisure satisfaction to marital satisfaction. *Marriage & Family Review*, 40(1), 69-91. doi: 10.1300/J002v40n01_05
- Kalmijn, M. (1998). Inter marriage and homogamy: Causes, patterns, trends. *Annual Review of Sociology*, 24(1), 395-421. doi: 10.1146/annurev.soc.24.1.395
- Kalmijn, M., & Bernasco, W. (2001). Joint and separated lifestyles in couple relationships. *Journal of Marriage and Family*, 63(3), 639-654. doi: 10.1111/j.1741-3737.2001.00639.x
- Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (1995). The longitudinal course of marital quality and stability: A review of theory, methods, and research. *Psychological Bulletin*, 118(1), 3-34. doi: 10.1037/0033-2909.118.1.3
- Kelley, H. H., & Thibaut, J. W. (1978). *Interpersonal relations: A theory of interdependence*. New York: Wiley.
- Kito, M., Yuki, M., & Thomson, R. (2017). Relational mobility and close relationships: A socioecological approach to explain cross-cultural differences. *Personal Relationships*, 24(1), 114-130. doi: 10.1111/pere.12174
- Knowles, S. J. (2004). *Marital satisfaction, shared leisure, and leisure satisfaction in married couples with adolescents* (Master's thesis). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (Order No. 1423537)
- Le, B., & Agnew, C. R. (2003). Commitment and its theorized determinants: A meta-analysis of the Investment Model. *Personal Relationships*, 10(1), 37-57. doi: 10.1111/1475-6811.00035
- Li, L. M. W., Adams, G., Kurtiş, T., & Hamamura, T. (2015). Beware of friends: The cultural psychology of relational mobility and cautious intimacy. *Asian Journal of Social Psychology*, 18(2), 124-133. doi.org/10.1111/ajsp.12091
- Li, L. M. W., Hamamura, T., & Adams, G. (2015). Relational Mobility Increases Social (but Not Other) Risk Propensity. *Journal of Behavioral Decision Making*, 29, 5, 481-488. doi: 10.1002/bdm.1894

- Liefbroer, A. C., & de Jong Gierveld, J. (1993). The impact of rational considerations and perceived opinions on young adults' union formation intentions. *Journal of Family Issues*, 14(2), 213-235. doi: 10.1177/019251393014002004
- Lou, N. M., & Li, L. M. W. (2017). Interpersonal relationship mindsets and rejection sensitivity across cultures: The role of relational mobility. *Personality and Individual Differences*, 108, 200-206. doi: 10.1016/j.paid.2016.12.004
- Luetke, M., Hensel, D., Herbenick, D., & Rosenberg, M. (2020). Romantic relationship conflict due to the COVID-19 pandemic and changes in intimate and sexual behaviors in a nationally representative sample of American adults. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 46(8), 747-762. doi: 10.1080/0092623X.2020.1810185
- Manning, W. D., Longmore, M. A., & Giordano, P. C. (2007). The changing institution of marriage: Adolescents' expectations to cohabit and to marry. *Journal of Marriage and Family*, 69(3), 559-575. doi: 10.1111/j.1741-3737.2007.00392.x
- Manning, W. D., & Smock, P. J. (2002). First comes cohabitation and then comes marriage? A research note. *Journal of Family Issues*, 23(8), 1065-1087. doi: 10.1177/019251302237303
- Mehta, C. M., Arnett, J. J., Palmer, C. G., & Nelson, L. J. (2020). Established adulthood: A new conception of ages 30 to 45. *American Psychologist*, 75(4), 431.
- Montgomery, B. M. (1993). Relationship maintenance versus relationship change: A dialectical dilemma. *Journal of Social and Personal Relationships*, 10(2), 205-223. doi: 10.1177/026540759301000203
- Ogolsky, B. G., & Bowers, J. R. (2013). A meta-analytic review of relationship maintenance and its correlates. *Journal of Social and Personal Relationships*, 30(3), 343-367. doi: 10.1177/0265407512463338
- Oishi, S., & Graham, J. (2010). Social ecology: Lost and found in psychological science. *Perspectives on Psychological Science*, 5(4), 356-377. doi: 10.1177/1745691610374588
- Oishi, S., Schug, J., Yuki, M. & Axt, J. (2015). The psychology of residential and relational mobilities. In M.J. Gelfand, C.Y. Chiu, & Y.Y. Hong (Eds.),

Handbook of Advances in Culture and Psychology (pp. 221-272). New York, NY: Oxford University Press.

- Orthner, D. K. (1975). Leisure activity patterns and marital satisfaction over the marital career. *Journal of Marriage and the Family*, 37(1), 91-102. doi: 10.2307/351033
- Orthner, D. K., & Mancini, J. A. (1991). Benefits of leisure for family bonding. In B. L. Driver, P. J. Brown, & G. L. Peterson, (Eds.), *Benefits of Leisure*, (pp. 215-301). State College, PA: Venture Publishing.
- Panzeri, M., Ferrucci, R., Cozza, A., & Fontanesi, L. (2020). Changes in sexuality and quality of couple relationship during the Covid-19 lockdown. *Frontiers in psychology*, 11, 2523. doi: 10.3389/fpsyg.2020.565823
- Park, S. S., & Rosén, L. A. (2013). The marital scales: Measurement of intent, attitudes, and aspects regarding marital relationships. *Journal of Divorce & Remarriage*, 54(4), 295-312. doi: 10.1080/10502556.2013.780491
- Pietromonaco, P. R., & Overall, N. C. (2021). Applying relationship science to evaluate how the COVID-19 pandemic may impact couples' relationships. *American Psychologist*, 76(3), 438. doi: 10.1037/amp0000714
- Ragsdale, J. D. (1996). Gender, satisfaction level, and the use of relational maintenance strategies in marriage. *Communications Monographs*, 63(4), 354-369. doi: 10.1080/03637759609376399
- Reissman, C., Aron, A., & Bergen, M. R. (1993). Shared activities and marital satisfaction: Causal direction and self-expansion versus boredom. *Journal of Social and Personal Relationships*, 10(2), 243-254. doi: 10.1177/026540759301000205
- Riggio, H. R., & Weiser, D. A. (2008). Attitudes toward marriage: Embeddedness and outcomes in personal relationships. *Personal Relationships*, 15(1), 123-140. doi:
- Rusbult, C. E. (1980). Commitment and satisfaction in romantic associations: A test of the investment model. *Journal of Experimental Social Psychology*, 16(2), 172-186. doi: 10.1016/0022-1031(80)90007-4
- Rusbult, C. E. (1983). A longitudinal test of the investment model- The development (and deterioration) of satisfaction and commitment in heterosexual involvements. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45(1), 101 - 117. doi: 10.1037/0022-3514.45.1.101

- Rusbult, C. E., Arriaga, X. B., & Agnew, C. R. (2001). Interdependence in close relationships. G.J.O Fletcher, M.S. Clark (Eds.), *Blackwell Handbook of Social Psychology: Interpersonal Processes*. U.S.A: Blackwell Publishers.
- Rusbult, C. E., Drigotas, S. M., & Verette, J. (1994). The investment model: An interdependence analysis of commitment processes and relationship maintenance phenomena. In D. J. Canary & L. Stafford (Eds.), *Communication and relational maintenance* (pp. 115-139). San Diego, CA, US: Academic Press.
- Rusbult, C. E., Martz, J. M., & Agnew, C. R. (1998). The investment model scale: Measuring commitment level, satisfaction level, quality of alternatives, and investment size. *Personal Relationships*, 5(4), 357-387. doi: 10.1111/j.1475-6811.1998.tb00177.x
- Rusbult, C. E., Zembrodt, I. M., & Gunn, L. K. (1982). Exit, voice, loyalty, and neglect: Responses to dissatisfaction in romantic involvements. *Journal of Personality and Social Psychology*, 43(6), 1230-1242. doi: 10.1037/0022-3514.43.6.1230
- Russell, R. V. (1996). *Pastimes: The context of contemporary leisure*. Madison, WI: Brown & Benchmark.
- Sakallı-Uğurlu, N. (2003). How do romantic relationship satisfaction, gender stereotypes, and gender relate to future time orientation in romantic relationships?. *The Journal of psychology*, 137(3), 294-303.
- Salvador, C. E., Berg, M. K., Yu, Q., San Martin, A., & Kitayama, S. (2020). Relational mobility predicts faster spread of COVID-19: A 39-country study. *Psychological Science*, 31(10), 1236-1244. doi: 10.1177/0956797620958118
- Sassler, S., & Schoen, R. (1999). The Effect of Attitudes and Economic Activity on Marriage. *Journal of Marriage and Family*, 61(1), 147-159. doi:10.2307/353890
- Schug, J., Yuki, M., Horikawa, H., & Takemura, K. (2009). Similarity attraction and actually selecting similar others: How cross-societal differences in relational mobility affect interpersonal similarity in Japan and the USA. *Asian Journal of Social Psychology*, 12(2), 95-103. doi: doi.org/10.1111/j.1467-839X.2009.01277.x
- Schug, J., Yuki, M., & Maddux, W.W. (2010). Relational mobility explains between- and within-culture differences in self-disclosure toward close

- friends. *Psychological Science*, 21, 1471-1478. doi: 10.1177/0956797610382786
- Simon, E. P., & Baxter, L. A. (1993). Attachment-style differences in relationship maintenance strategies. *Western Journal of Communication*, 57(4), 416-430. doi: 10.1080/10570319309374465
- Sprecher, S. (1988). Investment model, equity, and social support determinants of relationship commitment. *Social Psychology Quarterly*, 51(4), 318-328. doi: 10.2307/2786759
- Stafford, L. (2011). Measuring relationship maintenance behaviors: Critique and development of the revised relationship maintenance behavior scale. *Journal of Social and Personal Relationships*, 28(2), 278-303. doi: 10.1177/0265407510378125
- Stafford, L., & Canary, D. J. (1991). Maintenance strategies and romantic relationship type, gender and relational characteristics. *Journal of Social and Personal Relationships*, 8(2), 217-242. doi: 10.1177/0265407591082004
- Stafford, L., Dainton, M., & Haas, S. (2000). Measuring routine and strategic relational maintenance: Scale revision, sex versus gender roles, and the prediction of relational characteristics. *Communications Monographs*, 67(3), 306-323. doi: 10.1080/03637750009376512
- Stanley, S. M., Whitton, S. W., & Markman, H. J. (2004). Maybe I do: Interpersonal commitment and premarital or nonmarital cohabitation. *Journal of Family Issues*, 25(4), 496-519. doi: 10.1177/0192513X03257797
- Tabachnick, B. G., Fidell, L. S., & Ullman, J. B. (2007). *Using multivariate statistics*. Boston, MA: Pearson.
- Taşfiliz, D. (2019). *Unveiling the role of perceived partner responsiveness in the link between emotional disclosure and well-being: a comparison of Turkish and Dutch young adults* (Unpublished doctoral dissertation). Middle East Technical University, Ankara.
- Thomson, R., Yuki, M., & Ito, N. (2015). A socio-ecological approach to national differences in online privacy concern: The role of relational mobility and trust. *Computers in Human Behavior*, 51, 285-292. doi: 10.1016/j.chb.2015.04.068

- TÜİK (2021, February 25). *Evlenme ve Boşanma İstatistikleri 2020*. Retrieved from <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Evlenme-ve-Bosanma-Istatistikleri-2020-37211>
- Uçar, S. (2021). Initiating, maintaining and terminating a romantic relationship during emerging adulthood in Turkey. *Current Psychology*, 1-11. doi: doi.org/10.1007/s12144-021-01431-1
- Vaughn, M. J., & Matyastik Baier, M. E. (1999). Reliability and validity of the relationship assessment scale. *American Journal of Family Therapy*, 27(2), 137-147. doi: [10.1080/019261899262023](https://doi.org/10.1080/019261899262023)
- Vigl, J., Strauss, H., Talamini, F. & Zentner, M. (2021). Relationship Satisfaction in the Early Stages of the COVID-19 Pandemic: A Cross-National Examination of Situational, Dispositional, and Relationship Factors. doi: [10.31219/osf.io/b5c8g](https://doi.org/10.31219/osf.io/b5c8g).
- Voorpostel, M., Van Der Lippe, T., & Gershuny, J. (2010). Spending time together-Changes over four decades in leisure time spent with a spouse. *Journal of Leisure Research*, 42(2), 243-265. doi: [10.1080/00222216.2010.11950204](https://doi.org/10.1080/00222216.2010.11950204)
- Weigel, D. J., & Ballard-Reisch, D. S. (1999a). Using paired data to test models of relational maintenance and marital quality. *Journal of Social and Personal Relationships*, 16(2), 175-191. doi: [10.1177/0265407599162003](https://doi.org/10.1177/0265407599162003)
- Weigel, D. J., & Ballard-Reisch, D. S. (1999b). All marriages are not maintained equally: Marital type, marital quality, and the use of maintenance behaviors. *Personal Relationships*, 6(3), 291-303. doi: [10.1111/j.1475-6811.1999.tb00193.x](https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.1999.tb00193.x)
- Weigel, D. J., & Ballard-Reisch, D. S. (2001). The impact of relational maintenance behaviors on marital satisfaction: A longitudinal analysis. *The Journal of Family Communication*, 1(4), 265-279. doi: [10.1207/S15327698JFC0104_03](https://doi.org/10.1207/S15327698JFC0104_03)
- Weiser, D. A., & Weigel, D. J. (2016). Self-efficacy in romantic relationships: direct and indirect effects on relationship maintenance and satisfaction. *Personality and Individual Differences*, 89, 152-156. doi: [10.1016/j.paid.2015.10.013](https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.10.013)
- Wiik, K. A., Bernhardt, E., & Noack, T. (2010). Love or money? Marriage intentions among young cohabitators in Norway and Sweden. *Acta Sociologica*, 53(3), 269-287. doi: [10.1177/0001699310374488](https://doi.org/10.1177/0001699310374488)

- Williamson, H. C. (2020). Early effects of the COVID-19 pandemic on relationship satisfaction and attributions. *Psychological Science*, 31(12), 1479-1487. doi: 10.1177/0956797620972688
- Yamada, J., Kito, M., & Yuki, M. (2017). Passion, relational mobility, and proof of commitment: A comparative socio-ecological analysis of an adaptive emotion in a sexual market. *Evolutionary Psychology*, 15(4), 1-8. doi: 10.1177/1474704917746056
- Yamagishi, T. (1998). *The structure of trust: The evolutionary game of mind and society*. Tokyo: University of Tokyo Press.
- Yamagishi, T., Hashimoto, H., & Schug, J. (2008). Preferences versus strategies as explanations for culture-specific behavior. *Psychological Science*, 19(6), 579-584. doi: 10.1111/j.1467-9280.2008.02126.x
- Yuki, M. & Schug, J. (2012). Relational mobility: A socio-ecological approach to personal relationships. In O. Gillath, G.E. Adams, & A.D. Kunkel (Eds.), *Relationship science: Integrating evolutionary, neuroscience, and sociocultural approaches* (pp. 137-152). Washington D.C.: American Psychological Association.
- Yuki, M., Schug, J., Horikawa, H., Takemura, K., Sato, K., Yokota, K., & Kamaya, K. (2007). *Development of a scale to measure perceptions of relational mobility in society*. CERSS Working Paper 75, Center for Experimental Research in Social Sciences, Hokkaido University.
- Yum, Y., & Canary, D. J. (2003). Maintaining relationships in Korea and the United States: Features of Korean culture that affect relational maintenance beliefs and behaviors. In D. J. Canary & M. Dainton (Eds.), *Maintaining relationships through communication: Relational, contextual, and cultural variations* (pp. 277-296). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Yum, Y. O., & Li, H. Z. (2007). Associations among attachment style, maintenance strategies, and relational quality across cultures. *Journal of Intercultural Communication Research*, 36(2), 71-89. doi: 10.1080/17475750701478612
- Zhang, R., & Li, L. M. W. (2014). The acculturation of relational mobility: An investigation of Asian Canadians. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 45(9), 1390-1410. doi: 10.1177/0022022114542850

APPENDICES

A. APPROVAL OF METU HUMAN SUBJECTS ETHICS COMMITTEE

UYGULAMALI ETİK ARAŞTIRMA MERKEZİ
APPLIED ETHICS RESEARCH CENTER

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

DUMLUPINAR BULVARI 06800
ÇANKAYA ANKARA/TURKEY
T: +90 312 210 22 91
F: +90 312 210 79 59

Sayı: 28620816 / 37
www.ueam.metu.edu.tr

21 Ocak 2020

Konu: Değerlendirme Sonucu

Gönderen: ODTÜ İnsan Araştırmaları Etik Kurulu (İAEK)

İlgi: İnsan Araştırmaları Etik Kurulu Başvurusu

Sayın Bengi Öner ÖZKAN

Danışmanlığını yaptığınız **Elis GÜNGÖR**'ün "**İlişki Sürdürmeyi Sosyo-Ekolojik Bir Çerçeve de Yatırım Modeli Perspektifinden Anlamak**" başlıklı araştırması İnsan Araştırmaları Etik Kurulu tarafından uygun görülmüş ve **037-ODTU-2020** protokol numarası ile onaylanmıştır.

Saygılarımızla bilgilerinize sunarız.

Prof. Dr. Mine MISIRLISOY

Başkan

Prof. Dr. Tolga CAN

Üye

Dr. Öğr. Üyesi Ali Emre TURGUT

Üye

Dr. Öğr. Üyesi Müge GÜNDÜZ

Üye

Doç. Dr. Pınar KAYGAN

Üye

Dr. Öğr. Üyesi Şerife SEVİNÇ

Üye

Dr. Öğr. Üyesi Süreyya Özcan KABASAKAL

Üye

B. INFORMED CONSENT FORM FOR THE PRE-STUDY

Gönüllü Katılım Formu (Mülakat)

Bu araştırma, ODTÜ Psikoloji Bölümü Doktora öğrencisi Elis Güngör tarafından Prof. Dr. Bengi Öner Özkan ve Prof. Dr. Nebi Sümer danışmanlığındaki doktora tezi kapsamında yürütülmektedir. Bu form sizi araştırma koşulları hakkında bilgilendirmek için hazırlanmıştır.

Çalışmanın Amacı Nedir?

Araştırmanın amacı, romantik ilişkisi olan bireylerin paylaştıkları ortak zaman aktivitelerini tespit etmektir.

Bize Nasıl Yardımcı Olmanızı İsteyeceğiz?

Araştırmaya katılmayı kabul ederseniz, önce kısa bir demografik form doldurmanız ve ardından araştırmacının soracağı iki açık uçlu soruya cevap vermeniz beklenmektedir. Bu çalışmaya katılım ortalama 10 dakika sürmektedir.

Sizden Topladığımız Bilgileri Nasıl Kullanacağız?

Araştırmaya katılımınız tamamen gönüllülük temelinde olmalıdır. Ankette ve ya mülakatta sizden kimlik veya kurum belirleyici hiçbir bilgi istenmemektedir. Cevaplarınız tamamıyla gizli tutulacak, sadece araştırmacılar tarafından değerlendirilecektir. Katılımcılardan elde edilecek bilgiler toplu halde değerlendirilecek ve bilimsel yayımlarda kullanılacaktır.

Katılımınızla ilgili bilmeniz gerekenler:

Bu çalışma genel olarak kişisel rahatsızlık verecek sorular içermemektedir. Ancak, katılım sırasında sorulardan ya da herhangi başka bir nedenden ötürü kendinizi rahatsız hissederseniz mülakatı yarıda bırakıp çıkmakta serbestsiniz. Böyle bir durumda çalışmayı uygulayan kişiye çalışmadan çıkmak istediğinizi söylemek yeterli olacaktır.

Araştırmayla ilgili daha fazla bilgi almak isterseniz:

Mülakat sonunda çalışmayla ilgili sorularınız cevaplanacaktır. Bu çalışmaya katıldığınız için şimdiden teşekkür ederiz. Çalışma hakkında daha fazla bilgi almak için Psikoloji Bölümü doktora öğrencisi Elis Güngör (E-posta: elisgungor@gmail.com) ile iletişim kurabilirsiniz.

Yukarıdaki bilgileri okudum ve bu çalışmaya tamamen gönüllü olarak katılıyorum.

(Formu doldurup imzaladıktan sonra uygulayıcıya geri veriniz).

Tarih ----/----/----

İmza

C. INTERVIEW QUESTIONS FOR THE PRE-STUDY

Mülakat Soruları

1. Cinsiyetiniz ☐ Kadın ☐ Erkek
2. Yaşınız: _____
3. Eğitim Durumunuz (en son tamamladığınız okul):
☐ Lise ☐ Üniversite ☐ Yüksek Lisans ☐ Doktora
4. Mevcut ilişki durumunuzu en iyi nasıl tanımlarsınız?
☐ Ciddi bir romantik ilişkim var ☐ Sözlüyüm ☐ Nişanlıyım ☐ Diğer.
Belirtiniz _____
5. Mevcut romantik ilişkiniz ne kadar süredir devam ediyor? _____ Yıl _____ Ay
6. Bugüne kadar toplam kaç farklı kişi ile romantik ilişki içine girdiniz? Lütfen sayı olarak belirtiniz. _____
7. Mevcut ilişkinizden genel memnuniyet düzeyinizi değerlendiriniz.
☐ Hiç memnun değilim
☐ Memnun değilim
☐ Ne memnun ne memnun değilim
☐ Memnunum
☐ Tamamen memnunum

Mülakat soruları:

Bu çalışmada kişilerin partnerleriyle gerçekleştirdikleri ortak zaman aktivitelerini listelemeyi amaçlıyoruz.

1. Partnerinizle kaliteli zaman geçirmek amacıyla ortak yaptığınız etkinlikleri sıralayabilir misiniz? Aklınıza gelen tüm aktiviteleri lütfen sıralayın.
2. Bu tarz ortak etkinlikleri yapmaktaki motivasyonunuzu (sizi harekete geçiren nedenleri) birkaç cümleyle açıklayabilir misiniz?

D. RELATIONSHIP MAINTENANCE BEHAVIOR SCALE

Lütfen, aşağıdaki her bir davranışı ilişkinizi sürdürmek için ne ölçüde yaptığınızı belirtiniz. Yapılması gerektiğini düşündüğünüz ya da eskiden yapılan davranışları değil **şu andaki davranışlarınızı** düşünerek yanıt veriniz. Eğer herhangi bir davranış için gözlemleme imkanı bulamadıysanız gözlemleme imkanım yok seçeneğini işaretleyiniz.

1-Kesinlikle Katılmıyorum, 2-Katılmıyorum 3-Biraz katılmıyorum, 4-Biraz katılıyorum, 5-Katılıyorum, 6-Kesinlikle Katılıyorum, 7-Gözlemleme imkanım yok

	1	2	3	4	5	6	7
1. Partnerime karşı affediciyimdir.							
2.İlişkimiz hakkında partnerimle konuşurum.							
3.Korkularımı partnerimle paylaşıyorum.							
4.Ortak sorumluluklarla ilgili kendi payıma							
5.Ailelerimizle zaman geçiririm.							
6. Etkinliklerimize arkadaşlarımızı dahil ederim.							
7.Gelecekle ilgili planlarımız hakkında partnerimle konuşurum.							
8.Partnerimle birlikteyken eğlenceliyimdir.							
9.Düşüncelerini benimle paylaşması için partnerimi cesaretlendiririm.							
10.Partnerime karşı anlayışlıyım.							
11.Partnerimle ilişkimizin niteliği hakkında							
12.İlişkimiz hakkında bir aile üyesinden yardım isterim.							
13.Benim için ne kadar değerli olduğunu partnerime davranışlarımla gösteririm.							
14.Yapılması gereken işlere yardım ederim.							
14.Yapılması gereken işlere yardım ederim.							
15.Hatalı olduğumda partnerimden özür dilerim.							
16.Partnerimle birlikteyken neşeli							
17.Duygularım konusunda açığım.							

18. Gelecekle ilgili konular hakkında partnerimle konuşurum (örneğin; çocuk							
19. Benim için ne kadar değerli olduğunu partnerime söylerim.							
20. Partnerimi yargılamam.							
21. Evle ilgili sorumluluklarımı yerine							
22. Partnerimle birlikteyken iyimser							
23. İlişkimiz hakkında ne hissettiğimi							
24. İlişkimiz hakkında tavsiye almak için bir aile üyesine danışırım.							
25. Duygularını benimle paylaşması için partnerimi cesaretlendiririm.							
26. Partnerimle birlikteyken olumlu							
27. Sorumluluklarımdan kaçmam.							
28. Arkadaşlarımızla bir şeyler yaparım.							

E. RELATIONSHIP STABILITY SCALE

Mevcut romantik ilişkinizi göz önünde bulundurarak, aşağıdaki ifadelerden her birine ne derece katıldığınızı belirtiniz.

1-Tamamen yanlış, 2-Oldukça yanlış 3-Kısmen yanlış, 4-Kısmen doğru, 5-Oldukça doğru, 6-Tamamen doğru

	1	2	3	4	5	6
1. Birlikte olduğum kişi, kişisel düşünceleri, sırları paylaşma gibi yakınlık gereksinimlerimi karşılıyor.						
2. Birlikte olduğum kişi beraberce bir şeyler yapma, beraber olmaktan keyif alma gibi arkadaşlık gereksinimlerimi karşılıyor.						
3. Birlikte olduğum kişi el ele tutuşma, öpüşme gibi fiziksel yakınlık gereksinimlerimi karşılıyor.						
4. Birlikte olduğum kişi istikrarlı bir ilişki içinde güvende ve rahat hissetme gereksinimlerimi karşılıyor.						
5. Birlikte olduğum kişi duygusal olarak bağlı hissetme, partneri iyi hissettiğinde kendini iyi hissetme gibi duygusal bağlılıkla ilgili gereksinimlerimi karşılıyor						
6. İlişkimiz benim için doyum verici.						
7. İlişkim başkalarının ilişkilerinden çok daha iyi.						
8. İlişkim ideal bir ilişkiye yakındır.						
9. İlişkimiz beni çok mutlu ediyor.						
10. İlişkimiz yakınlık, arkadaşlık vb. gereksinimlerimi karşılama açısından oldukça başarılı.						

Lütfen mevcut partneriniz yerine **bir başkasıyla beraber olduğunuzu düşünün.**

Sizce bir başkası gereksinimlerinizi ne oranda karşıladı? Tahminlerinizi göz önüne alarak aşağıdaki ifadelerin her birine ne derece katıldığınızı belirtiniz.

1-Tamamen yanlış, 2-Oldukça yanlış 3-Kısmen yanlış, 4-Kısmen doğru, 5-Oldukça doğru, 6-Tamamen doğru

	1	2	3	4	5	6
1. Kişisel düşünceleri, sırları paylaşma gibi yakınlık gereksinimlerim bir başkasıyla beraber olsam da						
2. Birlikte bir şeyler yapma, birbirinin varlığından keyif alma gibi arkadaşlık gereksinimlerim bir başkasıyla beraber olsam da karşılanabilir.						

3. El ele tutuşma, öpüşme gibi cinsel gereksinimlerim bir başkasıyla beraber olsam da karşılanabilir.						
4. İstikrarlı bir ilişkide güvende ve rahat hissetme gereksinimlerim bir başkasıyla beraber olsam da karşılanabilir.						
5. Duygusal olarak bağlanmış hissetme, bir başkası iyi hissettiğinde iyi hissetme gibi duygusal bağlılık gereksinimlerim bir başkasıyla beraber olsam da karşılanabilir.						
6. Birlikte olduğum kişi dışında bana çok çekici gelen insanlar var.						
7. Bir başkasıyla flört etme, kendi kendime ya da arkadaşlarımla zaman geçirmek gibi seçeneklerim						
8. Birlikte olduğum kişiyle çıkmıyor olsaydım, bir şey değişmezdi- çekici bir başka kişi bulabilirdim.						
9. Bir başkasıyla flört etme, kendi kendime ya da arkadaşlarımla zaman geçirmek bana oldukça çekici						
10. Yakınlık, arkadaşlık gibi gereksinimlerim bir başka ilişkide de kolaylıkla karşılanabilir.						

Mevcut romantik ilişkinizi göz önünde bulundurarak, aşağıdaki ifadelerden her birine ne derece katıldığınızı belirtiniz.

1-Tamamen yanlış, 2-Oldukça yanlış 3-Kısmen yanlış, 4-Kısmen doğru, 5-Oldukça doğru, 6-Tamamen doğru

	1	2	3	4	5	6
1. İlişkimiz için çok fazla yatırım yaptım.						
2. Birlikte olduğum kişiye, sırlarım gibi pek çok özel şey anlatmaktayım.						
3. Birlikte olduğum kişi ve ben birlikte, yeri doldurulması güç bir entelektüel yaşama sahibiz.						
4. Bireysel kimlik duygum yani kim olduğum birlikte olduğum kişi ve ilişkimizle bağlantılı.						
5. Birlikte olduğum kişi ve ben pek çok anıyı						
6. İlişkimize öyle çok yatırım yaptım ki, eğer bu ilişki sona erecek olursa çok şey kaybetmiş olurum						
7. Boş zaman etkinlikleri gibi yaşamımın pek çok yönü, şu anda birlikte olduğum kişiye çok fazla						
8. İlişkimize çok fazla bağlandığımı ve bu ilişkiye çok şey verdiğimi hissediyorum.						
9. Birlikte olduğum kişiyle ayrılmamız, aile ve arkadaşlarımla olan ilişkilerimi olumsuz etkiler.						
10. Başkalarının ilişkileriyle karşılaştırılırsa, ben ilişkiye oldukça fazla yatırım yapmaktayım.						

F. RELATIONAL MOBILITY SCALE

Aşağıdaki ifadelerin her biri, yaşadığınız **yakın çevredeki (okulunuz, işyeri, kasaba, mahalle vb.) insanları** ne kadar doğru bir şekilde tarif ediyor? Lütfen, her ifadenin sağında uygun sayıyı işaretleyerek, çevrenizdeki insanlar için genel olarak her bildirimi ne derece hissettiğinizi belirtin.

1-Kesinlikle katılmıyorum

2-Katılmıyorum

3-Biraz katılmıyorum

4-Biraz katılıyorum

5-Katılıyorum

6-Kesinlikle katılıyorum

	1	2	3	4	5	6
1. Çevremdeki insanların başkalarını tanımak için birçok fırsatları vardır.						
2. Çevremdeki insanlar için daha önce hiç tanımadıkları biriyle konuşmak alışılmış bir						
3. Çevremdeki insanlar kimlerle etkileşime gireceklerini seçebilirler.						
4. Çevremdeki insanların yeni arkadaşlıklar						
5. Çevremdeki insanlar için daha önce hiç görmedikleri insanlarla sohbet etmek						
6. Çevremdeki insanlar şu anki çevrelerinden hoşlanmazlarsa, bu çevreyi başka bir çevreye						
7. Kimlerle birlikte olacağını özgürce seçememek sık rastlanan bir durumdur.						
8. Yeni insanlarla tanışmak onlar için kolaydır.						
9. Çevremdeki insanlar ait oldukları çevreden tamamen memnun olmasalar da genellikle yine de orada bulunmayı sürdüreceklerdir.						
10. Çevremdeki insanlar ait oldukları çevreyi ve oluşumu kendileri seçebilirler.						
11. Çevremdeki insanlar şu andaki ilişkilerinden memnun olmasalar bile, genellikle o kişilerle olmaktan başka seçenekleri yoktur.						
12. Oradan ayrılmak isteseler bile çevremdeki insanların çoğunlukla sevmedikleri çevrede bulunmaktan başka çareleri yoktur.						

G. SHARED LEISURE TIME ACTIVITY SCALE

Aşağıda romantik ilişkisi olan bireylerin birlikte yaptıkları bazı faaliyetler sıralanmıştır. Her bir faaliyet için önce o faaliyeti partnerinizle birlikte ne sıklıkta yaptığınızı, ardından da o faaliyeti yapmak için ne derece imkânınızın bulunduğunu (ekonomik koşullar, bulunduğunuz şehir ya da birarada olamamak vb. durumları değerlendirerek) işaretleyiniz.

Sıklık:

1-Hiçbir zaman, 2-Yılda bir veya birkaç kez, 3-Ayda bir veya birkaç kez, 4-Haftada bir veya birkaç kez 5-Her gün

İmkân:

1- İmkânım yok, 2-Az imkânım var, 3- İmkânım var

	Sıklık					İmkân		
	1	2	3	4	5	1	2	3
1. Film/dizi/TV izlemek								
2. Seyahat etmek								
3. Spor yapmak (örn. Yürüyüş yapmak, bisiklet sürmek)								
4. Oyun oynamak (örn. masa oyunları, bilgisayar oyunları)								
5. Yemek hazırlamak								
6. Alışveriş yapmak (Fiziksel ya da online)								
7. Sohbet etmek (örn. Dertleşmek, günün değerlendirmesini yapmak, dedikodu)								
8. Açık havada vakit geçirmek (örn. Pikniğe gitmek, parkta/bahçede vakit geçirmek)								
9. Arkadaşlarla buluşmak								
10. Sinemaya gitmek								
11. Evde çay/kahve/içki içmek								
12. Evde yemek yemek								
13. Ev bakımı yapmak (örn. Temizlik, dekorasyon)								
14. Ev içi hobiler (örn. Resim, bitki bakımı)								

15. Ev içi öğrenme (örn. Dil öğrenme, ders çalışma)								
16. Tiyatroya/operaya gitmek								
17. Dışarıda yemek yemek								
18. Yeni mekanlar keşfetmek								
19. Kitap okumak								
20. Konsere gitmek								
21. Müzik dinlemek/yapmak								
22. Ev dışı hobiler (örn. Fotoğraf çekmek, dart oynamak)								
23. Telefon/Bilgisayar aracılığıyla iletişim kurmak								
24. Yeni tatlar denemek								
25. Dışarıda alkol almak								
26. Plan yapmak (örn. Tatil planlamak, kariyerle ya da gelecekle ilgili planlar)								
27. Fiziksel yakınlık kurmak								
28. Tarihi yer gezmek								
29. Dans etmek								
30. Misafir ağırlamak								
31. Sosyal medyada vakit geçirmek (örn. Birlikte hesap takip etmek, yorumlar)								
32. Arabayla gezintiye çıkmak								
33. Ev dışı öğrenme (örn. Araç kullanmayı öğrenmek, workshopa katılmak)								
34. Sergiye gitmek								
35. Gece birlikte kalmak								
36. Eş zamanlı çalışmak (Birlikteyken herkesin kendi işini yapması)								
37. Hediyeleşmek								

H. MARRIAGE INTENTION SCALE

Lütfen aşağıdaki ifadelerin ilişkinizde evlenme ya da birlikte yaşamaya ilişkin düşüncenizi ne ölçüde yansıttığını verilen ölçek üzerinde değerlendiriniz.

1-Kesinlikle Katılmıyorum

2-Katılmıyorum

3-Biraz katılmıyorum

4-Biraz katılıyorum

5-Katılıyorum

6-Kesinlikle Katılıyorum

	1	2	3	4	5	6
1. Mevcut partnerimle evlilikle ilgili planlar yapıyoruz.						
2. Mevcut partnerimle bir gün evlenme niyetindeyim.						
3. Mevcut partnerimle evlenmeyi isterim.						
4. Mevcut partnerim evlilik teklifi ederse kabul ederim.						
5. Mevcut partnerimle evlenmeyi ummuyorum.						
6. Mevcut partnerimle evlenmek yerine birlikte yaşamayı tercih ederim.						
7. Mevcut partnerimle evlenmeyi hayal ediyorum.						
8. Evlilik fikrine karşı olduğum için mevcut partnerimle evlenmek istemiyorum.						

I. DEMOGRAPHIC FORM

1. Cinsiyetinizi belirtiniz.
☐ Kadın ☐ Erkek ☐ Diğer
2. Kaç yaşındasınız? : _____
3. Aşağıdakilerden hangisi cinsel yöneliminizi en iyi şekilde tanımlamaktadır?
☐ Heteroseksüel (Cinsel anlamda karşı cinsiyetteki kişilerle ilgilenen)
☐ Homoseksüel (Cinsel anlamda kendi cinsiyetindeki kişilerle ilgilenen)
☐ Biseksüel (Cinsel anlamda hem kendi cinsiyle hem karşı cinsle ilgilenen)
☐ Diğer. Belirtiniz. _____
4. Eğitim durumunuzu (en son tamamladığınız okulu) belirtiniz.
☐ İlkokul ☐ Ortaokul ☐ Lise ☐ Ön Lisans ☐ Lisans ☐ Yüksek Lisans ☐ Doktora
5. Çalışıyor musunuz?
☐ Evet ☐ Hayır
6. Ne kadar süredir çalışıyorsunuz? (Yıl ve ay olarak belirtiniz. Eğer 1 yıldan kısa bir süredir çalışıyorsanız yıl kısmına 0 yazınız.)
_____ Yıl _____ Ay
7. Eğer çalışmıyorsanız aşağıdaki ifadelerden hangisi şu anki iş durumunuzu tanımlıyor?
☐ Eğitim sürecinde olduğum için çalışmıyorum.
☐ İş arama sürecindeyim.
☐ Staj yapıyorum.
☐ Askerlik yapıyorum.
☐ Sağlık problemleri nedeniyle çalışamıyorum.
8. Mesleğinizi belirtiniz. _____
9. Yaşadığınız şehri belirtiniz. _____
10. Partnerinizin yaşadığı şehri belirtiniz. _____

11. Şimdiye kadar kaç kez yaşadığınız şehri değiştirdiniz? _____
12. Daha önce eğitim ya da çalışma gibi nedenlerle yurt dışı deneyiminiz oldu mu?
- ☐ Evet ☐ Hayır
13. Kiminle birlikte yaşıyorsunuz?
- ☐ Ailemle birlikte yaşıyorum
- ☐ Arkadaşım/arkadaşlarımla birlikte yaşıyorum.
- ☐ Partnerimle birlikte yaşıyorum.
- ☐ Tek başıma yaşıyorum.
- ☐ Diğer. Belirtiniz. _____
14. Mevcut ilişki durumunuzu en iyi nasıl tanımlarsınız?
- ☐ Romantik ilişkim var . ☐ Sözlüyüm. ☐ Nişanlıyım. ☐ Evliyim.
- ☐ Diğer. Belirtiniz. _____
15. Mevcut romantik ilişkiniz ne kadar süredir devam ediyor?
- _____ Yıl _____ Ay
16. Mevcut partnerinizle daha önce ayrılık yaşadınız mı?
- ☐ Evet ☐ Hayır
17. Mevcut partnerinizle ayrılığınız ne kadar uzun sürdü? (Ay olarak belirtiniz.)
- _____
18. Bugüne kadar toplam kaç farklı kişi ile ciddi ilişki diyebileceğiniz romantik ilişkiniz oldu? Lütfen sayı olarak belirtiniz. (Eğer sayısını hatırlamıyorsanız tahmini bir sayı verebilirsiniz).
- _____
19. Bugüne kadar toplam kaç farklı kişi ile ciddi olmayan romantik ilişkiniz (tek gecelik ilişki gibi) oldu? Lütfen sayı olarak belirtiniz. (Eğer sayısını hatırlamıyorsanız tahmini bir sayı verebilirsiniz)._____
20. Hangi sosyal medya ağlarını kullanıyorsunuz?
- ☐ Instagram ☐ Twitter ☐ Facebook ☐ Tinder ☐ LinkedIn ☐ Diğer.
- Belirtiniz_____
21. Sosyal medyada günde ortalama kaç saat geçiriyorsunuz?
- _____

J. INFORMED CONSENT FORM FOR THE MAIN STUDY

Araştırmaya Gönüllü Katılım Formu

Bu araştırma, ODTÜ Psikoloji Bölümü Doktora öğrencisi Elis Güngör tarafından Prof. Dr. Nebi Sümer ve Prof. Dr. Bengi Öner Özkan danışmanlığındaki doktora tezi kapsamında yürütülmektedir. Bu form sizi araştırma koşulları hakkında bilgilendirmek için hazırlanmıştır.

Çalışmanın Amacı Nedir?

Araştırmanın amacı, romantik ilişkilerin sürdürülmesini sağlayan etkenleri araştırmaktır.

Bize Nasıl Yardımcı Olmanızı İsteyeceğiz?

Araştırmaya katılmayı kabul ederseniz, ankette yer alan bir dizi soruyu derecelendirme ölçeği üzerinde yanıtlamanız beklenmektedir. Bu çalışmaya katılım ortalama 15 dakika sürmektedir.

Sizden Topladığımız Bilgileri Nasıl Kullanacağız?

Araştırmaya katılımınız tamamen gönüllülük temelinde olmalıdır. Ankette, sizden kimlik veya kurum belirleyici hiçbir bilgi istenmemektedir. Cevaplarınız tamamıyla gizli tutulacak, sadece araştırmacılar tarafından değerlendirilecektir. Katılımcılardan elde edilecek bilgiler toplu halde değerlendirilecek ve bilimsel yayımlarda kullanılacaktır.

Katılımınızla ilgili bilmeniz gerekenler:

Anket, genel olarak kişisel rahatsızlık verecek sorular içermemektedir. Ancak, katılım sırasında sorulardan ya da herhangi başka bir nedenden ötürü kendinizi rahatsız hissederseniz cevaplama işini yarıda bırakabilirsiniz.

Araştırmayla ilgili daha fazla bilgi almak isterseniz:

Bu çalışmaya katıldığınız için şimdiden teşekkür ederiz. Çalışma hakkında daha fazla bilgi almak için Psikoloji Bölümü doktora öğrencisi Elis Güngör (E-posta: elisgungor@gmail.com) ile iletişim kurabilirsiniz.

Bu çalışmaya tamamen gönüllü olarak katılıyorum ve istediğim zaman yarıda kesip

ıkabileceğimi biliyorum. Verdiğim bilgilerin bilimsel amaçlı yayınlarda kullanılmasını kabul ediyorum.

- ☐ Evet, kabul ediyorum.
- ☐ Hayır, kabul etmiyorum.

K. CURRICULUM VITAE

PERSONAL INFORMATION

Surname, Name: Güngör, Elis
Nationality: Turkish & Bulgarian
Date and Place of Birth:
Marital Status: Single
Phone:
E-mail:

EDUCATION

Degree	Institution	Year of Graduation
MS	METU, Industrial and Organizational Psychology	2015
BA	Bilkent University, Psychology	2012
High School	Bursa Anatolian High School	2007

WORK EXPERIENCE

Year	Place	Enrollment
2013- Present	Atılım University, Department of Psychology	Research Assistant
2011-2012	Ankara University Hospital, Diagnosis and Treatment Center for Autistic Children	Intern Psychology Student

PUBLICATIONS

1. Orta, İ. M., & Güngör, E. (2018). Sanal Kaytarmanın Öncülleri, Sonuçları ve Kontrolü Üzerine Bir Derleme, *İş, Güç: Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi*, 20(1), 79-95.
2. Demirutku, K., & Güngör, E. (2021), Bilimsellik Değerlerinin İçeriği ve Yapısı, *Psikoloji Çalışmaları*, 41(2), 459-489.

FOREIGN LANGUAGES

Advanced English, Elementary Bulgarian

HOBBIES

Dancing, Yoga, Books

L. TÜRKÇE ÖZET / TURKISH SUMMARY

GENÇ YETİŞKİNLERDE İLİŞKİ SÜRDÜRME DAVRANIŞLARININ YATIRIM MODELİ VE SOSYO-EKOLOJİK PERSPEKTİFTEN İNCELENMESİ

1. GİRİŞ

İlişki bilimi, kişilerarası ilişkilerin başlamasını, gelişmesini, sürdürülmesini ve sonlanmasını anlamak için farklı teknikler kullanan disiplinler arası bir alandır (Finkel, Simpson & Eastwick, 2017). İstikrarlı ve iyi giden ilişkiler sağlık ve mutlulukla yakından ilgili olduğu için ilişkileri anlamak kritik bir öneme sahiptir (Berscheid & Reis, 1998). Bu çalışma, flört ilişkilerinin sürdürme evresine odaklanarak, ilişkiyi sürdürme davranışları, partnerle paylaşılan boş ortak zaman etkinliklerine harcanan zaman ve flört eden bireylerin evlilik niyetleriyle ilgili faktörleri araştırmayı amaçlamaktadır. İlgili değişkenleri araştıran geçmiş çalışmalar daha çok bireysel farklılıklar ve ilişkisel özelliklere odaklanmıştır. Bu çalışma ise ilişki sürdürme dinamiklerini kişi-durum etkileşimi perspektifinden anlamaya çalışmaktadır.

Takip eden bölümlerde, ilk olarak, çalışmanın üç sonuç değişkeni olan ilişki sürdürme davranışı, partnerle paylaşılan ortak zaman aktiviteleri ve evlilik niyeti açıklanacak ve önceki çalışma sonuçları sunulacaktır. Ardından, yatırım modeli değişkenleri ve ilişkisel hareketlilik dahil olmak üzere yordayıcı değişkenler ele alınacak ve bunların sonuç değişkenleri ile ilişkileri açıklanacaktır. Daha sonra çalışmanın değişkenlerindeki cinsiyet farklılıklarına değinilecektir. Son olarak, mevcut çalışmanın hipotezleri ve araştırma soruları sunulacaktır.

1.1. İlişki Sürdürme Davranışları

Bir ilişkinin seyrinde muhtemelen en çok çaba, ilişkiyi başlatmak veya bitirmekten ziyade bir ilişkiyi sürdürmek için verilir (Duck, 1988). Bir ilişki bir günde başlatılabilir veya sonlandırılabilir, ancak ilişkiyi sürdürmek ömür boyu çaba gerektirir (Canary & Yum, 2015). İlişkinin sürdürülmesi, mevcut alanyazında farklı şekillerde kavramsallaştırılmıştır; ancak en sık kullanılan tanım Stafford ve Canary (1991) tarafından yapılmıştır. Bu araştırmacılar ilişki sürdürmeyi partnerlerin bağlılık, sevgi ve ilişki doyumu da dahil olmak üzere arzu edilen ilişkisel özellikleri sürdürmek için giriştikleri davranışlar olarak tanımlamıştır. Stafford ve Canary (1991), ilişkiyi sürdürme davranışlarını operasyonel olarak beş faktörle tanımlamıştır: *pozitiflik* (ilişkide neşeli olmak ve pozitif kalmak), *açıklık* (konuları açıkça tartışmak ve ilişkide kendini açmak), *güvence* (bağlılık, sevgi ve sadakat gösterme), *görevleri paylaşma* (ilişkide eşit iş paylaşımı) ve *ortak ağlar* (arkadaşlar ve aile gibi ortak ilişkilerin kullanımı).

Dainton ve Stafford (1993), ilişkilerin sürdürme davranışlarının stratejik veya rutin olabileceğini savunmuştur. Örneğin rutin olarak yapılan akşam yemeği hazırlamak gibi basit bir aktivite ilişkiyi sürdürmek amacıyla yapılmayabilir, ancak yine de bu amaca hizmet edebilir. Dainton ve Aylor (2002), partnerlerin yeni veya kritik bir durumla karşılaştıklarında, stratejik ilişki sürdürme davranışında bulunma ihtimallerinin daha yüksek olduğunu, ilişkide bir belirsizlik olmadığı durumda ise rutin ilişki sürdürme davranışlarını kullanma olasılıklarının daha yüksek olduğunu öne sürmüştür. Ayrıca stratejik olarak kullanılan bazı davranışlar zamanla rutin hale getirilebilir (Dindia, 2000).

Stafford (2011) stratejik ve rutin ilişki sürdürmeyi ölçen yenilenmiş bir ilişki sürdürme ölçeği önermiştir. Önerilen bu yenilenmiş ölçek yedi faktör içermektedir: pozitiflik, güvence, anlayış, kendini açma, ilişkiye dair konuşma, görevleri paylaşma ve ortak ağlar. Stafford (2011), geliştirilen yeni ölçeğin daha önce önerilen ölçeğe göre ilişkisel özelliklerde daha fazla varyansı açıkladığını ileri sürmüştür ve daha

önceki ölçümün psikometrik sınırlamalarının üstesinden gelmek için önceki ölçümdeki bazı maddeleri yeniden yapılandırmıştır.

1.2. İlişki Sürdürme Davranışları ve İlgili Değişkenler

Önceki çalışmalar, ilişki türü, ilişki uzunluğu, bağlanma stilleri, bireysel farklılıklar, kültür ve ilişkisel özellikler gibi ilişkinin sürdürmesiyle ilişkili bir dizi faktörü incelemiştir. Stafford ve Canary (1991), flört, ciddi flört, nişanlı ve evli bireyleri içeren dört farklı ilişki grubunu karşılaştırmış, ciddi şekilde flört eden ve evli bireylerin, flört eden ve nişanlı katılımcılardan daha fazla güvence kullandığını bulmuştur. Ayrıca, ciddi flört eden katılımcılar hem flört eden hem de evli bireylere göre açıklığı daha fazla kullanmışlardır. Son olarak, evli bireyler ciddi flört eden bireylere göre daha fazla sosyal ağ kullandığını bildirmiştir.

Geçmiş çalışmalarda incelenen bir diğer değişken de ilişki uzunluğudur. İlişki ne kadar uzun olursa, bireylerin ilişkilerini sürdürmek için yeni stratejiler geliştirmeleri için o kadar fazla fırsatın olması beklense de ilişki uzunluğunun çiftlerin kullandığı strateji sayısı ile negatif ilişkili olduğu bulunmuştur (Dindia & Baxter, 1987). Dainton ve Aylor (2002), bu negatif ilişkinin, sürdürme davranışının zaman içinde rutinleşme eğiliminde olmasına bağlamıştır.

Birkaç çalışma, bağlanma stilleri (Simon & Baxter, 1993) ve romantik ilişkilerde öz yeterlilik (Weiser & Weigel, 2016) gibi bireysel farklılıklar ile sürdürme davranışları arasındaki ilişkiyi değerlendirmiştir. Güvenli bağlanan bireylerin ve romantik ilişkilerde öz yeterliliği yüksek olanların daha fazla ilişki sürdürme davranışı kullanma eğiliminde olduklarını bulmuşlardır.

Kültür, diğer bireysel özelliklerin yanı sıra ilişki sürdürme davranışlarının seçimini de etkiler. Yum ve Canary (2003), toplulukçu kültürlerdeki bireylerin bireyseldi kültürlerdeki bireylerden daha fazla ilişki sürdürme davranışları kullanmasını beklemişlerdir; fakat bulgular beklentilerinin tam tersini göstermiştir. Bunun sebebini

de toplulukçu kültürlerde bireylerin ilişkilerini bireyselci kültürlere kıyasla daha garanti olarak görmelerine bağlamıştır.

Ülkemizde ilişki sürdürme üzerine yapılan çalışmalar oldukça sınırlıdır. Torun (2005), ilişki sürdürme davranışlarının evlilik doyumunu yordadığını göstermiştir. Akçabozan-Kayabol (2017) ise ilişkideki takdir ve eşitlik algısının, ilişki sürdürme davranışlarını kullanma ile evlilik doyumu arasındaki ilişkiyi açıkladığını bulmuştur. Ancak Türk kültüründe ilişki sürdürme dinamikleri ile ilgili daha birçok faktörün araştırılması gerekmektedir. Bu çalışma, ilişkisel özelliklerin ve sosyo-ekolojik bağlamın rolünü inceleyecektir. Özellikle sosyo-ekolojik bir değişken olan ilişkisel hareketliliğin rolü üzerine durulacaktır.

1.3. İlişkisel Hareketlilik

İlişkisel hareketlilik, belirli bir sosyal çevrenin bireylere kişisel tercihlerine bağlı olarak kişilerarası ilişkilerini başlatma ve sona erdirmeye olanağı sağlama derecesini ifade eder. İlişkisel hareketliliğin yüksek olduğu ortamda, bireyler yeni ilişkiler kurma ve eskilerini sona erdirmeye konusunda daha fazla özgürlüğe sahipken, ilişkisel hareketliliğin düşük olduğu ortamda bireyler daha az fırsata sahiptir (Yuki & Schug, 2012). Yüksek ilişkisel hareketliliğin olduğu bağlam romantik ilişkiler için “açık pazar” dır ve böyle bir ortamda partnerin başka biri tarafından çalınma ihtimali vardır. Bu nedenle de böyle bir ortamda ilişki sürdürme davranışları kritik bir öneme sahiptir (Falk, Heine, Yuki ve Takemura, 2009).

İlişkiyi sürdürme davranışları üzerine yapılan araştırmalar, insanların ilişkilerini neden ve nasıl sürdürdüklerini anlamak için ilişkisel özellikler ve bireysel farklılıklar üzerinde yoğunlaşmıştır (örneğin, Stafford ve Canary, 1991; Weigel ve Ballard-Reisch, 1999a). Mevcut araştırma ise bu davranışları anlamak için ilişkisel özellikleri inceleyecek ve ortamdaki ilişkisel hareketliliğin etkilerini dikkate alacaktır.

Aşağıdaki bölüm, mevcut çalışmanın ikinci sonuç değişkeni olan, partnerle paylaşılan boş zaman etkinlikleriyle ilgili önceki çalışmaları ele alacaktır.

1.4. Paylaşılan Boş Zaman Etkinlikleri

Alanyazında boş zaman, iş veya ev gibi sorumlulukların olmadığı zaman olarak tanımlanmaktadır (Russell, 1996). Partnerlerin ortak boş zaman aktiviteleri, ilişki istikrarının güçlü yordayıcılarından biridir çünkü bu tür aktiviteler eğlenceli bir etkileşim sağlayarak ilişkideki bağları sağlamlaştırır (Hill, 1988).

Bir ilişkinin ilk yıllarından sonra ilişki niteliği düşme eğilimi gösterir ve partnerle yapılan ortak boş zaman etkinlikleri bu sorunun çözümü için önemlidir (Aron, Norman ve Aron, 2001). Harasymchuk, Cloutie, Peetz ve Lebreton (2017)'a göre, özellikle çiftler ilişkisel can sıkıntısıyla karşı karşıya kaldıklarında yeni ve eğlenceli aktivitelere katılmak kritik önem taşır. Paylaşılan boş zaman etkinlikleri, diğer ilişki sürdürme çabalarının ötesinde ilişki kalitesine katkıda bulunmaktadır. Zabriskie ve Hill (2006) paylaşılan zaman etkinliklerinin, her iki partnerin de yapılan etkinlikten zevk alması durumunda ilişki memnuniyetini artırdığını vurgulamıştır.

Günümüzde bireyler eskiye göre daha meşgul görünse de, yapılan çalışmalar harcanan zamanın yüzdesinin arttığı tespit etmiştir, bu da ilişkilerde ortak etkinliklerin önemini vurgulamaktadır (Voorpostel, Van der Lippe, & Gershuny, 2010). Paylaşılan zaman etkinlikleriyle ilgili çoğu çalışma evli çiftlerle yürütülmüştür (örn., Crawford ve ark., 2002; Hill, 1988; Johnson ve ark., 2006), bu çalışma ise, mevcut alanyazında daha az ilgi gören flört eden bireylerin paylaşılan boş zaman etkinliklerini incelemektedir. Yapılan araştırmalar dâhilinde Türkiye’de bu konuyu inceleyen bir çalışma bulunamamıştır. Bu nedenle, mevcut araştırmanın amaçlarından biri, öncelikle nitel bir yöntem kullanarak paylaşılan boş zaman etkinliklerini değerlendirmek üzere kapsamlı bir ölçüm geliştirmektir. Ek olarak, boş zaman etkinliklerine harcanan zamanın öncüllerini incelemeyi amaçlanmıştır. İlişkiyi sürdürme davranışları ve paylaşılan boş zaman etkinliklerinin yanı sıra, bir sonraki bölümde flört eden bireylerin ilişki niteliğinin önemli bir göstergesi olarak evlilik niyeti ele alınacaktır.

1.5. Evlilik Niyeti

Flört eden çiftler için evlilik kararı, bireyin tüm hayatını etkileyecek en kritik ve zor kararlardan biridir. Bu karara ilişkin niyet, tutum ve beklentiler kişinin evlilik kararı üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Güzel, 2020). Evlilik niyeti, kişinin gelecekte evlenmeye yönelik planları veya beklentileri olarak tanımlanmaktadır (Christensen, 2014). Aile temelli bir toplumda evli ve çocuklu olmak olgunluğun en önemli belirtileri olarak kabul edilir; dolayısıyla bu tür toplumlarda evlilik bir değer olarak değerler hiyerarşisinin en tepesinde yer alırlar (Atak, Tatlı, Çokamay, Büyükpabuşcu, & Çok, 2016). Kültür evli bireylere daha yüksek bir statü atfederse, evlilik niyeti oranı da artış gösterir (DePaulo ve Morris, 2005).

Son yıllarda Türkiye’de evlilik oranlarının düşmesine ve evlenme yaşının artmasına rağmen evlilik birliği Türk toplumunda her zaman önemli bir yer oluşturmaya devam etmiştir (Erkol, Şahin, & Avcı, 2021). 931 üniversite öğrencisi ile yapılan bir çalışmada katılımcıların %87’si gelecekte evlenmeyi düşündüğünü bildirmiştir (Bener & Günay, 2013).

Bireyleri evliliğe motive eden birçok farklı sebep olmasına rağmen, Batı toplumlarında aşk temel sebep olarak kabul edilmektedir (Wiik ve ark., 2010). Birey aşk duygusuyla evlenir ve aşkı sonlandığında boşanma eğilimine girer (Halat ve Hovardaoğlu, 2010). İsveç ve Norveç’ten 25 ila 35 yaşları arasında birlikte yaşayanlardan oluşan bir örnekleme, Wiik ve arkadaşları (2010), ilişki doyumunun ve bağlanımın yüksek olmasının evlenme niyetini artırdığını göstermiştir.

Bu çalışma, ilişki doyumu, seçeneklerin niteliğini değerlendirme ve ilişki yatırımının genç yetişkinlerin evlilik niyeti ile ilişkisini araştıracaktır. Geçmişte yapılan araştırmalar sosyo-ekolojik koşulların bireylerin evlilik niyetleri üzerindeki etkisini ele almamıştır. Bu nedenle, bu çalışma, kritik bir sosyo-ekolojik değişken ilişkisel hareketliliğin, yukarıda bahsi geçen yatırım modeli değişkenlerinin etkisi kontrol edildikten sonra evlilik niyetini yordayıp yordamadığını araştırmayı amaçlamaktadır.

Bu noktaya kadar, ilişkiyi sürdürme davranışı, paylaşılan boş zaman etkinlikleri ve evlilik niyetini içeren üç sonuç değişkeni ile ilgili çalışmalar gözden geçirilmiştir. Takip eden bölümlerde, yatırım modeli değişkenleri ve ilişkisel hareketlilik tanıtılacak ve bu yordayıcı değişkenlerin sonuç değişkenleri ile olan ilişkilerinden bahsedilecektir. Son olarak, değişkenlerdeki cinsiyet farklılıklarına değinilecektir.

1.6. Yatırım Modeli Değişkenleri

Yatırım modeli, bireylerin ilişkilerini ödüllere ve bedellerin değerlendirmesine dayalı olarak başlattığını ve sürdürdüğünü varsayan karşılıklı bağımlılık kuramına dayanmaktadır (Kelley ve Thibaut, 1978). Ödüller, partnerden alınan destek veya yakınlık, para, seks olabilirken, bedeller partnere verilen destek, yakınlık veya nezaket olabilir (Dainton ve Zelle, 2006). Karşılıklı bağımlılık kuramına göre ilişkide kalma veya ilişkiden ayrılma kararının ödül ve bedellerle birlikte karşılaştırma düzeyi ve seçenekler için karşılaştırma düzeyi de etkiler.

Yatırım modeli, karşılıklı bağımlılık kuramını kullanarak ve ilişkilerin sürdürülmesini yordamaya çalışır (Rusbult, 1980; 1983). Yatırım modelindeki temel kavram ilişkide kalma arzusunu ifade eden bağlanımdır. Yatırım teorisine göre, ilişki doyumu, seçeneklerin niteliği ve yatırım miktarı olmak üzere bir ilişkide bağlanımı belirleyen üç temel kavram vardır. Rusbult (1980), yatırım modeli değişkenlerinin ilişkinin istikrarını belirlediğini öne sürmüştür. Yüksek düzeyde ilişki doyumu ve ilişki yatırımı ile seçeneklerinin niteliğinin düşük olması bağlanım ile pozitif olarak ilişkilidir (Rusbult, 1983).

Yatırım modeli, ilişkideki bağlanımı yordamanın yanı sıra, bireylerin ilişkilerinde kalma/ayrılma kararlarını da belirler (Rusbult, 1983). Örneğin, Rusbult (1983) ilişkiyi sürdüren ve sonlandıran grupları karşılaştırdığında ilişkiyi sürdürenler için ödüllerin, ilişki doyumunun ve yatırım boyutunun zamanla arttığını ve seçeneklerin niteliğinin kalitesi düşerken bedellerin biraz arttığını bulmuştur. Öte yandan, ilişkiyi sonlandıranlar için ödüller çok fazla artmamış; ilişki doyumu, bağlanım ve yatırım miktarı azalmış, bedeller ve seçenekler ise önemli ölçüde artmıştır.

1.7. Yatırım Modeli Değişkenleri ile Çalışmanın Sonuç Değişkenleri Arasındaki İlişki

Yatırım modelinin ilk boyutu olan ilişki doyumu, ilişki literatüründe en çok çalışılan ilişkisel kavramlardan biridir. Araştırmalar, ilişki doyumu yüksek partnerlerin, daha fazla ilişki sürdürme davranışında bulunma eğiliminde olduklarını göstermiştir (örn., Dainton & Aylor, 2002; Stafford & Canary, 1991). Stafford ve Canary (1991), ilişki doyumundaki varyansın %56'sının sürdürme davranışı ile açıklanabileceğini göstermiştir. Partnerler için paylaşılan boş zamanlara katılmak da ilişki doyumu ile önemli ölçüde ilişkili olarak bulunmuştur (Holman & Jacquart, 1988). İlişkinin ilerleyen zamanlarında paylaşılan boş zaman etkinlikleri ilişki doyumu için koruyucu bir faktör görevi görebilir (Aron ve ark., 2001). Ayrıca bireyler ilişkilerinden memnun olduklarında ve evlilik niyetleri daha yüksek olma eğilimindedir (Wiik ve ark., 2010).

Yatırım modelinin ikinci boyutu olan seçeneklerinin niteliğinin değerlendirilmesi, bireyin gereksinimlerinin diğer romantik ilişkiler, aile, arkadaşlar ve kendisi de dahil olmak üzere alternatif ilişkilerde ne ölçüde karşılanabileceğini ifade eder (Rusbult ve ark., 1998). Bir bireyin seçenekleri ne kadar düşükse, o kişinin mevcut ilişkide devam etmesi daha olasıdır. Knowles (2002), seçeneklerin partnerle geçirilen boş zaman ile yüksek oranda ilişkili olduğunu savunur. Seçenekler daha ödüllendirici olduğunda, birey bu seçeneklerle (arkadaşlar, aile, kendisi) partnerinden daha fazla zaman geçirmeyi tercih edebilir. Ayrıca alanyazında daha önce çalışılmamış olmasına rağmen seçeneklerinin niteliğinin yüksek olmasının evlenme niyetini düşürmesi de muhtemeldir.

Özetle, bireyler ilişki doyumu ve ilişki yatırımı yüksek, seçeneklerin niteliği düşük olduğunda birlikte kalma niyetleri daha güçlü olmaktadır (Rusbult ve ark., 2011). Ek olarak, bu çiftlerin eşleriyle paylaşılan boş zaman etkinliklerine ayırdıkları zaman da daha yükselir. Son olarak, yüksek düzeyde doyum, bağlanım, ilişkiyi sürdürme arzusu ve seçeneklerin niteliğinin düşük olması evliliğe yönelik olumlu tutumlarla da pozitif olarak ilişkilidir (Riggio & Weiser, 2008). Bu noktaya kadar ilişkisel özellikler

ve sonuç değişkenleri arasındaki ilişki tartişılmıştır. Bundan sonraki kısımda sosyo-ekolojik bir faktör olan ilişkisel hareketlilik dikkate alınarak bireyin çevresinin etkisi araştırılacaktır.

Bir grup araştırımcı (örn., Oishi & Graham, 2010; Yuki & Schug, 2012) kültürel farklılıkları anlamak için sosyo-ekolojik bir yaklaşım benimsemiştir. Sosyo-ekolojik bakış açısı, fiziksel, toplumsal ve kişilerarası ilişkilerin bireylerin duygularını, bilişlerini ve eylemlerini nasıl etkilediğine ve çevrelerini nasıl etkilediklerine odaklanır (Oishi & Graham, 2010). Son zamanlarda birçok ilişki araştırımcısının dikkatini çeken bir sosyo-ekolojik değişken ilişkisel hareketliliktir (Yuki ve Schug, 2012).

Yüksek ilişkisel hareketliği olan bir bağlamındaki bireylerin yeni ilişkiler kurma şansı çoktur. Buna karşılık, düşük ilişkisel hareketliğin olduğu bağlamlarda bireylerin ilişki kurma şansları nispeten daha azdır ve mevcut sosyal ilişkilerine dâhil olma olasılıkları daha yüksektir. İlişkisel hareketlilik kişisel bir özelliğe atıfta bulunmaz, ancak belirli bir toplumun her bir üyesini çevreleyen sosyo-ekolojik bir özelliği tanımlar (Schug, Yuki, Horikawa, & Takemura, 2009).

İlişkisel hareketliliğin yüksek olduğu sosyal ortamlarda ilişkiler kişisel bir tercihi temsil ederken, hareketliliğin düşük olduğu ortamlarda ilişkiler daha dışsal olarak belirlenir ve daha zorunlu olma eğilimindedir (Yuki & Schug, 2012). İlişkisel hareketlilik düzeyi ülkeler, kültürel bölgeler ve hatta aynı bölgedeki bireyler arasında farklılık gösterebilir (Oishi, Schug, Yuki, & Axt, 2015). Toplumdaki ilişkisel hareketliliğin, bireylerin ilişkilerini nasıl oluşturduklarını ve sürdürdüklerini etkilediği göz önüne alındığında (Oishi ve diğerleri, 2015), ilişkisel hareketlilik ile mevcut çalışmanın sonuç değişkenleri arasındaki etkileşimi anlamak çok önemlidir.

1.8. İlişkisel Hareketlilik ile Mevcut Araştırmanın Değişkenleri Arasındaki İlişki

Bir toplumdaki ilişkisel hareketlilik düzeyi, öncelikle o sosyal bağlamda etkili stratejileri etkiler (Yamagishi, Hashimoto ve Schug, 2008). Bir yandan, yüksek

ilişkisel hareketlilik bulunan ortamlarda birincil uyum sağlama görevi, yeni ilişkiler edinmek ve faydalı olanları sürdürmektir. Düşük ilişkisel hareketlilik bulunan ortamlarda ise önemli olan, mevcut ilişkileri koruyarak zarar vermekten kaçınmaktır (Oishi ve ark., 2015).

Frank (1988), ilişkilerin mevcut partnerle kalma ve daha çekici seçenekler arama arasındaki mücadeleyi ifade eden bir bağlılık sorununa sahip olduğunu öne sürmüştür. Yamada, Kito ve Yuki (2017), bir toplumdaki ilişkisel hareketlilik seviyesinin, insanların partnerlerine karşı hissettikleri tutkunun yoğunluğunu etkilediğini öne sürmüştür. Yüksek ilişkisel hareketlilik olan toplumlarda tutkunun işlevsel olduğunu, çünkü tutkunun partnerin başkası tarafından çalınma riskini azalttığını öne sürmüştür.

Partnerin başka biri tarafından çalınma olasılığı nedeniyle yüksek ilişkisel hareketlilik bulunan bağlamlarda mevcut ilişkinin korunması esastır (Falk ve ark., 2009). Bireylerin bu tür bağlamlarda birçok seçeneği olmasına rağmen, aynı şey partnerleri için de geçerlidir, bu nedenle ilişkilerini sürdürmek için çaba göstermeleri gerekir. Öte yandan, düşük ilişkisel hareketlilik bulunan bağlamlarda her iki partnerin de daha az seçeneği vardır, bu nedenle asıl mesele, ilişkinin sürdürülmesinden ziyade mevcut ilişkinin dinamiklerini korumaktır.

İlişkisel hareketlilik nispeten yeni bir kavramdır; bu nedenle konuyla ilgili çalışmalar sınırlıdır. Bildiğimiz kadarıyla, hiçbir çalışma ilişkisel hareketlilik ile bu çalışmanın sonuç değişkenleri arasındaki ilişkiyi incelememiştir ve bu değişkenler üzerine yapılan herhangi bir çalışma sosyo-ekolojik bir çerçeveden yararlanmamıştır. Bu çalışma, önceki çalışmalarda göz ardı edilen sosyo-ekolojinin incelenmesinin gerekliliğini göstererek ilgili araştırma alanına katkı sağlayacaktır (Li, Hamamura, & Adams, 2015). Yüksek ilişkisel hareketlilik bağlamındaki bireylerin ilişki sürdürme çabalarını artırmaları, partnerleriyle daha fazla ortak zaman geçirmelerini ve mevcut eşlerini korumak için evlenmeye daha istekli olmaları beklenmektedir.

1.9. Çalışmanın Değişkenlerindeki Cinsiyet Farklılıkları

Bu çalışma aynı zamanda sonuç ve yordayıcı değişkenlerdeki erkekler ve kadınlar arasındaki farklılıkları araştıracaktır. İlişkinin sürdürülmesi ilgili alanyazındaki çalışmaların çoğu, kadınların erkeklerden daha fazla ilişki sürdürme stratejilerini kullandıklarını göstermiştir (örn. , Dainton & Stafford, 1993; Dindia, 1989; Stafford & Canary, 1991).

Yapılan çalışmalar paylaşılan boş zaman için kadınların eşleriyle geçirdikleri boş zaman miktarının erkeklerden daha fazla olduğunu tespit edilmiştir (Voorpostel ve ark., 2010). Evlilik tutumlarında cinsiyet farklılıklarını inceleyen çalışmalar ise kadınların evliliği erkeklerden daha fazla tercih ettiğini göstermiştir (Sassler & Schoen 1999).

Yatırım modeli değişkenlerindeki farklılıklar değerlendirildiğinde, erkeklerin önemli ölçüde seçeneklerin niteliğini daha yüksek algıladıklarını, kadınların ise ilişki doyumlarının daha ilişki yatırımlarının tutarlı bir şekilde daha yüksek olduğunu göstermiştir (Büyükşahin, Hasta ve Hovardaoğlu, 2005; Hasta ve Büyükşahin, 2006; Rusbult ve diğerleri, 1998). Son olarak, ilişkisel hareketlilik ile ilgili yapılan birkaç çalışma, kadınların erkeklerden biraz daha yüksek ilişkisel hareketlilik algıladığını bulmuştur (Li, Adams, Kurtiş ve Hamamura, 2015; Zhang ve Li, 2014).

1.10. Mevcut Çalışma

Bu çalışma, ilk amacı, yatırım modeli değişkenlerinin, ilişki sürdürme davranışı, paylaşılan boş zaman etkinliklerine harcanan zaman ve evlilik niyeti üzerindeki yordayıcı gücünü test etmektir. İkinci amaç ise, bu sonuç değişkenlerini yordamada sosyo-ekolojik bir faktör olan ilişkisel hareketliliğin rolünü incelemektir.

Önceki araştırma bulguları ve yukarıda sunulan kavramsal argümanlar dikkate alınarak aşağıdaki hipotezler öne sürülmüştür:

Hipotez1. (a) Yüksek ilişki doyumu, (b) seçeneklerin niteliğinin düşük olması (c) yüksek yatırım miktarı, daha yüksek ilişki sürdürme davranışı ile ilişkilidir.

Hipotez2. Yüksek algılanan ilişkisel hareketlilik, daha yüksek ilişki sürdürme davranışı ile ilişkilidir.

Hipotez3. (a) Yüksek ilişki doyumu, (b) seçeneklerin niteliğinin düşük olması (c) yüksek yatırım miktarı, paylaşılan boş zaman etkinliklerine harcanan zamanın daha yüksek olması ile ilişkilidir.

Hipotez4. Yüksek algılanan ilişkisel hareketlilik, paylaşılan boş zaman etkinliklerine harcanan zamanın daha yüksek olması ile ilişkilidir.

Hipotez5. (a) Yüksek ilişki doyumu, (b) seçeneklerin niteliğinin düşük olması (c) yüksek yatırım miktarı, daha yüksek evlilik niyetiyle ilişkilidir.

Hipotez6. Yüksek algılanan ilişkisel hareketlilik, evlilik niyeti ile pozitif olarak ilişkilidir.

Önceki çalışmalara dayanarak, bu çalışma ayrıca aşağıdaki beklentileri test etmeyi amaçlamaktadır:

1. Kadınların daha fazla ilişkiyi sürdürme davranışı sergilemeleri, ortak boş zaman etkinliklerine daha fazla zaman ayırmaları, daha yüksek evlilik niyetlerine sahip olmaları beklenmektedir. Ayrıca, daha yüksek ilişki doyumuna, daha yüksek ilişki yatırımına sahip olmaları, seçeneklerinin niteliğini daha düşük olarak değerlendirmeleri ve daha yüksek ilişkisel hareketlilik algılamaları beklenmektedir.
2. İlişkinin uzunluğunun ilişkiyi sürdürme davranışı, paylaşılan boş zaman etkinliklerine harcanan zaman ve evlilik niyeti ile pozitif, ilişkisel hareketlilik algısı ile negatif ilişkili olması beklenmektedir.
3. Yüksek ilişkisel hareketliliğin ilişki doyumu memnuniyeti, seçeneklerinin niteliğini ve yatırım miktarı ile pozitif olarak ilişkili olması beklenir.

2. ÖN ÇALIŞMA: PAYLAŞILAN BOŞ ZAMAN ETKİNLİKLERİNİN KEŞFİ

2.1. Çalışmanın Amacı

Ön çalışmanın amacı, partnerlerin paylaşılan boş zaman etkinliklerini kapsayan bir ölçüm geliştirmek ve Türkiye örnekleminde bu tür etkinliklere katılma motivasyonlarını niteliksel olarak araştırmaktır.

2.2. Yöntem

2.2.1. Katılımcılar

42 genç yetişkin (21 erkek, 21 kadın, $Ort_{yaş} = 28.55$ yıl, yaş aralığı: 24-39 yıl) ön çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Bu çalışmaya dâhil edilme kriterleri için katılımcıların (a) devam eden bir romantik ilişki içinde olmaları, (b) bekâr olmaları, (c) lise veya üniversite mezunu olmaları ve (d) lisans öğrencisi olmamaları gerekmektedir.

2.2.2. Veri Toplama Araçları ve İşlem

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Uygulamalı Etik Araştırma Merkezi'nden etik izin alındıktan sonra sosyal medya üzerinden araştırmaya katılım çağrısı yapılmıştır. Dâhil edilme kriterlerine uygun olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden katılımcılarla yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeyi gerçekleştirmeden önce, katılımcılar bilgilendirilmiş onam formunu ve demografik bilgi formunu doldurmuştur. Bundan sonra, katılımcılara iki görüşme sorusu sorulmuştur. İlk olarak, katılımcılardan partnerleriyle nitelikli zaman geçirmek için yaptıkları aktiviteleri listelemeleri istenmiştir. İkinci olarak ise bu tür ortak zaman etkinliklerini yapma motivasyonlarını açıklamaları istendi. On yedi görüşme yüz yüze gerçekleştirilmiş, veri toplama sürecinde ortaya çıkan Covid-19 pandemisi nedeniyle

yüz yüze görüşmeye olanak sağlayan çevrimiçi programlar (Zoom, Skype, WhatsApp) üzerinden 25 görüşme yapılmıştır.

2.3. Bulgular

Görüşme sorularının analizi için MAXQDA 12 kullanılmıştır. Kodlar ve alt kodlar oluşturulmuş ve katılımcıların her cevabı uygun kod ile kodlanmıştır.

2.3.1. Paylaşılan Boş Zaman Etkinlikleri

Katılımcılar tarafından sıralanan 48 farklı etkinlik, iç mekân, dış mekân ve diğer etkinlikler olmak üzere üç genel kategori altında kodlanmıştır. İç mekân etkinlikleri için 18 alt kod, dış mekân etkinlikleri için 20 alt kod ve diğer etkinlikler için 10 alt kod bulunmaktadır. Aynı katılımcı, aynı alt koda ait iki farklı etkinlikten bahsediyorsa, o katılımcı için iki kez kodlanmıştır, bu nedenle etkinliklerin sıklığı örneklem büyüklüğünden fazla olabilir. Her bir kod ve alt kod için frekanslar ve yüzdelere hesaplanmıştır. İç ve dış mekân etkinliklerinin toplam frekansları birbirine çok yakın bulunmuştur. En sık bahsedilen üç aktivite film/dizi/TV izlemek, seyahat etmek ve spor yapmaktır.

Soruya verilen yanıtlara göre paylaşılan boş zaman etkinlikleri ölçeği oluşturulmuştur. En az bahsedilen etkinlikler (Frekans 1 ve 2 olanlar) nihai listeden çıkarılmıştır. “Paralel çalışma” ve “Hediyeleşme” frekansları düşük olmakla birlikte son formda tutulmuştur. “Operaya gitmek” “tiyatroya gitmek” birleştirilerek tek bir etkinliğe dönüşmüştür. Nihai liste 37 farklı etkinlikten oluşmaktadır.

2.3.2. Etkinlik Motivasyonları

Motivasyon sorusu, katılımcıların, paylaşılan boş zaman etkinliklerini yapmak için bir ilişki sürdürmekten bahsedip bahsetmeyeceklerini keşfetmeyi amaçlamıştır. Daha önceki araştırmalara uygun olarak (Girme ve ark., 2014), katılımcıların bahsettikleri

134 farklı etkinlik motivasyonu, kendine yönelik motivasyonlar, ilişki odaklı motivasyonlar, partner odaklı motivasyonlar ve diğerleri olmak üzere dört farklı kategori altında kodlanmıştır. Kendine yönelik motivasyonlar için 40 alt kod, ilişki odaklı motivasyonlar için 55 alt kod, partner odaklı motivasyonlar için 33 ve diğer motivasyonlar için beş alt kod oluşturulmuştur. Motivasyonların çoğundan yalnızca bir kez bahsedilmiştir, bu da motivasyonların kişiye özgü olma eğiliminde olduğunu göstermiştir. Her bir kod ve alt kod için frekanslar ve yüzdeler hesaplanmıştır. En sık belirtilen motivasyonlar arasında “partnerle benzer olma”, “ilişkide rahat hissetme/kendi gibi olma” ve “keyif alma” yer almaktadır. Sonuçlar, yalnızca iki katılımcının, paylaşılan boş zaman etkinliklerini yapmak için bir motivasyon olarak ilişki sürdürmekten bahsettiğini göstermiştir. Bununla birlikte, çoğu katılımcı, ilişkinin sürdürülmesi ile ilgili kavramlardan olan ilişki doyumu, bağlanım ve sevgiden bahsetmiştir.

2.4. Tartışma

Bu çalışma, partnerlerin paylaşılan boş zaman etkinliklerini ve bu etkinliklere katılma motivasyonları hakkında açıklayıcı veriler sağlamıştır. Katılımcılar toplam 48 farklı etkinlikten bahsetmiştir. Ana çalışmada kullanılacak olan paylaşılan boş zaman etkinliklerini listesi, en az bahsedilen etkinlikleri hariç tutularak 37 etkinlikten oluşmuştur.

Katılımcılar ilk soruya yanıt olarak birçok ortak etkinlikten bahsetmiştir; fakat motivasyonla ilgili soruya çok çeşitli cevaplar verilmiştir. Bu sonuç, motivasyonların kişiye özgü olduğu anlamına gelebilir. Aynı zamanda katılımcıların soruyu anlamakta zorluk çektiklerini de gösterebilir. Görüşmeci soruyu sorarken, katılımcılara motivasyonun tanımını da vermiştir, ancak katılımcılar çoğunlukla soruyu zor bulduklarını ve daha önce motivasyonları hakkında düşünmediklerini bildirmiştir. Bu bulgular, eşlerin ilişkilerinde rasyonel davranmak yerine sezgisel davrandıklarını da gösteriyor olabilir.

Bu çalışma partnerin paylaşılan boş zaman etkinliklerine ilişkin Türkiye'deki ilk çalışmadır. Veri toplama süreci Covid-19 ile sekteye uğramış olsa da katılımcılar iç mekan etkinlikleri kadar dış mekan etkinliklerinden de örnekler vermiştir. Bu da yanıtlarının Covid-19 pandemisinden etkilenmediğini göstermektedir.

3. ANA ÇALIŞMA

3.1. Çalışmanın Amacı

Ana çalışma, sosyo-ekolojik bir çerçeve içinde yatırım modeli perspektifinden flört eden bireylerin ilişki sürdürme davranışları, paylaşılan boş zaman etkinliklerini ve evlilik niyetlerini incelemeyi amaçlamıştır. Yordayıcı değişkenler, yatırım modelinin üç göstergesi olan ilişki doyumu, seçeneklerin niteliğinin değerlendirilmesi, ilişki yatırımı ve sosyo-ekolojik bir faktör olarak ilişkisel hareketliliği içermektedir. Bununla birlikte tüm araştırmaya değişkenlerindeki cinsiyet farklılıkları da araştırılmıştır.

3.2. Yöntem

3.2.1. Katılımcılar

Çalışmaya katılma kriterleri ön çalışma ile aynıdır. Bu kriterlerini karşılayan potansiyel katılımcılar, çevrimiçi bir anketi tamamlamak üzere sosyal medya duyuruları yoluyla davet edilmiştir. Ankete 1100 katılımcı erişmiş ve dahil edilme kriterlerine uyan 832 kişi ankete katılmıştır. Bu katılımcılardan 467'si ölçekleri tam olarak doldurmamıştır. Tüm ölçümleri tamamlayan katılımcılardan 44'ü aşağıda çeşitli nedenlerle analizlerden çıkarılmıştır. Nihai örneklem kalan 321 katılımcıdan oluşmuştur (178 kadın, 141 erkek, iki katılımcı diğer seçeneği seçmiştir, $Ort_{yaş} = 27.95$ yıl, $SS_{yaş} = 4.05$, yaş aralığı: 20-40).

Katılımcıların çoğunluğu heteroseksüeldir (%91,3) ve çoğu yüksek eğitim düzeyine sahiptir (katılımcıların %95'i en azından bir miktar yüksek öğrenimi tamamlamıştır). İstihdam durumuna göre, katılımcıların %70,7'si aktif çalışmakta olup, bu katılımcılar arasında çoğunluğu mühendis (%19,6), akademisyen (%9,7) ve psikologlar (%9,3) oluşturmuştur. Verilerin toplandığı tarihte yaşadıkları şehirlere bakıldığında, katılımcıların çoğu Ankara (%47) ve İstanbul'da (%15,9) ikamet etmektedir.

Katılımcılardan 280'inin ciddi bir ilişkisi varken, 17'sine sözlü, 22'si nişanlıydı ve iki katılımcı ilişki durumu için diğer seçeneğini seçti. Ortalama ilişki süresi 33.56 aydır (SS = 33,88; aralık = 0-312). Katılımcıların %25,9'u daha önce mevcut partnerlerinden ayrılmıştır ve ortalama ayrılma süresi 5.84 aydır (SS = 14,88; aralık = 0-120). Katılımcıların ortalama 2.73 ciddi ilişkisi (SS = 2.44; aralık = 0-31) ve ortalama sekiz (SS = 14.17; aralık = 0-130) ciddi olmayan ilişkisi vardır.

3.2.2. Veri Toplama Araçları

3.2.2.1. İlişki Sürdürme Davranışları Ölçeği. Ölçek ilk olarak Stafford ve Canary (1991) tarafından geliştirilmiştir ve pozitiflik, açıklık, güvence, ortak ağlar ve görevlerin paylaşımı olmak üzere beş ilişki sürdürme stratejisini değerlendirmektedir. Yakın zamanda Stafford (2011) ölçeği revize etmiş ve 28 maddelik 7 faktörlü bir yapı önermiştir. Revize edilen ölçek şu yedi faktörü değerlendirir: pozitiflik, güvence, anlayış, kendini açma, ilişkiye dair konuşma, görevleri paylaşma ve ortak ağlar (Stafford, 2011). Ölçeğin Akçabozan-Kayabol (2017) tarafından yapılan Türkçe uyarlaması kullanılmıştır. Orijinal ölçek 7'li Likert tipi bir ölçek olmasına rağmen, bu çalışmada sosyal istenirlik yanlılığını en aza indirmek için 6'lı Likert tipi ölçek kullanılmıştır. Ölçekte yüksek puan ilişki sürdürme davranışlarının daha fazla kullanıldığını gösterir. Mevcut örnekleimde 28 maddenin iç tutarlılık güvenirliği (Cronbach alfa) .86 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada alt ölçek puanları kullanılmamış, toplam puan kullanılmıştır.

3.2.2.3. İlişkisel Hareketlilik Ölçeği. Ölçek Yuki ve arkadaşları (2007) tarafından geliştirilmiş ve Çakır (2020) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Ölçek, 1 (kesinlikle katılmıyorum) ile 6 (kesinlikle katılıyorum) arasında değişen 6'lı Likert tipi bir ölçekte derecelendirilen 12 maddeden oluşmaktadır. Yüksek puanlar daha yüksek ilişkisel hareketliliği gösterir. Orijinal ölçeğin iç tutarlılık güvenilirliği (Cronbach alfa) Japon örneklemini için .70 ve ABD örneklemini için .81 olarak bulunmuştur. Mevcut örnek için iç tutarlılık güvenilirliği .85'tir.

3.2.2.4. Paylaşılan Boş Zaman Aktivite Ölçeği. Bu ölçek ön çalışmada yer alan katılımcıların listelediği otuz yedi farklı etkinlikten oluşmaktadır. Katılımcılar her bir etkinliğe ne kadar zaman harcadıklarını 1 (hiçbir zaman) ile 5 (günde birkaç kez) arasında değişen 5 basamaklı bir ölçekte değerlendirmişlerdir. Ölçekten alınan yüksek puanlar, paylaşılan zaman etkinliklerine daha fazla zaman harcadığını gösterir. Katılımcılar ayrıca her bir etkinliğe katılma olasılığını 3 basamaklı bir ölçekte (1= imkansız, 2= hafif olasılık, 3= olası) değerlendirmiştir. Bu çalışmada 37 maddenin iç tutarlılık güvenilirliği (Cronbach alfa) .91 olarak bulunmuştur.

3.2.2.5. Evlilik Niyet Ölçeği. Sekiz maddeden oluşan evlilik niyeti ölçeği bu çalışmada kullanılmak üzere araştırmacı tarafından oluşturulmuştur. Maddeler 6'lı Likert tipi bir ölçekte derecelendirilmiştir. Park ve Rosén'in (2013) evlenme niyeti ölçeğinden üç madde uyarlanmış ve diğer beş madde araştırmacı tarafından yazılmıştır. Yüksek puanlar daha yüksek evlenme niyetini göstermektedir. Yeni geliştirilen ölçek iyi bir güvenilirlik göstermiştir (Cronbach alfa= .91).

3.2.2.6. Demografik Bilgi Formu. Katılımcılardan cinsiyet, yaş, cinsel yönelim, eğitim düzeyi, çalışma durumu, meslek, ikamet ettikleri şehir, partnerlerinin ikamet ettiği şehir, ikamet değişikliği sayısı, önceki yurt dışı deneyimi, kiminle yaşadığı gibi bazı demografik bilgileri bildirmeleri istenmiştir. Ayrıca, katılımcılar ilişki durumu, mevcut ilişkilerinin süresi, geçmişte mevcut partnerlerinden ayrılıp ayrılmadıkları, eğer ayrıldılarsa ayrılık süresi, ciddi ve ciddi olmayan ilişkilerinin sayısı gibi

ilişkileriyle ilgili bazı soruları yanıtlamıştır. Son olarak kullandıkları sosyal medya ağlarını ve günlük sosyal medya kullanımlarını bildirmişlerdir.

3.2.3. İşlem

Çalışmaya katılma çağrısı sosyal medya ve e-posta grupları aracılığıyla yapılmıştır. Katılımcılar ankete başlamadan önce çalışmaya dahil edilme kriterlerini karşıladığından emin olmak için öncelikle üç filtre sorusunu yanıtladılar. “Şu anda devam eden bir romantik ilişkiniz var mı?” sorusuna “evet”, “evli misiniz?” ve “lisans öğrencisi misiniz?” sorusuna “hayır” yanıtı veren potansiyel katılımcılar ankete geçmiştir. Katılımcılar Qualtrics yazılımı aracılığıyla çevrimiçi olarak ölçekleri tamamlamıştır. Bilgilendirilmiş onam formunu okuyup onaylayan katılımcılar önce Demografik Bilgi Formunu doldurmuştur. Ardından İlişki Sürdürme Davranışlar Ölçeği, İlişki İstikrarı Ölçeği, İlişkisel Hareketlilik Ölçeği, Paylaşılan Boş Zaman Etkinlik Ölçeği ve Evlilik Niyeti Ölçeği olmak üzere rastgele sırayla sunulan beş farklı ölçeği doldurmuşlardır.

3.3. Bulgular

Cinsiyet farklılıklarına ilişkin beklentileri test etmek için bir dizi bağımsız örneklem t testi yapılmıştır. Şçeneklerin niteliği ($t(317) = -2.89, p < .01, \%95 \text{ GA } [-.589, -.112]$), yatırım miktarı ($t(317) = -2.12, p < .05, \%95 \text{ GA } [-.484, -.018]$), ilişkisel hareketlilik ($t(329) = 1.95, p = .05, \%95 \text{ GA } [.002, .318]$) ve evlilik niyeti ($t(317) = 2.08, p < .05, \%95 \text{ GA } [-.001, .315]$), kadın ve erkek için anlamlı bir fark göstermiştir; ancak ilişkiyi sürdürme davranışları, ilişki doyumu ve paylaşılan boş zaman etkinliklerine harcanan zaman arasındaki fark bulunmamıştır. Erkek katılımcılar seçeneklerin niteliğini ($Ort_{\text{erk}}=3.63, SS_{\text{erk}} = 1.10; Ort_{\text{kadın}} = 3.28, SS_{\text{kadın}} = 1.06$), yatırım miktarını ($Ort_{\text{erk}} = 3.51, SS_{\text{erk}} = 1.06; Ort_{\text{kadın}} = 3.26, SS_{\text{kadın}} = 1.04$) daha yüksek rapolarken, kadınlar ilişkisel hareketlilik algısını ($Ort_{\text{kadın}} = 4.30, SS_{\text{kadın}} = .72, Ort_{\text{erk}} = 4.15, SS_{\text{erk}} = .70$) ve evlilik niyetini ($Ort_{\text{kadın}} = 4.57, SS_{\text{kadın}} = 1.11, Ort_{\text{erk}} = 4.35, SS_{\text{erk}} = 1.26$) daha yüksek raporlamıştır.

Çalışmanın hipotezlerini test etmek için üç adet çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Her bir regresyon analizinde, ilk adımda kontrol değişkenleri olarak ilişki süresi, cinsiyet ve etkinlikte bulunma olasılığı girilmiştir. İkinci adımda ilişki doyumu, seçeneklerin niteliğinin değerlendirilmesi ve yatırım miktarı denkleme girilmiştir. Son adımda, ilişkisel hareketlilik analizlere dahil edilmiştir.

İlişki sürdürme davranışlarıyla ilgili hipotezleri (Hipotez 1a, Hipotez 1b, Hipotez 1c ve Hipotez 2'yi) test etmek için hiyerarşik çoklu regresyon analizi yapılmıştır. İlk modelde, kontrol değişkenleri ilişki sürdürme davranışlarını anlamlı olarak yordamamıştır. İlk adımdan sonra yatırım modeli değişkenleri açıklanan varyansı ($R^2 = .31$, $\Delta R^2 = .31$, $F(3, 311) = 47.29$, $p < .001$) anlamlı olarak artırmıştır. İlişki memnuniyetinin ve ($\beta = .52$, $p < .001$, %95 GA [.239, .353]) ve yatırım miktarının etkileri anlamlıyken ($\beta = .12$, $p < .05$, %95 GA [.009, .095]), seçeneklerin değerlendirilmesi ise ilişki sürdürme davranışlarını anlamlı olarak yordamamıştır. Daha yüksek ilişki memnuniyeti ve daha yüksek yatırım miktarı, daha yüksek ilişki sürdürme davranışıyla ilişkili bulunmuş ve Hipotez 1a ve Hipotez 1c'yi desteklenmiştir, ancak seçeneklerin değerlendirilmesi ise ilişki sürdürme davranışlarını anlamlı olarak yordamadığından Hipotez 1b desteklenmemiştir. Bu adımdan sonra ilişkisel hareketlilik açıklanan varyansı anlamlı olarak artırmamıştır. Bu nedenle Hipotez 2 desteklenmemiştir.

Paylaşılan boş zaman etkinlikleriyle ilgili hipotezleri (Hipotez 3a, Hipotez 3b, Hipotez 3c ve Hipotez 4'ü) test etmek için de hiyerarşik çoklu regresyon analizi yapılmıştır. İlk modelde kontrol değişkenlerinden etkinliklere katılma fırsatı paylaşılan zaman etkinliklerine harcanan zamanı anlamlı olarak yordamıştır ($R^2 = .24$, $F(1, 3149) = 33.82$, $p < .001$). İlk adımdan sonra, yatırım modeli değişkenleri açıklanan varyansa anlamlı olarak katkıda bulunmuştur ($R^2 = .28$, $\Delta R^2 = .043$, $F(3, 3116) = 5.32$, $p < .001$). İlişki doyumunun etkileri ($\beta = .21$, $p < .001$, %95 GA [.060, .184]) anlamlıyken, seçeneklerin değerlendirilmesi ve yatırım miktarının etkileri anlamlı bulunmamıştır. Dolayısıyla, bulgular Hipotez 3a'yı desteklemiş; ancak Hipotez 3b ve Hipotez 3c desteklenmemiştir. Yatırım modeli değişkenlerini kontrol

ettikten sonra ilişkisel hareketlilik açıklanan varyansa anlamlı olarak katkı sağlamamış ve Hipotez 4 de desteklenmemiştir.

Son olarak, evlenme niyetiyle ilgili hipotezleri (Hipotez 5a, Hipotez 5b Hipotez 5c ve Hipotez 6'yı) test etmek için hiyerarşik çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Birinci modelde kontrol değişkenleri evlilik niyetini anlamlı olarak yordamaktadır ($R^2 = .03$, $F(1, 314) = 2.99$, $p < .05$). Kontrol değişkenlerinden yalnızca cinsiyetin etkisi anlamlı bulunmuştur ($\beta = -.12$, $p < .05$, %95 GA [-.549, -.020]). İlk adımdan sonra yatırım modeli değişkenleri açıklanan varyansı ($R^2 = .35$, $\Delta R^2 = .33$, $F(3, 311) = 50.131$, $p < 0.001$) anlamlı olarak artırmıştır. İlişki doyumu ($\beta = .30$, $p < .001$, %95 GA [.296, .595]), seçeneklerin değerlendirilmesi ($\beta = -.23$, $p < .001$, %95 GA [-.368] , -.136)) ve yatırım miktarı ($\beta = .273$, $p < .001$, %95 GA [.197, .420]) anlamlı bulunmuştur. Yüksek ilişki doyumu, seçeneklerinin niteliğinin düşük olması ve yüksek yatırım miktarı, evlilik niyeti ile pozitif olarak ilişkili bulunmuştur. Dolayısıyla, Hipotez 5a, Hipotez 5b, Hipotez 5c'yi desteklenmiştir. Son aşamada ilişkisel hareketlilik açıklanan varyansa anlamlı olarak katkı sağlamamıştır. Bu nedenle Hipotez 6 desteklenmemiştir.

4. GENEL TARTIŞMA

Bu çalışma üç ilişkisel sonuç değişkeni ele alınmıştır: ilişki sürdürme davranışı, paylaşılan boş zaman etkinlikleri ve evlilik niyeti. Bu değişkenler yatırım modelini teorik bir çerçeve olarak kullanarak ve sosyo-ekolojik perspektifi dikkate alarak incelenmiştir. Önceki çalışmalar, temel olarak bireysel düzeydeki değişkenlere ve ilişkisel özelliklere odaklanmıştır. Çevrenin etkisi büyük ölçüde göz ardı edilmiştir. Bu nedenle mevcut çalışma, mevcut alanyazındaki bu boşluğu kapatmayı amaçlamıştır.

Sosyo-ekolojik perspektife göre, bireyler bilinçli veya bilinçsiz olarak belirli bir çevrede gelişmek için en işlevsel stratejiyi seçerler (Oishi & Graham, 2010). İlişkisel stratejilerin etkinliği tüm bağlamlarda aynı değildir, öyle ki belirli bir strateji bir

bağlamda işe yararken diğerinde çalışmayabilir (Thomson & Yuki, 2015). Bu nedenle, bu çalışmada, ilişki doyumu, seçeneklerinin niteliğinin değerlendirilmesi ve yatırım miktarı olmak üzere üç yatırım modeli değişkenine ek olarak ilişkisel hareketliliğin sonuç değişkenleri üzerindeki etkisi incelenmiştir.

4.1. Çalışmanın Temel Bulguları

Çalışmanın bulgularına göre yatırım modeli değişkenlerinden ilişki doyumu ve yatırım miktarı, ilişkiyi sürdürme davranışlarını yordamıştır. Paylaşılan boş zaman etkinliklerini ise yalnızca ilişki doyumu anlamlı olarak yordamıştır. Ancak, her üç yatırım modeli değişkeni de evlilik niyetini anlamlı olarak yordamıştır. İlişki doyumunun, bireylerin ilişkilerini sürdürüp sürdürmeyeceklerini ve birlikte faaliyetlerde bulunup bulunmayacağını belirleyen kritik bir faktör olduğu söylenebilir. İlişkiyi sürdürmeye karar vermek için bireyler yatırımlarını da göz önünde bulundururlar, ancak söz konusu evlilik olduğunda bireyler ilişki doyumu, seçeneklere ve yatırım miktarına önem verirler.

Yatırım modeli değişkenlerinin etkilerini kontrol ettikten sonra, ilişkisel hareketlilik ilişki sürdürmeyi ve boş zaman etkinliklerini anlamlı olarak açıklamamış, ancak anlamlılığa yaklaşmıştır. Bireylerin bağlamın özelliklerine de dikkat ettiği öne sürülmüştür, ancak çalışma bu etkiyi gösterememiştir. Bu çalışma, bireylerin yüksek ilişkisel hareketlilik olan ortamlarda ilişki sürdürme çabalarını artırma eğiliminde olacaklarını ve boş zaman etkinliklerine daha fazla zaman ayıracaklarını göstermiştir. Son olarak, evlilik niyeti bağlamsal etkilerden ziyade öncelikle ilişkisel özellikler tarafından yordanmaktadır.

4.2. Araştırmanın Sınırlılıkları ve Gelecek Araştırmalara Yönelik Öneriler

Bu çalışmanın en önemli sınırlılığı, Türkiye'deki genel nüfusu temsil etmeyen, yüksek eğitilmiş kişilerin çoğunlukta olduğu bir örneklem kullanılmasıdır. Örneklem temsili düşük olmasına olmamasına rağmen, önceki araştırmaların bazılarında farklı

olarak, bu çalışmanın katılımcıları yalnızca kısa süreli ilişkisi olan üniversite öğrencilerinden oluşmamıştır. Bunun yerine, nispeten daha istikrarlı ilişkileri olan genç yetişkinler bu çalışmaya dâhil edilmiştir. Yüksek eğitimin yanı sıra, katılımcıların çoğunluğu genellikle orta ve yüksek sosyoekonomik düzeyi temsil eden kentsel bölgelerdendir. Araştırmanın bulgularını genellemek için daha düşük sosyoekonomik statüleri temsil de eden ve kırsal alanlardan bireyler de gelecekteki çalışmalara dâhil edilmelidir.

Çalışmanın bir diğer sınırlılığı, yalnızca öz bildirim ölçümlerinin kullanılmasıdır. Ortalama ilişkiyi sürdürme davranışı ve ilişki doyumu puanları çok yüksek çıkmıştır ve tavan etkisi göstermiştir. Ayrıca, Vaughn ve Baier'in (1999) öne sürdüğü gibi, ilişki doyumunu değerlendiren ölçümler, kolayca kontrol edilemeyen bir sosyal istenirlik önyargısı barındırmaktadır. İlişkileri inceleyen gelecekteki çalışmalar, ilişkiyle ilgili sosyal istenirliği kontrol etmelidir.

Bu çalışmanın bir diğer önemli sınırlılığı ise korelasyonel bir çalışma olması nedeniyle çalışma neden-sonuç ilişkileri konusunda çıkarım yapmanın mümkün olmamasıdır. Gelecekteki araştırmalar, neden-sonuç ilişkilerini daha iyi değerlendirmek için deneysel veya boylamsal çalışmalar yapılmalıdır. Birkaç çalışma (örneğin, Yuki ve diğerleri, 2013; Li ve diğerleri, 2015) ilişkisel hareketliliği başarılı bir şekilde deneysel olarak manipüle etmeyi başarmıştır, bu da ilişkisel hareketliliği incelemek için deneysel tasarımların kullanılmasının mümkün olduğunu göstermiştir. Ayrıca, boylamsal araştırmalar uzun vadeli bir ilişki sürecinde ilişki doyumunun, yatırım miktarının, seçeneklerin niteliğinin ve ilişkisel hareketliliğin nasıl değiştiğini olarak ele almalıdır.

Bu çalışmada sadece olumlu ilişki sürdürme davranışları incelenmiştir. Dainton ve Gross (2008), kaçınma, kontrole izin verme, yıkıcı çatışma, kıskançlık, casusluk ve aldatmayı da değerlendirmek için Negatif İlişki Sürdürme Davranışları ölçeğini geliştirmiştir. Gelecekteki araştırmalar, bu ölçeği Türkçe'ye uyarlayabilir ve negatif ilişki sürdürme stratejilerinin etkilerini araştırabilir (Taşfiliz, 2019).

Gelecekte, ilişkiyi sürdürme davranışlarını ve paylaşılan boş zaman aktivitelerini keşfetmek için bir günlük çalışması yapmak daha iyi olabilir, çünkü özellikle ilişki doyumu yüksek olan çiftler birlikte geçirdikleri zamanı olduğundan yüksek algılama eğiliminde olabilirler (Crawford ve ark., 2002). Davranışsal gözlemler, ilişkiler hakkında veri toplarken de bulgulara katkıda bulunabilir. Ek olarak, bu çalışmada, katılımcılar yalnızca paylaşılan boş zaman etkinliklerinin sıklığını bildirmiştir. Ancak, bu etkinliklerden duyulan memnuniyet de ilişkisel sonuçları yordamada oldukça önemlidir (Girme ve ark., 2014). Partnerlerin uyumluluğu, aynı tür etkinlikleri sevip sevmedikleriyle ilgilidir. Gelecekteki çalışmalar, farklı faaliyetlerin ve bu tür faaliyetlerden duyulan memnuniyetin ilişki istikrarı üzerindeki etkilerini araştırmalıdır.

İlişki sürdürme davranışlarını inceleyen önceki çalışmalar, farklı ilişki gruplarını karşılaştırmıştır (örn., Stafford & Canary, 1991). Bu çalışmaya katılanların çoğu ciddi ilişkide olan bireylerden olduğundan çalışma değişkenleri açısından farklı ilişki gruplarıyla karşılaştırma yapmak mümkün olmamıştır. Gelecekteki araştırmalar, rastgele flört eden, nişanlı veya evli gibi ilişki gruplarını karşılaştırabilir. Özellikle ilişkisel hareketlilik gibi daha az çalışılan değişkenlerle ilgili olarak flört eden ve evli bireyleri karşılaştırmak, gelecekteki araştırmalar için yeni bir yol açabilir. İlişkisel hareketlilik flört aşamasında daha yüksek algılanır, ancak evlilikten sonra azalması beklenir. Bundan sonraki çalışmalar ilişkisel hareketliliğin evli bireylerin ilişki dinamiklerini nasıl değiştirdiğini incelemelidir.

Mevcut çalışma, flört eden çiftlerin evlilik niyetlerini değerlendirmiştir, ancak bir takip çalışması, niyetlerin davranışı yordayıp yordamadığını anlamak için faydalı olacaktır. Azjen ve Fishbein (1980), bu değişkenler arasındaki süre daha kısa olduğunda, niyetlerin eylemlerin daha iyi yordayıcıları olduğunu iddia etmiştir. Bu nedenle, üniversite öğrencilerine göre evlilik yaşına nispeten yakın olan üniversite mezunlarının kullanılması muhtemelen daha iyi tahmin yapılmasını sağlamıştır.

Alanyanzında ilişkisel hareketlilik ile ilgili çalışmalar sınırlıdır ve bu çalışma, bireylerin ilişkisel eğilimlerini anlamada kritik bir faktör olabileceğini göstermiştir.

İlişkisel hareketliliğin etkisini çok seviyeli bir tasarımda test etmek, bağlamsal ve bireysel düzeydeki etkileri çözmek için gelecekteki araştırmalarda önerilen ilişkilerin temel dinamiklerini potansiyel olarak gösterebilir.

Araştırmacının veri toplama sırasında karşılaştığı temel sorunlardan biri, ön çalışma verisinin Covid-19 Pandemisinin erken aşamalarında 10 Şubat 2020'de başlayıp 19 Nisan 2020'de sona ermesidir. Türkiye'de ilk vaka 11 Mart'ta bildirilmiştir. Ek olarak, ana çalışma için veri toplama süreci de 29 Haziran 2020 ile 28 Eylül 2020 arasında gerçekleşti. Covid-19 salgını sırasında karantina emirleri ve sosyal mesafe muhtemelen aşağıdaki bölümde tartışılacak olan ilişki dinamiklerini etkilemiştir.

4.2.1. Covid-19 Sırasında İlişki Dinamiklerindeki Potansiyel Değişiklikler

Covid-19 pandemisi sırasında gerçekleşen en dikkat çekici değişiklik sosyal izolasyondur. Hükümetler virüsün yayılmasını yavaşlatmak için bireylerden evde kalmalarını istemiştir (Alexopoulos ve ark., 2021). Dışarıda devam eden sosyal hayatın olmaması, partnerle fiziksel temasın azalması, hobilerle uğraşma imkânının azalması ve ilişkisel çatışmanın artması gibi çiftlerin günlük rutinlerinde bozulmalar olmuştur (Luetke, Hensel, Herbenick ve Rosenberg, 2020).). Bazı araştırmalar, hastalık korkusunun ve zorunlu sokağa çıkma yasağının, kaygıyı artırarak çiftlerin ilişki doyumunu azalttığını öne sürmüştür (örn., Panzeri, Ferrucci, Cozzal ve Fontanesi, 2020).

Ancak Covid-19 sürecinden her çift eşit derecede olumsuz etkilenmemiştir. Williamson (2020), Covid-19 pandemisinin erken evrelerinde, ilişki işlevselliği yüksek çiftler arasında ilişki doyumunun arttığını; ancak düşük işlevselliğe sahip çiftlerde tam tersi bir örüntünün gözlemlendiğini öne sürmüştür. Covid-19 salgını, bazı flört eden çiftlerin daha uzun süre birlikte vakit geçirmesini sağlarken, bazı çiftlerinse birbirini görme ve birlikte vakit geçirme şanslarını sınırlamıştır. Birlikte geçirilen zamanın miktarı ve kalitesi, Covid-19'un ilişkisel sonuçlar üzerindeki farklı etkilerini açıklayabilir. Goodboy, Dillow, Knoster ve Howard (2021), üniversite öğrencilerinin

ilişkilerini incelemiş ve pandemi sırasında temasın azalması ve coğrafi mesafenin artması nedeniyle karşılıklı bağımlılık düzeylerinin azaldığını öne sürmüşlerdir.

Bir başka çalışmada Vigl, Strauss, Talamini ve Zentner (2021), partnerle paylaşılan zamanın azalmasının ilişki doyumunun azalmasına neden olduğunu ve birlikte yaşayan ve yaşamayan çiftlerde farklı örüntülere yol açtığını belirtmişlerdir. Bu çalışmanın değişkenleri bağlamında değerlendirdiğimizde, Karantinayı birlikte geçiren çiftler muhtemelen pandemi öncesinden daha fazla kapalı alanda etkinlikte bulunduklarını ancak dışarıdaki etkinliklerinin ciddi derecede sınırlandığını söylemek mümkündür. Ek olarak, coğrafi olarak uzak olan partnerler muhtemelen birlikte zaman geçirmek daha az fırsata sahipti.

Covid-19 salgını sırasında kapsamlı bir şekilde çalışılmamış olmasına rağmen, önceki araştırmalar, yaşamı tehdit eden olayların insanları yakın ilişkilerde önemli adımlar atmaya motive edebileceğini göstermiştir (örn., Cohan & Cole, 2002). Bu nedenle, Covid-19 pandemisi, bu çalışmada katılımcıların daha yüksek evlilik niyeti bildirmelerine neden olmuş olabilir. Öte yandan İtalya'da yapılan bir araştırma, pandemi sırasında işgücü piyasasında belirsiz koşullar altında bireylerin evliliği erteleme eğilimi gösterdiğini ortaya koymuştur (Guetto, Vignoli ve Bazzani, 2021).

Karantina emirleri, bireylerin ilişkisel hareketlilik algısını da düşürmüş olabilir. Ancak, hükümetlerin evde kalma emirlerine rağmen, çevrimiçi flört başlatma girişimlerinin hız kazanmış olabileceğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Örneğin, çevrimiçi bir flört uygulaması olan OkCupid, dünya çapında gönderilen mesajlarda pandemi sırasında %30'luk bir artış olduğunu bildirmiştir (Alexopoulos ve diğerleri, 2021). Dolayısıyla sosyal medya kullanıcıları arasında ilişkisel hareketlilik algısının önemli ölçüde azalması beklenmemektedir.

4.3. Araştırmanın Katkıları ve Doğurguları

İlk olarak, bu çalışma, paylaşılan boş zaman etkinliklerinin kapsamlı bir sınıflandırmasını yaparak değerlendirilmesine katkıda bulunmuştur. Araştırmacının

bilgisine göre, daha önce Türkiye'de flört ilişkileri bağlamında paylaşılan boş zaman etkinliklerini inceleyen yayınlanmış bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışma, Türk örnekleminde evlilik niyetinin yanı sıra paylaşılan boş zaman etkinliklerini keşfetmeye yönelik ilk girişimdir. Paylaşılan boş zaman etkinliği ölçeği ve evlilik niyetleri ölçeğini içeren bu yeni değerlendirme araçları Türkiye'deki ilişki bilimi alanyazınında teorik gelişmelere yol açabilir.

İlişkinin sürdürülmesi ile ilgili geçmişteki çalışmaların çoğu Kuzey Amerikalı çiftlerle yapılmıştır (Canary ve Zelley, 2000) ve bu konudaki çalışmalar Türkiye'de sınırlıdır (Akçabozan-Kayabol, 2017). İlişki sürdürme alanyazınındaki mevcut bulgular, öncelikle Batı değerlerini temsil ettikleri için sorgulanabilir; bu nedenle, bu çalışma Batılı olmayan bir kültürden önemli bulgular sağlamıştır. Bu çalışma, kültüre özgü ilişki sürdürme mekanizmaları örüntülerini belirlemeyi amaçlayan çalışmaların önünü açabilir.

Bu çalışma, sosyal psikolojide önemli bir yaklaşım olan kişi-durum etkileşimi perspektifinden flört ilişkilerini anlamayı amaçlamıştır. Bağlamın etkisi önceki araştırmalarda yeterince incelenmemiştir. Bu çalışma, ilişki bilimcilerini teorik olarak daha cesur olmaya teşvik etmeyi ve araştırmalarına mikro bağlamla birlikte mikro bağlamı da dâhil etmelerini önermektedir. İlişkisel hareketlilik alanyazında nispeten yeni bir kavram olduğundan, özellikle Türkiye'de ilgili çalışmalar sınırlıdır.

Bu çalışma, çiftlerin daha fazla ilişki sürdürme davranışı kullanarak ve daha fazla paylaşılan boş zaman etkinliklerine katılarak ilişkilerinin kalitesini artırabileceklerini göstermiştir. Paylaşılan boş zaman etkinliklerine zaman ayırmak ilişkilerde istikrar ve öngörülebilirlik sağlar ve bu tür etkinliklerde bulunmak bireyleri boşanmaktan koruyabilir. Bu nedenle, önleme veya müdahale programları geliştirmeyi amaçlayan çift terapistleri, danışanlarının ilişki kalitesini artırmaya yardımcı olmak için belirli ilişki sürdürme davranışlarını ve paylaşılan boş zaman etkinliklerini hedefleyebilir. Ayrıca, politika geliştiriciler ve danışmanlar evlilik öncesi eğitim programları geliştirmede mevcut çalışmanın bulgularından yararlanabilir.

4.4. Sonuç

Bu çalışma hem yatırım modeli değişkenlerinin hem de ilişkisel hareketliliğin, ilişki sürdürme davranışları, paylaşılan boş zaman etkinlikleri ve evlilik niyeti üzerindeki etkilerini araştırmayı amaçlamıştır. Bulgular, ilişki doyumunun ve yatırım miktarının ilişki sürdürme davranışlarını önemli ölçüde yordadığını bulmuştur. Bununla birlikte ilişki doyumu paylaşılan boş zaman etkinliklerine harcanan zamanı yordamıştır. Ayrıca, ilişki doyumu, yatırım miktarı pozitif, seçeneklerin niteliği evlilik niyetini negatif yönde yordamaktadır. Yatırım modeli değişkenlerinin etkisini kontrol ettikten sonra, ilişkisel hareketlilik, sonuç değişkenlerini anlamlı olarak yordamamıştır; ancak ilişki sürdürme ve paylaşılan zaman etkinliklerini yordamada anlamlılığa yaklaşmıştır. Bu çalışma, yüksek ilişkisel hareketlilik algısının daha fazla ilişki sürdürme ve paylaşılan boş zaman etkinlikleri ile ilişkili olabileceğini göstermiştir. Son olarak, bulgular, yüksek ilişkisel hareketlilik olan ortamlarda çiftlerin ilişkilerini sürdürmek için daha fazla çaba göstermeleri gerekebileceğini düşündürmektedir.

M. THESIS PERMISSION FORM / TEZ İZİN FORMU

ENSTİTÜ / INSTITUTE

- Fen Bilimleri Enstitüsü / Graduate School of Natural and Applied Sciences ☐
- Sosyal Bilimler Enstitüsü / Graduate School of Social Sciences ☒
- Uygulamalı Matematik Enstitüsü / Graduate School of Applied Mathematics ☐
- Enformatik Enstitüsü / Graduate School of Informatics ☐
- Deniz Bilimleri Enstitüsü / Graduate School of Marine Sciences ☐

YAZARIN / AUTHOR

Soyadı / Surname : Güngör
Adı / Name : Elis
Bölümü / Department : Psikoloji / Psychology

TEZİN ADI / TITLE OF THE THESIS (İngilizce / English): Investigating relationship maintenance from the investment model and socio-ecological perspectives among dating young adults

TEZİN TÜRÜ / DEGREE: Yüksek Lisans / Master ☐ Doktora / PhD ☒

1. Tezin tamamı dünya çapında erişime açılacaktır. / Release the entire work immediately for access worldwide. ☒
2. Tez iki yıl süreyle erişime kapalı olacaktır. / Secure the entire work for patent and/or proprietary purposes for a period of two years. * ☐
3. Tez altı ay süreyle erişime kapalı olacaktır. / Secure the entire work for period of six months. * ☐

* Enstitü Yönetim Kurulu kararının basılı kopyası tezle birlikte kütüphaneye teslim edilecektir. / A copy of the decision of the Institute Administrative Committee will be delivered to the library together with the printed thesis.

Yazarın imzası / Signature

Tarih / Date

(Kütüphaneye teslim ettiğiniz tarih. Elle doldurulacaktır.)
(Library submission date. Please fill out by hand.)

Tezin son sayfasıdır. / This is the last page of the thesis/dissertation.